

Concordia Seminary - Saint Louis

Scholarly Resources from Concordia Seminary

Ebooks

Print Publications

3-2-2020

The Books of Chronicles

R. Kittel

ir_kittelr@csf.edu

Follow this and additional works at: <https://scholar.csl.edu/ebooks>

Part of the [Biblical Studies Commons](#)

Recommended Citation

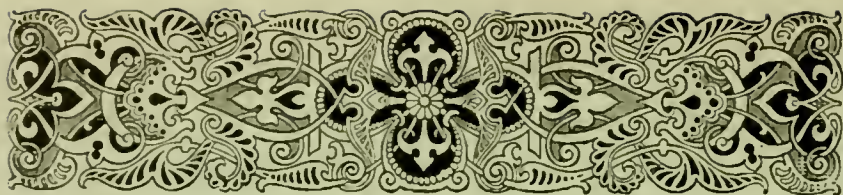
Kittel, R., "The Books of Chronicles" (2020). *Ebooks*. 15.

<https://scholar.csl.edu/ebooks/15>

This Book is brought to you for free and open access by the Print Publications at Scholarly Resources from Concordia Seminary. It has been accepted for inclusion in Ebooks by an authorized administrator of Scholarly Resources from Concordia Seminary. For more information, please contact seitzw@csf.edu.

Haupt
Sacred Books
of the
Old Testament
—
Chronicles

BS15
.2
1893
v.20

BS15

2

1893

v. 20

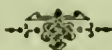

THE present Edition of the *Sacred Books of the Old Testament* in Hebrew exhibits the reconstructed text on the basis of which the new translation of the Bible has been prepared by the learned contributors mentioned on the other page of the cover. It is, therefore, the exact counterpart of the English edition. Wherever 5 the translation is based on a departure from the Received Text, the deviation appears here in the Hebrew text. Transpositions in the translation are also found here in the original.

Departures from the Received Text are indicated by diacritical 10 signs: *··* (*i. e. V = Versions*) designates a reading adopted on the authority of the Ancient Versions; *··* (*i. e. c = conjecture*), conjectural emendations; and *·* (*i. e. נקיר = נקיר*), changes involving merely a departure from the Masoretic points, or a different division of the consonantal text (*e. g.* וּבּוּבִי יָמוֹת, Eccl. 10, 1). A פסק 1 indicates transposition of the Masoretic פסוק פסוק; *··* is used in cases where the קרי has been adopted instead of the בתיב, and *··* for changes introduced on the 15 strength of parallel passages. Doubtful words or passages are marked with notes of interrogation (*··*). Occasionally two diacritical marks are combined, *e. g.* *··*, *i. e.* deviations from the Received Text suggested by the Versions as well as by parallel passages; or *··*, *i. e.* departures from the Masoretic points supported by the Versions, &c. — □ calls attention to transposed passages, *e. g.* 20 א, 9, 26, the traditional position of the words in the Received Text being marked by □ while the transposed words are enclosed in []. In cases where two or three consecutive words are transposed the traditional sequence is indicated by 1 2 3 &c. respectively prefixed to the individual words (*e. g.* א, 18, 16). Hopelessly corrupt passages are indicated by, while asterisks * * * * point to *lacune* 25 in the original.

The Ancient Versions are referred to in the *Notes* under the following abbreviations: M = Masoretic Text; G = LXX; T = Targum; S = Peshita; 30 L = Vetus Latina; A = Arabic Version; J (*i. e.* St. Jerome) = Vulgate (JA = Amiatinus); A = Aquila; Θ = Theodotus; Σ = Symmachos. GA means Codex Alexandrinus (A), GL = Lucianic recension (Λ), GS = Sinaiticus (א), GV = Vaticanus (B). It has not been deemed necessary to classify all the divergences exhibited by the Ancient Versions. As a rule, only those variations have been recorded on the authority of which an emendation has been adopted by the editor of the text. 35

The heavy-faced figures in the left margin of the *Notes* (1, 2, 3, &c.) refer to the chapters, the numbers in () to the verses of the Hebrew text. The mark ^ means *omit(s) or omitted by*.

✓ Bible O.T. Hebrew, 1893,

THE SACRED BOOKS
OF
The Old Testament

A CRITICAL EDITION OF THE HEBREW TEXT

PRINTED IN COLORS, WITH NOTES

PREPARED

by eminent Biblical scholars of Europe and America

UNDER THE EDITORIAL DIRECTION OF

PAUL HAUPT

PROFESSOR IN THE JOHNS HOPKINS UNIVERSITY, BALTIMORE

PART 20

The Books of Chronicles

BY

R. KITTEL

Leipzig

J. C. HENRICHSSCHE BUCHHANDLUNG

1895

Baltimore

THE JOHNS HOPKINS PRESS

London

DAVID NUTT, 270-271 STRAND

THE BOOKS

OF

The Chronicles

CRITICAL EDITION OF THE HEBREW TEXT

PRINTED IN COLORS

EXHIBITING THE COMPOSITE STRUCTURE OF THE BOOK

WITH NOTES

BY

R KITTEL, D. D.

PROFESSOR IN THE UNIVERSITY OF BRESLAU

English translation of the Notes

BY

B. W. BACON, M. A., D. D.

OSWEGO, N. Y.

Leipzig

J. C. HINRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG

1895

Baltimore

THE JOHNS HOPKINS PRESS

London

DAVID NUTT, 270-271 STRAND

PRINTING BY W · DRUGULIN

POLYCHROMY BY J · G · FRITZSCHE

D. R. G. M. NO. 28784

PAPER FROM FERD · FLINSCH

Leipzig

[All rights reserved]

דברי הימים

דָּם שֶׁת אָנוּשׁ: קִינָן מֵהֶלֶל־לֵאלֹהֵי יִרְדָּ: הַנּוֹדֵךְ מִתּוֹשֶׁלֶחַ לְמֶךְ: נַח שֵׁם א-4,1 חֶם וּיְפֹת:

6. בְּנֵי יִפֶּת גָּמֵר וּמְנוּג וּמְדֵי וַיּוֹן וְתָכַל וּמִשָּׁךְ וְתִירָם: וּבְנֵי גָמֵר אֲשַׁכְּנוּ ה.

7 וִירִיפֹת וְתוֹנְרָמָה: וּבְנֵי יוֹן אֱלִישָׁה וְתַרְשִׁישׁ - כְּתִים וְרוֹדָנִים:

9.8 בְּנֵי חֶם כּוֹשׁ וּמִצְרַיִם פּוּט וּכְנַעַן: וּבְנֵי כּוֹשׁ סַבְא וְחַוִּילָה וּסְבַתָּא

וְרַעְמָא וּסְבַתְכָא וּבְנֵי רַעְמָה שְׁבָא וְרָדָן: וְכוֹשׁ יָלַד אֶת גָּמְרוֹד הוּא י

הַחֵל לִהְיוֹת גָּבוּר - צִיד - בָּאָרֶץ: 5

27-24 -בְּנֵי- שֵׁם אֲרַפְכְּשָׁד שֶׁלַח: עֵבֶר פֶּלֶג רַעוּ: שְׂרוּג נַחֲרָה תְּרַח: - אֲבֵרָהֶם:

29.28 בְּנֵי אֲבֵרָהֶם יִצְחָק וַיִּשְׁמַעֲאֵל: אֱלֹהֵי תוֹלְדָתָם בְּכוֹר יִשְׁמַעֲאֵל נְבוֹזָת וְקָדָר

10 וְאֲדָבָאֵל וּמִבְּשָׁם: מִשְׁמַע וְדוּמָה מִשָּׂא תְּרָד וְתִימָא: יִטּוֹר נִפְיֵשׁ וְקָדָמָה אֱלֹהֵי הֵם ל.31

32 בְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל: וּבְנֵי קַטּוּרָה פִּילְגַשׁ אֲבֵרָהֶם יִלְדָה אֶת זְמָרָן וְיִקְשָׁן וְמָרְן וּמְרָן

33 וַיִּשְׁבַּק וְשׁוּחַ וּבְנֵי יִקְשָׁן שְׁבָא וְרָדָן: וּבְנֵי מְרָן עֵיפָה וְעֶפְרָה וְחַנּוּד וְאֲבִידַע וְאֲלַדְעָה

34 לֵאלֹהֵי כָל אֱלֹהֵי בְנֵי קַטּוּרָה: וַיּוֹלַד אֲבֵרָהֶם אֶת יִצְחָק בְּנֵי יִצְחָק -3-עֵקֶב -2-עֵשׂוּ: בְּנֵי

36 עֵשׂוֹ אֱלִיפֹז רַעוּאֵל וַיַּעֲוֹשׁ וַיַּעֲלָם וְקָרַח: בְּנֵי אֱלִיפֹז תִּימָן וְאוּמֵר: צִפִּי וְנַעֲמָם קָנֹז

15 וְתַמְנַע וְעַמְלָק: בְּנֵי רַעוּאֵל גְּחַת זֶרַח שִׁמְהָ וּמֹזָה: וּבְנֵי שְׁעִיר לֹמֶן וְשׁוּבָל וְצִבְעוֹן

38-37 וְעֵגָה וְדִישָׁן וְאַצֵּר וְדִישָׁן: וּבְנֵי לֹמֶן חֹרֵי וְהַיִּמָּם וְאַחֹת לֹמֶן תַּמְנַע: בְּנֵי שׁוּבָל

39 מ. עֲלִיָּין וּמְנַחֵת וְעֵיבָל וְשִׁפִּי וְאוּגָם וּבְנֵי צִבְעוֹן אִיָּה וְעֵגָה: בְּנֵי עֵגָה דִישׁוֹן וּבְנֵי דִישׁוֹן

41 חֲסִידָן וְאַשְׁבֵּן וְיִתְרָן וְקָרָן: בְּנֵי אֲצֵר בְּלָהָן וּזְעוֹן וַיַּעֲקוּ בְּנֵי דִישׁוֹן עֵוִין וְאַרְן:

42

20 וְאֱלֹהֵי מַלְכֵיהֶם-8 בְּלַע בֶּן עֵבֶר וְשֵׁם עִירוֹ דְּגָהְבָה: וַיִּמַּת בְּלַע וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו

44-43 יוֹבֵב בֶּן זֶרַח מִבְּצָרָה: וַיִּמַּת יוֹבֵב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הוּשָׁם מֵאֲרִין הַתִּימָנִי: וַיִּמַּת הוּשָׁם

46 מה. וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הָדָר בֶּן בְּרָדִי הַמַּפְזָה אֶת מְרָן בְּשָׂרָה מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ . . . : וַיִּמַּת

47 הָדָר וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שְׁמֵלָה מִמְּשָׁרְקָה: וַיִּמַּת שְׁמֵלָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שְׂאוּל מִרַחֲבֹת

48 הַנְּהָר: וַיִּמַּת שְׂאוּל וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בַּעַל חֲנָן בֶּן עַכְכּוֹר: וַיִּמַּת בַּעַל חֲנָן וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו

1.49

1.12.11 (2) וּמִצְרַיִם יָלַד אֶת לֹדְרִיִים וְאֵת עֲנַמִּים וְאֵת לֵהבִים וְאֵת גַּתְתִּים: וְאֵת פְּתָרְסִים וְאֵת בַּסְלָחִים

14.13 □ וְאֵת כְּפַתְרִים וַיֵּאשֶׁר יֵצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים: וְכַנְעַן יָלַד אֶת צִדּוֹן בְּכָרוֹ וְאֵת תַּחַת: וְאֵת

16.12 הַיְבוּסִי וְאֵת הָאֲמֹרִי וְאֵת הַגְּרַנְשִׁי: וְאֵת הַחִוִּי וְאֵת הָעַרְקִי וְאֵת הַסִּנְיִ: וְאֵת הָאֲרֹדִי וְאֵת

הַצְּמִרִי וְאֵת הַחֲמָתִי:

18.17 בְּנֵי שֵׁם עֵילָם וְאֲשֹׁד וְאַרְפַּכְּשָׁד וְלוֹד וְאַרְם וּבְנֵי אַרְם - עֵוִין וְחֹל וְנֶהַר וּמִשִּׁי: וְאַרְפַּכְּשָׁד

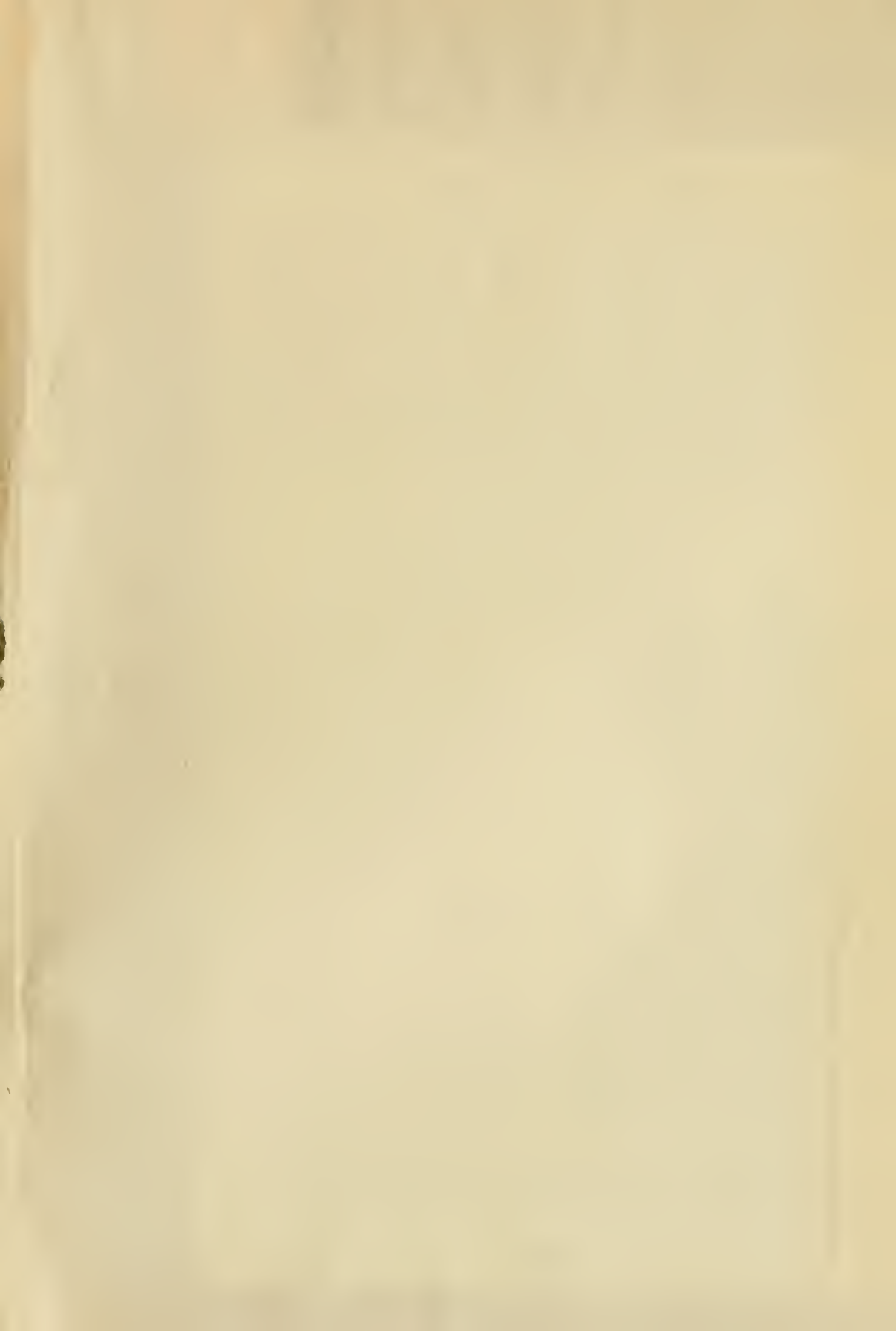
19 יָלַד אֶת שֶׁלַח וְשֶׁלַח יָלַד אֶת עֵבֶר: וְלַעֲבָר יָלַד שְׁנֵי בָנִים שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בִימֵינוּ נִפְלְגָה

21.2 הָאָרֶץ וְשֵׁם אֶחָד יִקְמָן: וַיִּקְמָן יָלַד אֶת אֶלְמוֹרָד וְאֵת שֶׁלֶף וְאֵת תַּעְרִימֹת וְאֵת יִרְהָ: וְאֵת

23.22 הַדְּרוֹם וְאֵת אוּל וְאֵת דִּקְלָה: וְאֵת עֵיבָל וְאֵת אֲבִיסָאֵל וְאֵת שְׁבָא: וְאֵת אוּפִיר וְאֵת חִוִּילָה

וְאֵת יוֹבֵב כָּל אֱלֹהֵי בְנֵי יִקְמָן:

43 (3) הַמַּלְכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בָּאָרֶץ אֲרוֹם לִפְנֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל

2.49 וילד שעף אבי מדמנה את שוא אבי מכנא ואבי נקעא ובת כלב עכסה: אלה היו בני כלב:

בני- חור בכור אפרתה שובל אבי קרית יערים: שלמא אבי בית לחם תרף אבי בית נדר: ויהיו בנים לשובל אבי קרית יערים יק²י³י¹ה חצי המנחת: ומשפחות קרית יערים היתרי והפיתו והשמתו והמשרעי מאלה יצאו הנרעתי והאשתאלי: בני שלמא בית לחם ונטופתי עטרות בית יואב וחצי המנחת הנרעי: ומשפחות סופרים ישבו ועבדו תרעתיים שמעתיים שוכתיים המה הקינים הבאים מחמת אבי בית רכב:

10 ואלה היו בני דויד אשר נולד לו בחברון הבכור אמנן לאחיועם הזורעאלית אהשני כלאבי לאביניל הכרמלית: השלשי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך נשור הרביעי אדניה בן חנני: החמישי שפסיה לאביטל הששי יתקעם לעגלה אשתו: ששה נולד לו בחברון וימלך שם שבע שנים וששה הדשים ושלישים ושלוש שנה מלך בירושלם: ואלה נולדו לו בירושלם שמעא ושובב ונתן ושלמה ארבעה לבת ישועי בת עמיאל: ויבחר ואלישימע ונפג ויפיע: ואלישמע ובעלידע ואליפלט שבעה: כל בני דויד מלבד בני פלנשים ותמר אחותם: ובן שלמה רחבעם אביה בנו אסא בנו יהושפט בנו: יורם בנו אחויהו בנו: יואש בנו: אמציהו בנו עזריה בנו יותם בנו: אחז בנו חזקיהו בנו מנשה בנו: אמון בנו יאשיהו בנו: ובני יאשיהו הבכור יוחנן השני יהויקים השלשי צדקיהו הרביעי שלום: ובני יהויקים יכניה בנו צדקיהו בנו: ובני יכניה יהאסף שאלתיאל בנו: ומלכירם ופדיה ושנאצר יקמיה הושמע ונרביה: ובני שאלתיאל זרבבל ושמעי ובני זרבבל משלם ותנניה ושלמית אחותם: והשבה ואהל וברכיה וחסדיה יושב חסד תמש: ובני תנניה פלטיה ושעיה בני רפיה בני ארנן בני עבדיה בני שכניה בני: ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חפוש ואל ובריה ונעריה ושפט ושה: ובני נעריה אליועיני וחזקיה ועוריקם שלשה: ובני אליועיני הודיהו ואלישיב ופליה ועקוב ויוחנן ודליה וענני שבעה:

4 א בני יהודה פרץ חצרון וכלבי וחור ושובל:

30 וצאיה בן שובל הליד את יחת ויחת הליד את אחומי ואת להר אלה משפחות הנרעתי:

3 ואלה בני חור אבי עיטם יורעאל וישמא וידבש ושם אחותם הצללפוני: ופנואל אבי נדר ועור אבי חושה אלה בני חור בכור אפרתה אבי בית לחם:

35 ולאשחור אבי תקוע היו שתי נשים תלאה ונערה: ותלד לו נערה את אחום ואת ספר ואת תימני ואת האחשתי אלה בני נערה: ובני תלאה צרת ויצחר וצתני: וקיין הוליד את ענוב ואת הצלבה ומשפחת אחרתל בן הרם: והיו יעבין נכבד מאתו ואמו קראה שמו יעבין לאמר כי ילדתי בעצב: ויקרא יעבין לאלהי ישראל לאמר אם ברך תברכני והרבית את נבולי והיתת ירך עמי ועשית . . . לבלתי עצבי ויבא אלהים את אשר שאל:

12.11 וכלוב אתי שוחה הוליד את מחיר הוא אבי אשתון: ואשתון הוליד את בית

13 רפא ואת פסח ואת תחנה אבי עיר נחש אלה אנשי רכה: ובני קנו עתניאל

14 ושדיה ובני עתניאל חמת: ומעונתי הוליד את עפרה ושדיה הוליד את יואב אבי ניא תרשים כי תרשים היו:

- ישישי בן יחדי בן בוז: אחי בן עבדיאל בן גוני ראש לבית אבותם: וישבו 5.16.16
בגלעד בבשן ובבנותיה ובכל מנרשי ישראלין עידי- תוצאותם: כלם התיחשו בימי 17
יותם מלך יהודה וכימי ירבעם מלך ישראל:
בני ראובן וגדי וחצי שבט מנשה מן בני חיל אנשים נשאי מגן וחרב ודרכי 18
קשת ולמודי מלחמה ארבעים וארבעה אלף ושבע מאות וששים יצאי צבא: 5
ויעשו מלחמה עם ההגריאים ויטור ונפיש ונורב: ויעזרו עליהם וינתנו בידם 19.2
ההגריאים וכל שעמחם כי לאלהים זקנו במלחמה ונעתור להם כי בטחו בו:
וישבו מקניהם נמליהם חמשים אלף וצאן מאתים וחמשים אלף ותמורים אלפים 21
ונפש אדם מאה אלף: כי חללים רבים נפלו כי מהאלהים המלחמה וישבו 22
10 תחתיהם עד הנלה:
- ובני חצי שבט מנשה ישבו בארץ מבשן עד בעל חרמון ושניר והר חרמון 23
המה רבו: ואלה ראשי בית אבותם עפר וישעי ואליאל ועזריאל וירמיה והוידיה 24
ויחדיאל אנשים נבורי חיל אנשי שמות ראשים לבית אבותם: וימעלו באלהי 25
אבתיהם ויוזנו אחרי אלהי עמי הארץ אשר השמיד אלהים מפניהם: ויער אלהי 26
ישראל את רוח פול מלך אשור ואת רוח תלגת פלנצר מלך אשור ויגלם לראובני
ולגדי ולחצי שבט מנשה ויביאם לקלח וחבור והרא ונהר גזון עד היום הזה:
- בני לוי נרשון קהת ומררי: ובני קהת עמרם יצהר וחברון ועיאל: ובני 27.29
עמרם אהרן ומשה ומררם ובני אהרן נדב ואביהו-די אלעזר ואיתמר: אלעזר הוליד 20
את פינחס פינחס הליד את אבישוע: ואבישוע הוליד את זקי ובקי הוליד את 31
עצי: ועזי הוליד את זרחיה וזרחיה הוליד את מריות: מריות הוליד את אמריה 32.33
ואמריה הוליד את אחיטוב: ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את אחימעץ: 34
ואחימעץ הוליד את עזריה ועזריה הוליד את יוחנן: ויוחנן הוליד את עזריה: 35.36
ויולד עזריה את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב: ואחיטוב הוליד את צדוק 37.38
וצדוק הוליד את שלום: ושלום הוליד את חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה: 39
ועזריה הוליד את שקיה ושקיה הוליד את יהוצרק: ויהוצרק הלך בהנלות יהוה 41.42
את יהודה וירושלם ביד נבכדנאצר:
- בני לוי נרשם קהת ומררי: ואלה שמות בני נרשום לבני ושמעי: ובני קהת א- 3.6
עמרם ויצהר וחברון ועיאל: בני מררי מחלי ומשי ואלה משפחות הלוי 30
לאבתיהם:
- לנרשום לבני בנו יחת בנו ומה בנו: יואח בנו עזי בנו ורח בנו יאחרי 6.7
בנו: בני קהת עמינדב בנו קרח בנו אסיר בנו: אלקנה בנו ואביסף בנו ואסיר 8.7
בנו: תחת בנו אוראל בנו עזיה בנו ושאל בנו: ובני אלקנה עמי ו אחימות: 9
אלקנה בנו - ציפי בנו ויתח-1 בנו: אליאב בנו ירחם בנו אלקנה בנו שמואל 11.12
בנו: ובני שמואל הבכר יואל- וה-שני -אביה: בני מררי מחלי לבני בנו שמעי 13.14
בנו עזיה בנו: שמעא בנו חזיה בנו עשיה בנו: 15
ואלה אשר העמיד דוד על ידי שיר בית יהוה ממנוח הארון: ויהיו משרתים 16.17
לבני משכן אהל מועד בשיר עד בנות שלמה את בית יהוה בירושלם ויעמדו
כמשפטם על עבודתם: ואלה העמדים ובניהם מבני הקהתי הימן המשורר בן 18
יואל בן שמואל: בן אלקנה בן ירחם בן אליאל בן יתח-1: בן צי-1 בן אלקנה בן פחת 19.2

16.14 וּבְנֵי כֹלֵב בֶּן יִפְנֶה עִירֵי וַיֵּאלֶה וְנָעַם וּבְנֵי אֵלֶּה וְקָנָו: וּבְנֵי יֵהֱלֵאל וַיִּף
 17 וַיִּזְפֵּה תִרְיָא וַיֵּאֱשָׁרְאֵל: וּבְנֵי-עֲזֵרָה יֵהֵר וּמֵרֵד וְעֶפְרַי וְיִלּוֹן וְגִלְיָדָר-הַחֹלִיד-אֶת
 18 מְרִים וְאֶת שְׁמִי וְאֶת יֵשֶׁבֶת אָבִי אֲשֶׁתִּמְעֵ: וְאֲשֶׁתוֹ הַיְהוּדִיָּה יֵלְדָה אֶת יֵרֵד אָבִי נָדָר
 וְאֶת חֶבֶר אָבִי שׁוֹכֵו וְאֶת יְקוֹתִיאֵל אָבִי זְנוּחַ וְאֵלֶּה בְנֵי וְיֵתִיָּה בֵּת פֶּרְעָה אֲשֶׁר
 19 לָקַח מֵרֵד: * * * * * וּבְנֵי אֲשֶׁת הַיְהוּדִיָּה אַחֻת נָחַם אָבִי קַעִילָה הַנְּרָמִי וְאֲשֶׁתִּמְעֵ
 כ הַמְעַכְתִּי: וּבְנֵי שִׁמּוֹן אֲמִגֹּן וְרֵגָה בֶּן חֲנָן וְתוֹלוֹן וּבְנֵי יֵשָׁעִי זֹחַת וּבֶן זֹחַת
 * * * * *

21 בְּנֵי שִׁלָּה בֶּן יְהוּדָה עֵר אָבִי לָכָה וְלַעֲדָה אָבִי מִרְשָׁה וּמִשְׁפַּחַת בֵּית עֵבֶרֶת
 22 הַבֵּין לְבֵית אִשְׁמָעֵל: וַיּוֹקִים וְאֲנָשִׁי כֹּזָבָא וַיּוֹאֵשׁ וּשְׂרָף אֲשֶׁר בַּעֲלוּ לְמוֹאָב וַיֵּשְׁבֵנו-
 23 בְּיַתְּ לַחַם וְהַדְּבָרִים עֵתִיקִים: הֵמָּה הַיּוֹצְרִים וַיֵּשְׁבִי נְמַעִים וְנָדָרָה עִם הַמֶּלֶךְ בְּמִלְאֲכָתוֹ
 יֵשְׁבוּ שָׁם:

24 כה בני שמעון ימואל וימין יכין ורחו: שאלו: שלם בנו מבקש בנו משמע
 27.26 בנו: ובני משמע המואל בנו זבור בנו שמעי בנו: ולשמעי בנים ששה עשר
 15 ובנות ישיש ולאחיו אין בנים רבים וכל משפחתם לא הרבו עד בני יהודה:
 28-5 וישבו בכאר שבע ומולדה וחצר שועל: ובגילהה ובעצם ובתולד: ובבתואל
 31 ובחַרְמָה ובצֶלְגָנִי: ובבית מרכבות ובחצר סוסים ובבית פָּרָאִי ובשְׂעָרִים אֵלֶּה
 32 עֲרִיהֶם עַד מֶלֶךְ דָּוִד וְחֲצֵרֵיהֶם: בְּעֵיטָם יִעֲרֵן רִמּוֹן וְחֲנָן וְעֵשָׂן עָרִים אַרְבַּעִי:
 33 וְכָל חֲצֵרֵיהֶם אֲשֶׁר סְבִיבוֹת הָעָרִים הָאֵלֶּה עַד בַּעַל זֹאת מוֹשְׁבַתְּם וְהַתִּיחֵשׁ
 20 לָהֶם:

34 לה ומשוכב ומלך וישה בן אמציה: ויואל ויהוא בן יושביה בן שרִיָּה בן
 37-36 עשיאל: ואליועני ויעקבה וישוחיה ועשיה ועדיאל וישימיאל ובגיה: ויזא בן שפִּעִי
 38 בן אלון בן יִדִּיה בן שמרי בן שמעי: אלה הבאים בשמות נשיאים במשפחותם
 39 ובית אבותיהם פרצו לרוב: וילכו למבוא נֶגְדָר עַד לְמִזְרַח הַנֶּיָּא לְבִקֵּשׁ מַרְעָה
 25 לְצֹאֲנָם: וַיִּמְצְאוּ מַרְעָה שִׁמְן וְטוֹב וְהָאֲרִיץ רַחֲבַת יָדַיִם וַיִּשְׁקַט וַיִּשְׁלֹוּ כִּי מִן חַם
 41 הַיִּשְׁבִּים שָׁם לַפְּנִים: וַיְבֹאוּ אֵלֶּה הַכְּתוּבִים בְּשֵׁמוֹת בִּימֵי יַחְזִיקָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּכְּנוּ
 אֶת אֲהֲלֵיהֶם וְאֶת הַמַּעֲדָנִים אֲשֶׁר נִמְצְאוּ שָׁמָּה וַיַּחְרִימֵם עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיֵּשְׁבוּ
 42 תַּחְתֵּיהֶם כִּי מַרְעָה לְצֹאֲנָם שָׁם: וּמֵהֶם מִן בְּנֵי שִׁמְעוֹן הִלְכוּ לְהָר שְׂעִיר אֲנָשִׁים
 43 חֲמֵשׁ מֵאוֹת וּפְלַטְיָה וְנַעֲרִיָּה וְרָפִיָּה וְעִזִּיאֵל בְּנֵי יֵשָׁעִי בְּרֵאשִׁים: וַיִּכְּנוּ אֶת שְׂאֵרֵי
 30 הַפְּלַטָּה לְעַמְלָק וַיֵּשְׁבוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

5.א ובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור ובחללו יצועי אביו נתנה בכרתו
 2 לבני יוסף בן ישראל ולא להתחיש לבכרה: כי יהודה גבר באחיו ולגניד ממנו
 4.3 והבכרה ליוסף: בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חֲצֹרֹן וְכִרְמִי: בני כֶּרְמִי-
 6.ה שמעיה בנו גונ בנו שמעי בנו: מיכה בנו ראיה בנו בעל בנו: בארה בנו אשר
 35 הגלה תִּלְגַּת פִּלְגָּאֶסֶר מֶלֶךְ אֲשֶׁר הוּא נָשִׂיא לְרֵאוּבֵנִי: ואחיו למשפחתו בהתיחש
 8 לתלדותם הראש יעזאל וזכריהו: ובלע בן עֶזֶן בן שמע בן יואל הוא יושב בערער
 9 ועד נבו ובעל מעון: ולמזרח ישב עד לבוא מדברה למן הגהר פרת כי מקניהם
 י רבו בארץ גלעד: ובמי שאול עשו מלחמה עם ההנֶרְאִים ויפלו בידם וישבו
 40 באהליהם על כל פני מורח לגלעד:

12.11 ובני נד לגנדם ישבו בארץ הכשן עד סלכה: ויאל הראש ושפם המשנה
 13 ויעני ושפט בבשן: ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשֶׁלֶם ושבע ויורי ויעכן
 14 וייע ועבדו שבעה: אלה בני אביחיל בן חורי בן ירוח: בן גלעד בן מיכאל בן

7.2.8 וּלְבָנֵי יִשְׁכָּבָר תּוֹלַע וּפּוֹאֵה יִשְׁכָּב וּשְׁמֵרוֹן אַרְבַּעָה: וּבְנֵי תּוֹלַע עֲזִי וּרְפִיָּה
 וּיְרִיאֵל וַיְחַמִּי וַיְבַשֵּׁם וּשְׁמוּאֵל רֵאשִׁים לְבֵית אֲבוֹתָם לְתוֹלַע נְכוּרִי יִתִּיל לְתַלְדוֹתָם
 מִסְפָּרָם בְּיַמֵּי דָוִד עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וּשְׁשׁ מֵאוֹת: וּבְנֵי עֲזִי יוֹרְחִיָּה וּבְנֵי יוֹרְחִיָּה 3
 מִיכָאֵל וְעֵבְדִּיהָ וַיּוֹאֵל יִשִּׁיָּה חֲמִשָּׁה רֵאשִׁים קָלָם: וְעַלְיָהֻם לְתַלְדוֹתָם לְבֵית אֲבוֹתָם 4
 נְדוּדֵי צַבָּא מִלְחָמָה שְׁלֹשִׁים וּשְׁשָׁה אֶלֶף כִּי הִרְכּוּ נָשִׁים וּבָנִים: וְאַחֵיהֶם לְכָל הַ 5
 מִשְׁפָּחוֹת יִשְׁכָּבָר נְכוּרִי תִלְיָם שְׁמוֹנִים וּשְׁבַעֲהָ אֶלֶף הִתִּיחַשְׁם לְכָל:

7.6 -בְּנֵי- בְּנִימָן בַּלַּע וְכָכָר וַיִּדְעָאֵל שְׁלֹשָׁה: וּבְנֵי בַלַּע אֶצְבוֹן וְעִזִּי וְעִזִּיאֵל וַיְרִימוֹת 7.6
 וְעִזִּירֵי חֲמִשָּׁה רֵאשֵׁי בֵית אֲבוֹת נְכוּרִי תִלְיָם וְהִתִּיחַשְׁם עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים
 10 וְאַרְבַּעָה: וּבְנֵי כָכָר זְמִירָה וַיּוֹעֵשׂ וְאַלְיָעִזֹּר וְאַלְיָעִנִי וְעַמְרִי וַיְרִמּוֹת וְאַבִּיָּה וְעֵנְתוֹת 8
 וְעֵלְמַת כָּל אֵלֶּה בְּנֵי כָכָר: וְהִתִּיחַשְׁם לְתַלְדוֹתָם רֵאשֵׁי בֵית אֲבוֹתָם נְכוּרִי חִיל 9
 עֶשְׂרִים אֶלֶף וּמֵאוֹתִים: וּבְנֵי יִדְעָאֵל בְּלָהָן וּבְנֵי בַלְהָן יַעֲזִישׁ וּבְנִימָן וְאַחֵד וּבְנַעֲנָה 1
 וַיִּתֵּן וְתַרְשִׁישׁ וְאַחִישָׁחַר: כָּל אֵלֶּה בְּנֵי יִדְעָאֵל לְרֵאשֵׁי הָאֲבוֹת נְכוּרִי תִלְיָם שְׁבַעֲהָ 11
 עֶשֶׂר אֶלֶף וּמֵאוֹתִים יְצִאֵי צַבָּא לְמִלְחָמָה: וַיִּשְׁפָּם וַיַּחֲפָם בְּנֵי עִיר יַחֲשָׁם בְּנֵי אַחֵר: 12

15 בְּנֵי נַפְתָּלִי יַחֲצִיאֵל וְנוּנִי וַיְצַר וּשְׁלֹמֹם בְּנֵי בַלְחָה: 13

14 בְּנֵי מְנַשֶּׁה אִשָּׁר יִלְדָה פִּילְנָשׁוּ הָאֲרָמִיָּה יִלְדָה אֶת מַכִּיר אָבִי נִלְעָד: וּמַכִּיר 14
 לָקַח אִשָּׁה מַעֲכָה וְתַהֲוִינָה 14
 20 לְצִלְפָּחֵד בְּנוֹת: וְתִלְדַּת מַעֲכָה אִשָּׁת מַכִּיר בֶּן וְתִקְרָא שְׁמוֹ פֶּרֶשׁ וְשֵׁם אַחִיו שֶׁרֶשׁ 16
 17 וּבְנָיו אֹלָם וְרוּקָם: וּבְנֵי אֹלָם בֶּדֶן אֵלֶּה בְּנֵי נִלְעָד בֶּן מַכִּיר בֶּן מְנַשֶּׁה: וְאַחֲתוֹ 18
 19 הַמַּלְכַת יִלְדָה אֶת אִישׁ הַזֹּר וְאֵת אַבְיָעֹזֹר וְאֵת מַחֲלָה: וַיְהִיו בְּנֵי שְׁמִרְעָ אַחֲזָן
 וְשָׁכָם וְלִקְחֵי וְאַנְיָעִים:

25 וּבְנֵי אֶפְרַיִם שׁוֹתְלַת וְכֹרֵד בְּנֵי וְתַחַת בְּנֵי וְאַלְעָדָה בְּנֵי וְתַחַת בְּנֵי: וְזִבְד בְּנֵי 21
 וְשׁוֹתְלַת בְּנֵי וְעִזֹּר וְאַלְעָד וְהַרְגִּים אֲנָשֵׁי נֵת הַנּוֹלָדִים בְּאַרְיָן כִּי יִרְדּוּ לָקַחְתָּ אֶת 21
 22 מַקְנֵיהֶם: וַיִּתְּאֵבֵל אֶפְרַיִם אֲבוֹיהֶם יָמִים רַבִּים וַיִּכְאוּ אַחִיו לְנַחֲמוֹ: וַיָּבֹא אֵל אֲשֶׁתוֹ 23
 וְתַהֲרָ וְתִלְדַּת בֶּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ כְּרִיעָה כִּי כְרִיעָה הִיְתָה בְּכִיתוֹ: וּבְתוֹ שְׂאָרָה וְתַבְּנָן 24
 אֶת בֵּית הַזֶּרֶן הַתַּחֲתוֹן וְאֵת הָעֵלְיוֹן וְאֵת אֶזְנֵן שְׂאָרָה: וַרְפַּח בְּנֵי וְרִשָּׁף וְתַלְתִּל וַיְבָנִי 24
 30 וְתַחֲזָן בְּנֵי: לְעֵדֶן בְּנֵי עֲמִיחֹד בְּנֵי אֵלִישָׁמַע בְּנֵי: נִיָּן בְּנֵי יְהוֹשֻׁעַ בְּנֵי: וְאַחֲזָתָם 28-26
 וּמִשְׁבּוֹתָם בֵּיתָאֵל וּבְנִתְיָה וּלְמִזְרַח נַעֲרָן וּלְמַעֲרָב נֹזֵר וּבְנִתְיָה וְשָׁכָם וּבְנִתְיָה עַד
 עֵינָה וּבְנִתְיָה: וְעַל יְדֵי בְנֵי מְנַשֶּׁה בֵּית שְׂאָן וּבְנִתְיָה תַעֲנֹךְ וּבְנִתְיָה מַגְדוֹ וּבְנִתְיָה 29
 דוֹר וּבְנִתְיָה כָּאֵלֶּה יִשְׁכּוּ בְנֵי יוֹכָף בֶּן יִשְׂרָאֵל:

35 בְּנֵי אִשָּׁר יְמִנָה וַיְשׁוּהוּ וַיְשׁוּי וְכְרִיעָה וְשָׁרַח אַחֲזָתָם: וּבְנֵי כְרִיעָה חֶבֶר וּמַלְכִּיאֵל 31
 הוּא אָבִי כְּרִיעָתָה: וְחֶבֶר הוֹלִיד אֶת יַפְלָט וְאֵת יִשְׁיָמָר וְאֵת חוֹתָם וְאֵת שׁוּעָא 32
 אַחֲזָתָם: וּבְנֵי יַפְלָט פֶּקֶד וְכַמְהָל וְעֵשִׂיקָת אֵלֶּה בְּנֵי יַפְלָט: וּבְנֵי שְׁמֵר אַחִיו וְכַמְהָל 34-33
 יִתְקַבֵּה וְאַרְם: וּבְנֵי- יַחֲזָתָם אַחִיו צוּפָה וַיִּמְנַע וְשִׁלְשׁ וְעַמֵּל: בְּנֵי צוּפָה סוּחַ וְחַרְתָּנְפֶר 36
 וְשׁוּעַל וְכָרִי וַיְמָרָה: וְ-בְצַר וְהוֹד וְשָׁמָא וְשִׁלְשָׁא וַיְתַרְן וּבְצָרָא: וּבְנֵי יִתֵר יְמִנָה 34-37
 40 וּבְסַפָּא וְצָרָא: וּבְנֵי עֵלָא אָרַח וְחִנְיָאֵל וְרַצִּיאֵל: כָּל אֵלֶּה בְּנֵי אִשָּׁר רֵאשֵׁי בֵּית 39
 הָאֲבוֹת בְּרוּרִים נְכוּרִי תִלְיָם רֵאשֵׁי הַנְּשִׂאִים וְהִתִּיחַשְׁם כְּצַבָּא כְּמִלְחָמָה מִסְפָּרָם
 אֲנָשִׁים עֶשְׂרִים וּשְׁשָׁה אֶלֶף:

- 6,22.21 בן עמֶשִׁי: בן אלקנה בן יואל בן עוריה בן צפניה: בן תחת בן אסיר בן אבוסף
 23 בן קרח: בן יצהר בן קהת בן לוי בן ישראל:
 24.24 ואחיו אסף העמד על ימינו אסף בן ברכיהו בן שמעא: בן מיכאל בן
 28-26 ימיעֶשִׂה בן מלכיה: בן אֶתְנִי בן זרח בן עדיה: בן איתן בן זמה בן שמעי: בן
 5 יתה בן גרשם בן לוי:
 29.29 ובני מרְי אחיהם על השמאול איתן בן קישי בן עבדי בן מלך: בן חשביה
 31.31 בן אמציה בן חלקיה: בן אמצי בן קני בן שמר: בן מחלי בן מושי בן מרְי
 בן לוי:
 34.33 ואחיהם הלויים נתונים לכל עבודת משכן בית האלהים: ואהרן ובניו
 10 מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח הקטרת לכל מלאכת קדש הקדשים ולכפר
 על ישראל ככל אשר צוה משה עבד האלהים:
 36.36 ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס בנו אבישוע בנו: קקי בנו עזי בנו
 38.37 זרחיה בנו: מריות בנו אמריה בנו אחיטוב בנו: צדוק בנו אחימעץ בנו:
 39 ואלה מושבותם לצידותם בנבולם לבני אהרן למשפחת קהתי כי להם היה
 15 הגורל: ויתנו להם את חברון בארץ יהודה ואת מגרשיה סביבתיה: ואת שדה
 42 העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה: ולבני אהרן נתנו את עיר המקלט את
 43 חברון ואת לבנה ואת מגרשיה ואת יתר ואת אשתמע ואת מגרשיה: ואת חילון
 44 ואת מגרשיה את דָּבָר ואת מגרשיה: ואת עֶשֶׂן ואת מגרשיה ואת יֶסָה ואת
 45 מגרשיה ואת בית שמש ואת מגרשיה: וממטה בנימין את גבעון ואת מגרשיה
 20 ואת גִּבְעָה ואת מגרשיה ואת עֲלְמָה ואת מגרשיה ואת ענתות ואת מגרשיה כל
 עריהם שלש עשרה עיר למגרשיהם:
 46 ולבני קהת הנותרים למשפחתם: ממטה אפרים: וממטה דן וממחצית
 47 מטה ימני מנשה כנורל ערים עשר: ולבני גרשום למשפחותם ממטה יששכר וממטה
 48 אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בבשן ערים שלש עשרה: לבני מרְי
 25 למשפחותם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולון כנורל ערים שתיים עשרה:
 52.51 ולמשפחות בני קהת ויהי ערי גורלם ממטה אפרים: ויתנו להם את עיר
 53 המקלט את שבם ואת מגרשיה בהר אפרים ואת גור ואת מגרשיה: ואת יקמעם
 54 ואת מגרשיה ואת בית חורון ואת מגרשיה: ואת אילון ואת מגרשיה ואת גת
 55 רמון ואת מגרשיה: וממחצית מטה מנשה את יתיעקיה: ואת מגרשיה ואת יבלעם
 30 ואת מגרשיה למשפחת לבני קהת הנותרים: לבני גרשום למשפחתם: יחצוי
 מטה מנשה את גולן בבשן ואת מגרשיה ואת עשתרות ואת מגרשיה:
 58.57 וממטה יששכר את יקשיון ואת מגרשיה את דְּבָרָה ואת מגרשיה: ואת ראמות
 59 ואת מגרשיה ואת יעין גָּם ואת מגרשיה: וממטה אשר את יקשועל ואת
 60 מגרשיה ואת עבדון ואת מגרשיה: ואת יתליקיה ואת מגרשיה ואת רחב ואת
 35 מגרשיה: וממטה נפתלי את קדש בנליל ואת מגרשיה ואת חמותי ואת מגרשיה
 ואת קריתם ואת מגרשיה:
 62 לבני מרְי הנותרים ממטה זבולון ואת רמון: ואת מגרשיה את יתבור ואת
 63 מגרשיה: ומעבר לירדן ירחו למורח הירדן ממטה ראובן את בער במדבר ואת
 64 מגרשיה ואת יהצה ואת מגרשיה: ואת קרמות ואת מגרשיה ואת מיפעת ואת
 65 מגרשיה: וממטה גד את ראמות בנלעד ואת מגרשיה ואת מתנים ואת מגרשיה:
 40 ואת חשבון ואת מגרשיה ואת יעזיר ואת מגרשיה:

—

(2) 6,24 ויתנו בני ישראל ללויים את הערים ואת מגרשיהם: ויתנו כנורל מטה בני יהודה וממטה
 בני שמעון וממטה בני בנימן את הערים האלה אשר יקראו אתהם בשמות:

- 9.19 ושלום בן קורא בן אָבִיסָף בן קרח ואחיו לבית אביו הקרחים על מלאכת העבדה שמרי הספים לאהל ואבתיהם על מחנה יהוה שמרי המבוא: ופינחס בן אלעזר נניד היה עליהם לפניו יהוה עמו: וזכריה בן מִשְׁלֵמָה שער פתח לאהל מועד: גֵּלֶם הברורים לשערים בפסים מאתים ושנים עשר המה בחצריהם התיחשם 5 המה יסד דויד ושמואל הראה באמנתם: והם ובניהם על השערים לבית יהוה לבית האהל למשמרות: לארבע רוחות יהיו השערים מורח ימה צפונה ונגבה: 24 ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הימים מעת אל עת עם אלה: כי באמונה המה כה. 26 ארבעת נברי השערים
- [1] מִן־הַלְוִיִּם הָיוּ עַל הַלְשָׁכוֹת וְעַל הָאֲצֵרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים: וּסְבִיבוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים יָלִינוּ כִּי עֲלֵיהֶם מִשְׁמֶרֶת וְהֵם עַל הַמִּפְתָּח וּלְבָקֵר לְבָקֵר: וּמֵהֶם עַל כָּלִי הַעֲבָדָה כִּי בַמִּסְפָּר יִבְיָאוּם וּבַמִּסְפָּר יוֹצִיאוּם: וּמֵהֶם מְמַנִּים עַל הַגְּבִילִים וְעַל כָּל כָּלִי הַקֹּדֶשׁ וְעַל הַפֶּלֶת וְהַיִּין וְהַשֶּׁמֶן וְהַלְבֹנָה וְהַבְּשָׂמִים: וּמִן בְּנֵי הַכֹּהֲנִים לְרַחֲמֵי הַמִּרְקָחַת לְבִשְׂמִים: וּמִתְּתִיָּה מִן הַלְוִיִּם הוּא הַבְּכוֹר לְשֵׁלֶם הַקָּרְחִי בְּאֲמוּנָה 31 עַל מַעֲשֵׂה הַחֲקָתִים: וּמִן בְּנֵי הַקָּהָתִי מִן אַחִיהֶם עַל לֶחֶם הַמַּעֲרַכַת לְהַבִּין 32 שֶׁבֶת שַׁבָּת:
- 15 ואלה המשררים ראשי אבות ללוים בלשכת פטירים כי יומם ולילה עליהם במלאכה: אלה ראשי האבות ללוים לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם: 34 וכנבעון ישבו אבי נבעון יעי-אל ושם אשתו מעכה: וכנו הבכור עבדון וצור 36. לה. וקיש ובעל ונר ונדב: וגדור ואהיו וזכריה ומקלות: ומקלות הוליד את שִׁמְשֹׁם 38.37 ואף הם נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם: ונר הוליד את יֶאֱבֹנָר וקיש 20 הוליד את שאול ושאל הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבינדב ואת אשבעל: ובן יהונתן מרִי-בעל ומרי בעל הוליד את מיכה: ובני מיכה פִּתְּחָן 41. מ. ומלך ותתָרַע ואחיו: ואחו הוליד את יַעֲזִיָּה ויעזיה הוליד את עלמת ואת עֹזִימָת 42 ואת זְמֵרִי וזמרי הוליד את מוֹצָא: ומוֹצָא הוליד את בְּנֵעָא ורְפָיָה בְּנוֹ אֵלְעִישָׁא 43 בְּנוֹ אֵצֶל בְּנוֹ: וְלֵאצֶּל שֵׁשָׁה בָנִים וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם עֲזָרִיקָם וְיִשְׁמַעֵאל וְשָׁעֲרִיָּה 25 44 ועבדיה ותנן י . . . אלה בני אצל:

- 30 ופלשתים נלחמו בישראל וינס איש ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר 10. א. נלבע: ויִדְבְּקוּ פְּלִשְׁתִּים אַחֲרַי שְׂאוֹל וְאַחֲרַי בְּנָיו וַיִּבּוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת יוֹנָתָן וְאֶת אֲבִינָדָב וְאֶת מַלְכֵי שׁוֹעַ בְּנֵי שְׂאוֹל: וְתַכְבֵּד הַמֶּלֶחֶמָה עַל שְׂאוֹל וַיִּמְצָאֵהוּ הַמּוֹרִים 3 בקשת ויחל מן היורים: ויאמר שְׂאוֹל אֵל נְשָׂא כְּלָיו שֶׁלֶף חֶרֶבְךָ וְדַקְרָנִי בַּה פֶּן יבאו הערלים האלה והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שְׂאוֹל 35 את החרב ויפל עליה: וירא נשא כליו כי מת שְׂאוֹל ויפל גם הוא על החרב וימת: וימת שְׂאוֹל ושלשת בניו וכל ביתו יחדו מתו: ויראו כל איש ישראל אשר 7.6 בעמק כי נסו -איש ישראל- וכי מתו שְׂאוֹל וּבְנָיו וַיַּעֲזְבוּ עֲרִיהֶם וַיִּנְסוּ וַיִּבְּאוּ פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁבוּ בָהֶם:
- ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שְׂאוֹל ואת בניו 8 גפלים בהר נלבע: ויפשיטו וישאו את ראשו ואת כליו וישלחו בארץ פלשתים 9 סביב לבשר את עצביהם ואת העם: וישמו את כליו בית אֱלֹהֵיהֶם ואת יְגִייתו י ה-קִיעוּ בַחֲוֹמֹתַי בֵּית יִשָּׁי: וישמעו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְּשׂוּ נֶלְעָד אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשׂוּ 11 פְּלִשְׁתִּים לְשְׂאוֹל: וַיִּקְוּמוּ כָּל אִישׁ הָיִל וַיִּשְׂאוּ אֶת נֹפֶת שְׂאוֹל וְאֶת גּוֹפֶת בְּנָיו 12 וַיִּבְיָאוּם יְבִישָׁה וַיִּקְבְּרוּ אֶת עֲצָמוֹתֵיהֶם תַּחַת הָאֵלֶּה בִּיבֵשׁ וַיִּצְוּוּ שֶׁבַעַת יָמִים:

- 8,2.א ובנימן הוליד את בלע בלעו אֶשְׁבֵּל השני ואחריו השלישי: נוחה הרביעי
 4-3 ורָפָא החמישי: והיו בנים לבלע ארְדִי ונְרָא ואביהוד: ואבישוע ונַעֲמָן ואחוח:
 6.ה ונְרָא וישפופן וחרום: ואלה בני אַחֹזַד אלה הם ראשי אבות ליושבי גבע וינגלום
 5.7 אל מְנַחֵם: ונַעֲמָן ואחיה ונְרָא הוא הנלם והוליד את עֹזָא ואת אחיקָד: ושהרים
 9 הוליד בשדה מואב מן שְׁלָחו אתם חושים ואת בערא נשיו: ויולד מן חדש אשתו
 י את יובב ואת צָבִיא ואת מִיִּשָׁא ואת מלכם: ואת יַעֲוִן ואת שָׁכִיָה ואת מרמה
 12.11 אלה בניו ראשי אבות: ומקשים הוליד את אביטוב ואת אלפעל: ובני אלפעל
 עבירי ומְשָׁעַם ושמר הוא בנה את אונו ואת לָד ובנתיה:
 13 וברעה ושמע המה ראשי האבות ליושבי אילון המה הכריחו את יושבי נת:
 16-14 וְאֶחָיִהֶם אֶלְפֶּעַל וְיִשְׁשַׁק וִירֵמוֹתִי: וזבדיה וערדו וערדו: ומיכאל וַיִּשְׁפָּה ויוחא בני
 10 בריעה: וזבדיה ומְשָׁלֵם וְחֹנְקִי וְחָבְרִי: וישמרי ויזליאה ויובב בני אלפעל: ויקים
 19-17 וזכרי וזבדי: וְאֶלְיָעִי וְצִלְתִּי וְאֵלִיאֵל: וערדיה ובראיה ושְׁמָרֵת בני שְׁמַעִי: וַיִּשְׁפָּן
 22-כ ועבר ואליאל: ועבדון וזכרי והגן: וחנניה ועילם וענתתיה: ויפדיה ופניאל בני
 23-כח ששק: ושמשרי ושחריה ועתליה: ויערשיה ואליה וזכרי בני ירחם: אלה ראשי
 28-26 אבות לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם:
 15
 5.29 ובנבעון ישבו אבי נבעון יַעֲיָאֵל ושם אשתו מעכה: ובנו הבכור עבדון וצור וקיש
 32-31 ובעל יִנְרָא ונָדָב: ונדרור ואחיו וזכר יִמְקָלוֹתִי: ומקלות הוליד את שְׁמָאָה ואֶפְיָ
 33 המה ננר אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם: ונר הוליד את אֲבִנְרָא וקיש הוליד
 את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבינָדָב ואת אֲשַׁבְעֵל:
 34.ה ובן יהונתן מְרִיִּי בעל ומְרִיִּי בעל הוליד את מיכה: ובני מיכה פיתון ומלך
 20 ותָאֲרַע ואחו: ואחו הוליד את יהועדה ויהועדה הוליד את עֲלַמֵּת ואת עֲזִימָדָת
 36 ואת זְמָרִי וזמרי הוליד את מוֹצָא: ומוצא הוליד את בְּנֵעָא רָפָה בנו אלעשה
 37 בנו אֶצֶל בְּנֹו: ולאֶצֶל ששה בנים ואלה שמתם עזריקם יִכְרָדוּ וישמעאל ושְׁעָרִיָה
 38 ועבדיה וחנן ו... כל אלה בני אצל: ובני עֶשֶׂק אחיו אולם בכורו יַעֲוִשׁ השני
 39 ואלִפְלַט השלישי: והיו בני אולם אנשים גבורי חיל דרכי קשת ומרכיב בנים ובני
 25 בנים מאה והמשים כל אלה מבני בנימן:
 9.א וכל ישראל התיחשו והגם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה הָגְלוּ לְכַבֵּל
 2 במעלם: והיושבים הראשנים אשר באֲחֻזָתָם כַּעֲרִיהֶם יִשְׂרָאֵל הַכְּהֲנִים הַלְוִיִּם
 3 והגתנינים: ובירושלם ישבו מן בני יהודה ומן בני בנימן ומן בני אֲפְרַיִם ומנשה:
 30 7.4 עֹזַיִ בן עֲמִיחֹד בן עֲמָרִי בן אֶמְרִי בן בְּנִיִּי מִן בְּנֵי פְרִיץ בן יהודה: ומן השילני
 7.6 עֲשִׂיָה הבכור ובניו: ומן בני זֶרַח יַעֲוֹאֵל ואחיהם שש מאות ותשעים: ומן בני
 8 בנימן סלוא בן מְשָׁלֵם בן הוֹדִדְיָה בן הַסְּנָאָה: ויִבְנִיָה בן ירחם ואלה בן עֲזִי
 9 בן מְקָרִי וּמְשָׁלֵם בן שַׁפְטִיָה בן רַעֲוִאֵל בן יִבְנִיָה: ואחיהם לתלדותם תשע מאות
 35 והמשים וששה כל אלה אנשים ראשי אבות לבית אבתיהם:
 11.1 ומן הכהנים ידעיה ויהויריב ויכין: ועוריה בן חלקיה בן מְשָׁלֵם בן צדוק בן
 12 מְקִיּוֹת בן אחיטוב נגיד בית האלהים: ועקיה בן ירחם בן פֶּשְׁחֹר בן מלכיה
 13 ומעשי בן עדיאל בן יחזרה בן מְשָׁלֵם בן מְשָׁלְמִיָה בן אֶמְרִי: ואחיהם ראשים
 לבית אבותם אלף ושבע מאות וששים גבורי חיל מלאכת עבודה בית האלהים:
 15.14 ומן הלויים שמעיה בן חֲשִׁיב בן עֲזַרְיָה בן חֲשִׁבִיָה מן בני מְרָדִי: ובקֶבֶר
 16 קָרַשׁ וְגִלְלָה ומתניה בן מיכא בן זכרי בן אסף: ועבדיה בן שמעיה בן נלל בן
 17 ידותון וְכַרְכִּיָה בן אסא בן אלקנה היושב בחצרי נמופתי: והשערים שלום ועקוב
 18 וטלמן ואחימן ואחיהם שלום הראשי: ועד הנה בשער המלך מורחה המה
 השערים למחנות בני לוי:

הַבְּרָתִי נִשְׂא כְּלֵי יוֹאֵב בֶּן צְרוּיָה: עִירָא הַיִּתְּרִי נָרַב הַיִּתְּרִי: אֹרִיָה הַחַתִּי זָכָד
 בֶּן אַחֲלִי: עֵדִינָא בֶּן שִׁיזָא הַרְאוּבֵנִי רֹאשׁ לְרֹאוּבֵנֵי עַל-שְׁלֹשִׁים: חֲנַן בֶּן מַעֲכָה
 וַיּוֹשֶׁפֶט הַמַּתְנִי: עִזָּיָא הַעֲשֻׁתְרָתִי שָׁמַע וַיַּעֲוֹל בְּנֵי הוֹתָם הַעֲרֵעֵרִי: יִדְיָעָאֵל בֶּן
 שְׁמֵרִי וַיּוֹחַ אֲחִיו הַתִּיצִי: אֵלִיָּאֵל הַמַּחֲזֹמִי וַיְרִיבֵי וַיּוֹשִׁיָה בְנֵי אֲלֻנְעָם וַיִּתְּמָה
 הַמּוֹאבִי: אֵלִיָּאֵל וַעֲוֹבָד וַיַּעֲשִׂיָּאֵל הַמִּצְבִּיָּה: 5

וְאֵלֶּה הַבָּאִים אֶל דָּוִד לְצִיּוֹקְלָנָא עוֹד עֲצוֹר מִפְּנֵי שְׂאוּל בֶּן קִישׁ וְהֵמָּה בְּנִבְרָיִם א, 12
 עוֹרֵי הַמִּלְחָמָה: נִשְׁקֵי קֶשֶׁת מִיַּמִּינִים וּמִשְׁמָאֵלִים בְּאַבְנִים וּבְחַצִּים בְּקֶשֶׁת מֵאַחֵי
 שְׂאוּל מִבְּנֵימָן: הַרְאֵשׁ אַחֲזִיעוֹר וַיּוֹאֵשׁ בֶּן-שְׁמָעָה הַגְּבַעְתִּי וַיַּזְוֹאֵל וּפְלֹמֵ בְנֵי
 עִזְיָאֵל וּבְכָרְכָה וַיְהוּא הַעֲנַתְתִּי: וַיִּשְׁמָעִיָה הַגְּבַעוּנִי גְבוּר וְעַל הַשְּׁלֹשִׁים 10
 וַיִּרְמִיָה וַיַּחֲזִיָּאֵל וַיּוֹחַנָן וַיּוֹבָד הַגְּדֵרְתִּי: אֲלַעוּזִי וַיִּרְיָמוֹת וּבַעֲלִיָה וּשְׁמֵרִיָהוּ וּשְׁפַטִּיָהוּ ה
 הַחַרְיָפִי: אֲלַקְנָה וַיִּשְׁיָהוּ וַעֲזָרָאֵל וַיּוֹעֲזוֹר וַיִּשְׁבָּעִם הַקְּרָתִים: יִזְעִיאֵלָה וּזְבַדִּיָה בְנֵי 7-6
 יִרְחָם מִן הַנְּדוּדִ: וּמִן הַגְּרִי גְבוּדָלוֹ אֶל דָּוִד לְמַצַּד מִדְּבָרָה גְּבַרִי הַחִיל אֲנָשֵׁי צְבָא לְמִלְחָמָה 8
 עֲרִכִי צְנָה וְלִמְחָ וּפְנֵי אֲרִיָה פְנִיָהם וּכְצַבָאִים עַל הַהַרִים לְמַהֵר: עוֹד הַרְאֵשׁ עַבְדִּיָה 9
 הַשְּׁנִי אֵלִיָּאֵב הַשְּׁלִישִׁי: מִשְׁמַנָּה הַרְבִּיעִי יִרְמִיָה הַחֲמִשִּׁי: עֲתִי הַשְּׁשִׁי אֵלִיָּאֵל הַשְּׁבָעִי: 11
 יוֹחַנָן הַשְּׁמִינִי אֲלוּבָד הַתְּשִׁיעִי: יִרְמִיָהוּ הַעֲשִׂירִי מִכְּבָדִי עֲשִׁתִּי עֶשֶׂר: אֵלֶּה מִבְּנֵי גֵד 11-12
 רֹאשֵׁי הַצֶּבָא אֶחָד לְמֵאָה הַקָּטָן וְהַגָּדוֹל לְאַלְפֵי: אֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר עָבְרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן 10
 בְּהַרְשׁ הַרְאִישׁוֹן וְהוּא מִמֵּלָא עַל כָּל גְּדֵיָתָיו וַיִּבְרִיחוּ אֶת כָּל הָעַמִּיקִים לְמִזְרַח
 וּלְמַעֲרָב: 20
 וַיָּבֹאוּ מִן בְּנֵי בְּנִימָן וַיַּהֲרֹדָה עַד לְמִצְרָ לְדָוִד: וַיֵּצֵא דָּוִד לְפָנֵיהֶם וַיַּעַן וַיֹּאמֶר 17-16
 לְהֵם אִם לְשָׁלוֹם בְּאַתֶּם אֵלֵי לַעֲזוּרִי יִהְיֶה לִי עֲלֵיכֶם לִכְבֹּד לִיחָד וְאִם לְרִמּוֹתֵי לְצָרִי
 כִּלָּא חֲמַס בְּכַפִּי יִרְאֵ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וַיּוֹכַח: וְרוּחַ לְבַשָּׁה אֶת אֲבִישִׁי רֹאשׁ הַשְּׁלוֹשִׁים 18

לְךָ דָּוִד
 שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְךָ
 וְעִמְךָ בֶּן יִשִׁי
 וְשְׁלוֹם לְעוֹרְךָ
 כִּי עוֹרְךָ אֱלֹהִים

25

וַיִּקְבְּלֵם דָּוִד וַיַּהֲנֵם כְּרֹאשֵׁי הַגְּדוּדִ: 19
 וּמִמְנַשֶּׁה נָפְלוּ עַל דָּוִד בְּבָאוּ עִם פְּלִשְׁתִּים עַל שְׂאוּל לְמִלְחָמָה וְלֹא עוֹזְרִים 19
 כִּי בַעֲזָה שִׁלְחָהוּ סִרְנֵי פְּלִשְׁתִּים לְאֹמֶר בְּרֹאשֵׁינוּ יִפֹּל אֵל אֲדִנְיוֹ שְׂאוּל: בִּלְכַתּוֹ כ
 אֵל צִיּוֹקְלָנָא נָפְלוּ עֲלָיו מִמְנַשֶּׁה עֲדָנָה וַיּוֹבָד וַיִּדְיָעָאֵל וּמִיכָאֵל וַיּוֹבָד וְאֵלִיָּהוּא וְצַלְתִּי
 רֹאשֵׁי הָאֲלָפִים אֲשֶׁר לְמִנְשָׁה: וְהֵמָּה עֲזָרוּ עִם דָּוִד עַל הַנְּדוּדִ כִּי גְבוּרֵי חִיל כָּלָם 21
 וַיְהִיו שְׂרִים בְּצַבָּא: כִּי לַעֲתָ יוֹם בְּיוֹם יָבֹאוּ עַל דָּוִד לַעֲזוּרוֹ עַד לְמַחֲנֵה גְדוֹל 22
 כַּמְחַנֵּה אֱלֹהִים: 35

וְאֵלֶּה מִסְפְּרֵי רֹאשֵׁי הַחֲלוּץִין לְצַבָּא בָּאוּ עַל דָּוִד חֲבֵרוּנָה לְהִסָּב מִלְּכוֹת שְׂאוּל 23
 אֵלִיו כְּפִי יִהְיֶה: בְּנֵי יַהֲרֹדָה נִשְׂאֵי צְנָה וְלִמְחָ שֶׁשֶׁת אֲלָפִים וּשְׁמַנָּה מֵאוֹת חֲלוּצֵי 24
 צְבָא: מִן בְּנֵי שְׁמַעוֹן גְּבוּרֵי חִיל לְצַבָּא שְׁבַעַת אֲלָפִים וּמֵאַה: מִן בְּנֵי הַלּוּזִי אַרְבַּעַת כ. 26
 אֲלָפִים וּשְׁשֵׁ מֵאוֹת: וַיַּהֲוִידְעֵ הַנְּגִיד לְאַהֲרֹן וַעֲמֹ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת: 27
 וְצִדְרוֹק נַעֲרָ גְבוּר חִיל וּבֵית אֲבִיו שְׂרִים עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם: וּמִן בְּנֵי בְּנִימָן אַחֵי שְׂאוּל 29, 28
 שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְעַד הֵנָּה מְרֻבִּיתָם שְׁמֵרִים מִשְׁמֵרֵת בֵּית שְׂאוּל: וּמִן בְּנֵי אֲפְרַיִם ל
 עֲשָׂרִים אֲלָפֵי וּשְׁמוֹנֶה מֵאוֹת גְּבוּרֵי חִיל אֲנָשֵׁי שְׁמוֹנֶת לְבֵית אֲבוֹתָם: וּמִזְחֵזִי מִטָּה 31
 מִנְשָׁה שְׁמוֹנֶה עֶשֶׂר אֲלָפֵי אֲשֶׁר נָקְבוּ כְּשִׁמוֹת לְבוֹא לְהַמְלִיךְ אֶת דָּוִד: וּמִבְּנֵי 32

10,13 וימת שאול במעלו אשר מעל ביהוה על דבר יהוה אשר לא שמר וגם
 14 לשאול באוב לדרוש: ולא דרש ביהוה וימתהו ויִסַּב את המלוכה לדויד בן ישי:

11,2,8 ויקבצו כל ישראל אל דויד חברונה לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו: גם
 5 תמול גם שלשום גם בהיות שאול מלך אתה המוציא והמביא את ישראל ויאמר
 יהוה - לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה נגיד על - ישראל:
 3 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דויד ברית בחברון
 לפני יהוה וימשחו את דויד למלך על ישראל כדבר יהוה ביד שמואל:
 7,4 וילך המלך ויאגשו ירושלם היא יבוס ושם היבוס ישבי הארץ: ויאמרו
 10 ישבי יבוס לדויד לא תבוא הנה וילכד דויד את מצדת ציון היא עיר דויד:
 6 ויאמר דויד כל מִּהָ יבוס בראשונה יהיה לראש ולשר ויעל בראשונה יואב בן
 8,7 צרויה ויהי ראש: וישב דויד במצד על כן קראו לו עיר דויד: ויבן העיר מסביב
 9 מן המלוא ועד הסביב ויואב יהיה את שָׁרְ העיר: וילך דויד הלך וגדול ויהוה
 צבאות עמו:

15 ואלה ראשי הגברים אשר לדויד המתחזקים עמו במלכותו עם כל ישראל
 1 ואלה שמות הגברים אשר לדויד ישבעל-בן
 11 חכמוני ראש השלושה הוא עורך את חניתו על שלש מאות חלל בפעם אחת:
 13,12 ואחריו אלעזר בן דוד האחותי הוא בשלושה הגברים: הוא היה עם דויד כפס
 20 פמים והפלשתים נאספו שם למלחמה ותהי חלקת השרה מלאה שעורים והעם
 14 גסו מפני פלשתים: ויתיצב בתוך החלקה ויצליהו וידם את פלשתים וישע
 יהוה תשועה גדולה:
 10 וירדו שלושה מן השלושים ראש על הָרַר אל דויד אל מצדת עדלם ומתנה
 16 פלשתים חנה בעמק רפאים: ודויד אז במצודה ונציב פלשתים אז בבית לחם:
 18,17 ויתאז דויד ויאמר מי ישקני מים מכור בית לחם אשר בשער: ויבקעו השלשה
 25 במהגה פלשתים וישאבו מים מכור בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דויד
 19 ולא אבה דויד לשתותם וינסך אתם ליהוה: ויאמר הלילה לי מאלהי מעשות
 זאת הָרַם האנשים האלה אשתה בנפשותם כי בנפשותם הביאום ולא אבה
 לשתותם אלה עשו שלשת הגברים:
 3 ואבישי אחי יואב הוא היה ראש השלושים והוא עורך את חניתו על
 30 שלש מאות חלל ולישם בשלושים: מן השלושים יִשְׁבַּעִים נכבד ויהי להם לשר
 21 ועד השלשה לא בא: בניה בן יהוידע איש חיל רב פעלים מן קִבְצָאֵל הוא
 22 הפה את שני יבני אריאל יִמְוֹאֵב והוא ירד והבה את הארי בתוך הכור ביום
 23 השלג: והוא הפה את האיש המצרי איש מדה המש באמה וביד המצרי
 35 חנית כמנור ארנים וירד אליו בשבט ויגול את החנית מיד המצרי ויהרגהו
 24 בחניתו: אלה עשה בניהו בן יהוידע ולו שם בשלושים הגברים: מן השלושים
 הגו נכבד הוא ואל השלשה לא בא וישימהו דויד על משמעתו:
 27,26 ונבירי החילים עשהאל אחי יואב אלחנן בן דודו מבית לחם: שמהות
 29,28 החרודי תלץ הפלטי: עירא בן עקש התקועי אביעזר הענתותי: סִּבְכִי החשתי
 31,1 יֵלִי-מִן-האחותי: מהרי הגטפתי תלד בן בענה הנטופתי: אתי בן ריבי מנבעת
 40 בני בנימן בניה הפרעתי: יהדי מנחלי גֵּעַש אביאל הערבותי: עומות הביתורמי
 33,32 אליקבא השעלכני: יִשְׁשָׁק הגִּבְוִי יונתן בן שמה החרתי: אחיזם בן שרר
 34,34 החרתי אליפלט בן אור: חֲפַר הַמִּגְדָּלִי יֶאֱלִיעֶם בֶּן אֲחִיהֶלִי הַגִּלְגִּי: חָזְרו
 37,36 הכרמלי ויערי ובן אובי: יואל יבן נתן סובתרו יִפְגִּי תִּיִדִי: צלק העמוני נחרי
 39,38

12 יִשְׁכַּר יוֹדְעֵי בִינָה לַעֲתִים לַדַּעַת מָה יַעֲשֶׂה יִשְׂרָאֵל רֹאשִׁיהֶם מֵאֲתִים וְכָל אַחִיהֶם
 33 עַל פִּיהֶם: מוֹבְלוֹן יוֹצֵאֵי צָבָא עֲרֹבֵי מַלְחָמָה בְּכָל כְּלֵי מַלְחָמָה חֲמִשִּׁים אֶלֶף וְלַעֲדָר
 34 בְּלֹא לֵב וְלֵב: וּמִנְפַתְלֵי שְׂרִים אֶלֶף וְעִמָּהֶם בְּצַנָּה וְחֲנִית שְׁלֹשִׁים וּשְׁבַע אֶלֶף:
 36.ה וּמִן הַדְּנֵי עֲרֹבֵי מַלְחָמָה עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה אֶלֶף וּשְׁשׁ מֵאוֹת: וּמֵאֲשֶׁר יוֹצֵאֵי צָבָא
 37 לַעֲרֹךְ מַלְחָמָה אַרְבָּעִים אֶלֶף: וּמַעֲבֵר לִירֹדֵן מִן הָרְאוּבֵנִי וְהַגְּדִי וְחֲצֵי שְׂבַט מְנַשֶּׁה 5
 בְּכָל כְּלֵי צָבָא מַלְחָמָה מֵאָה וְעֲשָׂרִים אֶלֶף:
 38 כָּל אֱלֹהֵי אֲנָשֵׁי מַלְחָמָה עֲדָרֵי מַעֲרָבָה בְּלִבָּב שָׁלֵם בָּאוּ הַבְּרִנָּה לַהֲמִלֵּךְ אֶת
 39 דָּוִד עַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְגַם כָּל שְׂרֵית יִשְׂרָאֵל לֵב אֶחָד לַהֲמִלֵּךְ אֶת דָּוִד: וַיְהִי שֵׁם
 40 עִם דָּוִד יָמִים שְׁלוֹשָׁה אַבְלִים וְשׁוֹתִים כִּי הִכִּינוּ לֶחֶם אַחִיהֶם: וְגַם הַקְּרוּבִים אֱלֹהִים
 עַד יִשְׁכַּר וּזְבֻלוֹן וְנַפְתָּלִי מִבֵּיאוֹי לֶחֶם בַּחֲמוּרִים וּבְגַמְלִים וּבַפְּרָדִים וּבַבָּקָר מֵאֶקֶל 10
 קָמַח דְּבָלִים וְצִמּוּקִים וַיִּין וּשְׁמֵן וּבָקָר וְצֹאֵן לְרֹב כִּי שִׂמְחָה בְּיִשְׂרָאֵל:

13,2.א וַיִּזְעַן דָּוִד עִם שְׂרֵי הָאֱלֹפִים וְהַמֵּאוֹת לְכָל גִּיד: וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכָל קְהַל יִשְׂרָאֵל
 אִם עֲלֵיכֶם טוֹב וּמִן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִפְרָצָה נִשְׁלַחָה עַל אַחֵינוּ הַנְּשֹׂאִים בְּכָל אֲרָצוֹת
 3 יִשְׂרָאֵל וְעִמָּהֶם הַכְּהֵנִים וְהַלְוִיִּם כְּעָרֵי מִנְרִשִׁיהֶם וַיִּקְבְּצוּ אֵלָיו: וְנִסְבָּה אֶת אַרְוֹן 15
 4 אֱלֹהֵינוּ אֵלָינוּ כִּי לֹא דִרְשָׁנָהּ בִּימֵי שְׂאוֹל: וַיֹּאמְרוּ כָּל הַקְּהָל לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי יִשֶׁר
 הַדְּבָר בְּעֵינֵי כָּל הָעָם: וַיִּקְהַל דָּוִד אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל מִן שִׁיחֹר מִצְרַיִם וְעַד לְבֹא
 6 חֲמַת הַלְּבָיָא אֶת אַרְוֹן הָאֱלֹהִים מִקְרִית יַעֲרִים: וַיַּעַל דָּוִד וְכָל יִשְׂרָאֵל בַּעֲלֹתָהּ אֶל
 קְרִית יַעֲרִים אֲשֶׁר לַיהוּדָה לַהֲעֹלוֹת מִשֶּׁם אֶת אַרְוֹן הָאֱלֹהִים יְהוָה יוֹשֵׁב הַכְּרוֹבִים
 7 אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמּוֹ-יָשָׁם: וַיִּרְכִּיבוּ אֶת אַרְוֹן הָאֱלֹהִים עַל עֲגֹלָה חֲרָשָׁה מִבַּיִת אַבְיָנָב 20
 8 וְעֹזָא וְאֶתְיוּ נְהֻגִים בְּעֻגֹלָה: וְדָוִד וְכָל יִשְׂרָאֵל מִשְׁחָקִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים בְּכָל עֵז
 9 וּבִשְׂרִירִים וּבְכִנְרוֹת וּבְנִבְלִים וּבְתַפִּים וּבְמִצְלָתִים וּבְחִצְצֹרוֹת: וַיָּבֹאוּ עַד גֵּרֵן וַיִּכְדּוּ
 י וּשְׁלַח עֹזָא אֶת יָדוֹ לְאַחֹז אֶת הָאֲרוֹן כִּי שִׁמְטוֹ הַבָּקָר: וַיִּחַר אֵף יְהוָה בְּעֹזָא וַיִּבְהוּ
 11 עַל אֲשֶׁר שִׁלַּח יָדוֹ עַל הָאֲרוֹן וַיִּמַּת שֵׁם לִפְנֵי אֱלֹהִים: וַיִּחַר לְדָוִד כִּי פָרַץ יְהוָה
 12 פָּרִץ בְּעֹזָא וַיִּקְרָא לְמָקוֹם הַהוּא פָּרִץ עֹזָא עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיִּירָא דָּוִד אֶת הָאֱלֹהִים 25
 13 בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר הִיךְ אָבִיָּא אֵלֵי אֶת אַרְוֹן הָאֱלֹהִים: וְלֹא הִסִּיד דָּוִד אֶת הָאֲרוֹן
 14 אֵלָיו אֶל עִיר דָּוִד וַיִּטְהֹר אֶל בֵּית עֲבָד אֲדָם הַגִּתִּי: וַיֹּשֶׁב אַרְוֹן הָאֱלֹהִים עִם
 בֵּית עֲבָד אֲדָם בְּבֵיתוֹ שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶת בֵּית עֲבָד אֲדָם וְאֶת כָּל
 אֲשֶׁר לוֹ:

30 14,א וַיִּשְׁלַח חִירָם מֶלֶךְ צֹר מְלֹאכִים אֶל דָּוִד וְעֲצֵי אַרְוִים וְחֲרָשֵׁי קִיר וְחֲרָשֵׁי
 2 עֲצִים לְבִנְנוֹת לֹא בֵּית: וַיַּדַּע דָּוִד כִּי הִכִּינוּ יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל כִּי נִשְׂאָה לְמַעַלָּה
 מַלְכוּתוֹ בְּעִבּוֹר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 4.3 וַיִּקַּח דָּוִד עוֹד נְשִׁים בִּירוּשָׁלַם וַיִּוֹלַד דָּוִד עוֹד בָּנִים וּבָנוֹת: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
 הַיְלִדוֹת אֲשֶׁר הָיוּ לוֹ בִּירוּשָׁלַם שְׁמוֹעַ וּשְׁוֹבֵב נֹתָן וְשִׁלְמָה: וַיִּבְחַר וְאֵלִישׁוּעַ 30 : 4
 7.6 וְנָפֵז וַיִּפְעֵז: וְאֵלִישְׁמַע וּבְעֻלְיָדָע וְאֵלִיפַלֵּט:
 8 וַיִּשְׁמַעוּ פְּלִשְׁתִּים כִּי נִמְשַׁח דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ כָּל פְּלִשְׁתִּים לְכַשׁ
 9 אֶת דָּוִד וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֹּצֵא לִפְנֵיהֶם: וּפְלִשְׁתִּים בָּאוּ וַיִּנְטְשׁוּ בְּעַמֵּק רַפְּאִים: וַיִּשְׁאֵל
 דָּוִד בְּאַלְלֹהִים לֵאמֹר הֲאֵעֲלֶה עַל פְּלִשְׁתִּים וְנִתְּנָם בְּיָדִי וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה עֲלֶה
 11 וְנִתְּנָתִים בְּיָדְךָ: וַיַּעֲלֵוּ בְּכַעַל פְּרִצִים וַיִּכְּם שֵׁם דָּוִד וַיֹּאמֶר דָּוִד פְּרִץ הָאֱלֹהִים אֶת 40
 12 אוֹיְבֵי בְּיָדִי כַּפְרִין מֵיִם עַל כֵּן קִרְאוּ שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בְּעַל פְּרִצִים: וַיַּעֲזְבוּ שֵׁם
 אֶת אֱלֹהֵיהֶם וַיֹּאמֶר דָּוִד וַיִּשְׁרַפּוּ בָּאֵשׁ:
 14.13 וַיִּסְיֹפוּ עוֹד פְּלִשְׁתִּים וַיִּנְטְשׁוּ בְּעַמֵּק: וַיִּשְׁאֵל עוֹד דָּוִד בְּאַלְלֹהִים וַיֹּאמֶר לוֹ
 10 הָאֱלֹהִים לֹא תַעֲלֶה אַהֲרִיִּים סֹבֵב מַעֲלִיהֶם וּבֵאת לֶחֶם מִמּוֹל הַבְּכָאוֹים: וַיְהִי כַשְׁמַעַךְ

	16 ואליאב ובניהו ועבד אדם ויעיאל בכלי נבלים ובכנרות ואסף במצלמים משמיע:	
	6 ובניהו ויחזיאל הכהנים בחצרות תמיד לפני ארון ברית האלהים:	
	7 ביום ההוא אז נתן דויד בראש להדות ליהוה ביד אסף ואחיו:	
5	16 בשרו מיום אל יום ישועתו:	8 הודו ליהוה קראו בשמו
	24 ספרו בנים את כבודו	9 הודיעו בעמים עלילתיו:
	כה כי גדול יהוה ומהלל מאד	10 שירו לו זמרו לו
	ונורא הוא על כל אלהים:	11 שיחו בכל נפלאותיו:
10	26 כי כל אלהי העמים אלילים	12 התהללו בשם קדשו
	ויהוה שמים עשה:	13 ישמח לב מקשי יהוה:
	27 הוד וקָדַר לפניו	14 דרשו יהוה ועזו
	עז וקָדוּה במקמו:	15 בקשו פניו תמיד:
		16 זכרו נפלאותיו אשר עשה
		17 מפתיו ומשפטו פיהו:
15	28 הבו ליהוה משפחות עמים	18 זרע ישראל עֲבָדוּ
	הבו ליהוה כבוד ועז:	19 בני יעקב בחוריו:
	29 הבו ליהוה כבוד שמו	20 הוא יהוה אלהינו
	שאו מנחה ובאו לפניו	21 ככל הארץ משפטיו:
	השתחוו ליהוה בהודת קדש:	22 זָכְרוּ - לעולם בריתו
20	3 חילו מלפניו כל הארץ	23 דבר צוה לאלף דור:
	אף תִּיָּן תבל כל תמוט:	24 אשר כרת את אברהם
	31 ישמחו השמים ותגל הארץ	25 ושבועתו ליצחק:
	ויאמרו בנים יהוה קָלֵף:	26 ויעמידה ליעקב לחק
	32 ירעם הים ומלואו	27 לישראל ברית עולם:
25	יעליץ השדה וכל אשר בו:	28 לאמר לך אתן ארץ כנען
	33 אז ירננו עצי היער מלפני יהוה	29 חבל נחלתכם:
	כי בא לשפוט את הארץ:	30 בהיותים מתי מספר
	34 הודו ליהוה כי טוב	31 כמעט זורים בה:
	כי לעולם חסדו:	32 ויתהלכו מנוי אל נוי
30	35 לה ואָמְרו הושיענו אלהי ישענו	33 ומטמלכה אל עם אחר:
	וקבצנו והצילנו מן הגוים	34 לא הניח אִישׁ לְעִשְׁקָם
	להדות לשם קדשך	35 ויוכח עליהם מלכים:
	להשתבח בתהלתך:	36 אל תגעו במשיחי
		37 ובנביאי אל תרעו:
35	36 ברוך יהוה אלהי ישראל	38 שירו ליהוה כל הארץ
	מן העולם ועד העלם	

ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה:

- 37 ויעוב שם לפני ארון ברית יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד
- 38 לדבר יום ביומו: ועבד אדם «ואחֵי-י» ששים ושמונה ועבד אדם בן ידותן והסם
- 39 לשערים: ואת צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה בבמה אשר בנבעון:
- 40 להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה תמיד לבקר ולערב ולכל הכתוב בתורת
- 41 יהוה אשר צוה על ישראל: ועמהם הימן וידותן ושאר הכרורים אשר נקבו
- 42 בשמות להודות ליהוה כי לעולם חסדו: ועמהם - חצצרות ומצלמים למשמיעים

- את רבה ויהרסנה: ויקח דויד את עמרת מלכם מעל ראשו וימצאה משקל ככר 20,2
 זהב ובה אבן יקרה ותהי על ראש דויד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: ואת 3
 העם אשר בה הוציא וישם במגרה ובחריצו הברזל ובמגנרות וכן יעשה דויד
 לכל ערי בני עמון וישב דויד וכל העם ירושלם: 4
 5 ויהי אחרי כן ותהי ער⁴ מלחמה בניבי עם פלשתים או הנה סבכי הקשתו
 את ספי מילידי הרפאים ויפגעו:
 ותהי עוד מלחמה את פלשתים ויך אלחנן בן יעיר את לחמי אחי נלית ה
 הגתי ועין חניתו כמנור ארנים:
 ותהי עוד מלחמה בנת ויהי איש מדה ואצבעותיו שש ושש עשרים וארבע 6
 וגם הוא נולד להרפא: ויתרף את ישראל ויפגהו ויהונתן בן שמעא אחי דויד: 7
 8 אל נולדו להרפא בנת ויפלו ביד דויד וביד עבדיו:
- ויעמד שמן על ישראל ויקח את דויד למנות את ישראל: ויאמר דויד אל 21,2,8
 יואב ואל שרי העם לכו ספרו את ישראל מבאר שבע ועד דן והביאו אלי ואדעה
 את מספרם: ויאמר יואב יוסף יהוה על עמו כהם מאה פעמים הלא אדני המלך 15
 כלם לאדני לעבדים למה יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה לישראל: ודבר 4
 המלך הזק על יואב ויצא יואב ויתהלך בכל ישראל ויבא ירושלם: ויתן יואב את ה
 מספר מפקד העם אל דויד והיו כל ישראל אלף אלפים ומאה אלף איש שלף
 חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף חרב: ולוי ובנימן לא פקד 6
 20 בתוכם כי נהעב דבר המלך את יואב:
 וירע בעיני האלהים על הדבר הזה ויך את ישראל: ויאמר דויד אל האלהים 8.7
 חטאתי מאד אשר עשיתי את הדבר הזה ועתה העבר נא את עוון עבדך כי
 נסכלתי מאד:
 וידבר יהוה אל גד חוה דויד לאמר: לך ודברת אל דויד לאמר כה אמר 9.9
 25 יהוה שלוש אני נטה עליך בחר לך אחת מהגה ואעשה לך: ויבא גד אל דויד
 ויאמר לו כה אמר יהוה קבל לך: אם שלוש שנים רעב ואם שלשה חדשים יבסקיה 12
 ספני צריך וחרב אויביך יואם יקיות שלשת ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך
 יהוה משחית בכל נבול ישראל ועתה ראה מה אשיב את שלתי דבר:
 ויאמר דויד אל גד צר לי מאד אפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו מאד 13
 30 וכיד זרם אל אפל: ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש: 14
 וישלח האלהים מלאך לירושלם להשחיתה ובהשחית ראה יהוה וינחם על הרעה 15
 ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ירך ומלאך יהוה עמד עם לרן אָרְנָן
 היבומי:
 וישא דויד את עיניו וירא את מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים 16
 35 וחרבו שלופה בידו נמויה על ירושלם ויפל דויד והזקנים מבקים בשקים על
 פניהם: ויאמר דויד אל האלהים הלא אני אמרתי למנות בעם ואני הוא אשר 17
 חטאתי והרע הרעותי ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי תהי נא ירך בי ובבית
 אבי:
 ומלאך יהוה אמר אל גד לאמר לדויד כי יעלה דויד להקים מזבח ליהוה: 18
 40 בלרן אָרְנָן היבומי: ויעל דויד בדבר גד אשר דבר בשם יהוה: ויבא דויד עד 21.19
 ארנן ויבט ארנן וירא את דויד ויצא מן הגרן וישתחו לדויד אפים ארצה: ויאמר 22

21.17 (א) ובעמך לא למנפה

(ב) וישב ארנן וירא את המלך וארבעת בניו עמו מתהלכים וארנן רש חפים:

- 18,6 בארם עשרים ושנים אלף איש: וישם דויד נציבים בארם דרמשק ויהי ארם
 7 לדויד עבדים נשאי מנחה ויושע יהוה לדויד בכל אשר הלך: ויקח דויד את
 8 שְׁלֹמִי הַזֹּהֵב אֲשֶׁר הָיוּ עַל עַבְדֵי הַהֲדַדְעוֹר וַיָּבִיאוּ יְרוּשָׁלַם: וּמִטְּבַחַת . . . עָרֵי
 הַהֲדַדְעוֹר לָקַח דָּוִד נְחֹשֶׁת רַבָּה מְאֹד בַּהּ עָשָׂה שְׁלֹמֹה אֶת יַם הַנְּחֹשֶׁת וְאֵת
 הָעַמֻּדִים וְאֵת כְּלֵי הַנְּחֹשֶׁת:
 5 וַיִּשְׁמַע תְּלֹעוּ מֶלֶךְ חֲמַת כִּי הִפָּה דָּוִד אֶת כָּל חֵיל הַהֲדַדְעוֹר מֶלֶךְ צוּבָה:
 9 וַיִּשְׁלַח אֶת יְהוֹדָד בֶּן־אֶדְוֶדֶם כִּנּוּ אֶל הַמֶּלֶךְ דָּוִד לִשְׁאֹל לּוֹ לְשָׁלוֹם וּלְבָרְכּוֹ עַל אֲשֶׁר נִלְחַם
 בַּהֲדַדְעוֹר וַיִּבְהֹוּ כִּי אִישׁ מִלְחָמוֹת תְּלֹעוּ הִיָּה הַהֲדַדְעוֹר וְכֹל כְּלֵי זָהָב וְכַסֶּף וְנְחֹשֶׁת:
 11 גַּם אֶתֶּם הַקְּדִישׁ הַמֶּלֶךְ דָּוִד לִיהוּוֹ עִם הַכַּסֶּף וְהַזָּהָב אֲשֶׁר נָשָׂא מְכַל הַגּוֹיִם
 מֵאֲדוּם וּמִמּוֹאָב וּמִבְּנֵי עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים וּמֵעַמְלָק:
 10 וּבְשָׂבִיבֵי־וּ הִבִּיחַ אֶת אֲדוּם בְּנִי־הַמֶּלֶח שְׁמוֹנֶה עָשָׂר אֶלְפֵי: וַיִּשֶׂם בְּאֲדוּם
 13,12 נְצִיבִים וַיְהִיו כָּל אֲדוּם עֲבָדִים לְדָוִד וַיִּוֹשַׁע יְהוָה אֶת דָּוִד כְּכֹל אֲשֶׁר הָלַךְ:
 וַיִּמְלֹךְ דָּוִד עַל כָּל יִשְׂרָאֵל וַיְהִי עֹשֶׂה מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה לְכָל עַמּוֹ: וַיּוֹאֵב בֶּן
 14 צְרוּיָה עַל הַצִּבָּא וַיְהוִשֶׁפֶט בֶּן אַחִילֹד מוֹבִיר: וְצֹדֹק בֶּן אַחִיטוֹב יוֹאָבִיתָר בֶּן
 17 יֵאֱבִימֶלֶךְ כְּהֵנִים וְשׁוּשָׁא סוֹפֵר: וּבְנֵיהוּ בֶּן יְהוֹדָע עַל הַכֹּתֵרִי וְהַפְּלָתִי וּבְנֵי דָּוִד 15
 הָרֵאשִׁינִים לִיד הַמֶּלֶךְ:
 19,2,4 וַיְהִי אַחֲרָי כִּן וַיִּמָּת נָחָשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּמְלֹךְ יְהֹנָן בְּנֵי תַחְתִּיו: וַיֹּאמֶר דָּוִד
 אַעֲשֶׂה חֶסֶד עִם חֲנוּן בֶּן נָחָשׁ כִּי עָשָׂה אָבִיו עִמִּי חֶסֶד וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים
 לְנַחְמוֹ עַל אֲבִיו וַיָּבִיאוּ עַבְדֵי דָּוִד אֶל אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן אֶל חֲנוּן לְנַחְמוֹ: וַיֹּאמְרוּ
 3 שְׂרֵי בְנֵי עַמּוֹן לְחַנּוּן הַמִּכְבֵּד דָּוִד אֶת אֲבִיךָ בְּעֵינֶיךָ כִּי שָׁלַח לְךָ מִנְחָמִים הֲלֹא
 20 4 בַּעֲבוּר לְחַקֵּר יוֹלָנָגֶל יוֹלְפֶךָ הָאָרֶץ בְּאוֹ עַבְדָּיו אֵלֶיךָ: וַיִּקַּח חֲנוּן אֶת עַבְדֵי דָּוִד
 ה וַיַּגְלֵהֶם וַיִּכְרַת אֶת מַדְיָהֵם בְּחֵצֵי עַד הַמִּצְפָּעָה וַיִּשְׁלַחֶם: וַיִּלְכְּוּ וַיִּגְדּוּ לְדָוִד עַל
 הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁלַח לְקִרְאָתָם כִּי הָיוּ הָאֲנָשִׁים גְּבַלְמִים מְאֹד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׁבוּ בִּיחֹו
 עַד אֲשֶׁר יִצְמַח זַקְנְכֶם וּשְׁבַתֶּם:
 6 וַיִּרְאוּ בְנֵי עַמּוֹן כִּי הִתְבַּאֲשׂוּ עִם דָּוִד וַיִּשְׁלַח חֲנוּן וּבְנֵי עַמּוֹן אֶלְפֵי כֶּסֶף 25
 7 לְשַׂכַּר לָהֶם מִן אֲרָם נְהָרִים וּמִן אֲרָם מַעְכָּה וּמִצּוּבָה רֶכֶב וּפְרָשִׁים: וַיִּשְׁכְּרוּ לָהֶם
 שָׁנִים וּשְׁלֹשִׁים אֶלְפֵי רֶכֶב וְאֵת מֶלֶךְ מַעְכָּה וְאֵת עַמּוֹ וַיָּבִיאוּ וַיַּחְנוּ לִפְנֵי מִידְבָּא וּבְנֵי
 עַמּוֹן נֹאסְפוּ מַעְרִיהֶם וַיָּבִיאוּ לַמֶּלְחָמָה:
 9,8 וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיִּשְׁלַח אֶת יוֹאֵב וְאֵת כָּל יִצְבָּא הַנְּכוּדִים: וַיִּצְאוּ בְנֵי עַמּוֹן וַיַּעֲרְכוּ
 30 מִלְחָמָה פֶּתַח הָעִיר וְהַמִּלְכִּים אֲשֶׁר בָּאוּ לְבָדֵם בְּשָׂדֵה: וַיֹּרֵא יוֹאֵב כִּי הִיתָה פְּנֵי
 11 הַמִּלְחָמָה אֵלָיו פָּנִים וְאַחֹר וַיִּכְתֹּר מְכַל בְּהוֹר בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּעֲרֹךְ לְקִרְאֵת אֲרָם: וְאֵת
 12 יִתְרֵי הָעָם נָתַן בְּיַד אֲבִי־יִשָׁי אַחִיו וַיַּעֲרְכוּ לְקִרְאֵת בְּנֵי עַמּוֹן: וַיֹּאמֶר אִם תַּחֲזֹק מִמֶּנִּי
 13 אֲרָם וְהָיִיתָ לִי לְתַשׁוּעָה וְאִם בְּנֵי עַמּוֹן יַחֲזִקוּ מִמֶּךָ וְהוֹשַׁעְתִּיךָ: חֲזֹק וּנְתַחֲזֹקָה בַּעַד
 14 עַמְּנוּ וּבְעַד עָרֵי אֱלֹהֵינוּ וַיְהוּוֹה הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה: וַיִּגֵּשׁ יוֹאֵב וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ
 35 10 לִפְנֵי אֲרָם לַמִּלְחָמָה וַיִּנְסוּ מִפְּנָיו: וּבְנֵי עַמּוֹן רָאוּ כִּי גַם אֲרָם -מִפְּנֵי יוֹאֵב- וַיִּנְסוּ
 גַּם הֵם מִפְּנֵי אֲבִי־יִשָׁי אַחִיו וַיָּבִיאוּ הָעִירָה וַיָּבִיאוּ יְרוּשָׁלַם:
 16 וַיֹּרֵא אֲרָם כִּי נִגְפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ מַלְאָכִים וַיּוֹצִיאוּ אֶת אֲרָם אֲשֶׁר מַעְבַּר
 17 הַנְּהַר וּשְׂזַפְקָה שָׂר צִבָּא הַהֲדַדְעוֹר לִפְנֵיהֶם: וַיַּגִּד לְדָוִד וַיִּאֲבֹף אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹר
 18 הַיַּרְדֵּן וַיָּבִיאוּ יְהוֹלָמָה־וּ וַיַּעֲרֹךְ דָּוִד לְקִרְאֵת אֲרָם מִלְחָמָה וַיִּלְחֲמוּ עַמּוֹ: וַיִּגַּם אֲרָם
 40 מִלִּפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהָרַג דָּוִד מֵאֲרָם שִׁבְעַת אֲלָפִים רֶכֶב וְאַרְבַּעִים אֶלְפֵי אִישׁ רִגְלִי
 19 וְאֵת שׂוֹפֵךְ שָׂר הַצִּבָּא הַמִּית: וַיִּרְאוּ עַבְדֵי הַהֲדַדְעוֹר כִּי נִגְפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלִימוּ
 עִם דָּוִד וַיַּעֲבְדוּהוּ וְלֹא אָבָה אֲרָם לְהוֹשִׁיעַ אֶת בְּנֵי עַמּוֹן עוֹד:
 20,4 וַיְהִי לַעֲתַת תְּשׁוּבַת הַשָּׁנָה לַעֲתַת צֵאת הַמִּלְכִּים וַיִּנְהַג יוֹאֵב אֶת חֵיל הַצִּבָּא
 וַיִּשְׁחַת אֶת אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן וַיָּבִיאוּ וַיִּצַּר אֶת רַבָּה וְדָוִד יָשַׁב בְּיְרוּשָׁלַם וַיָּךְ יוֹאֵב

בני לעדן הראש יחיאל ונתם ויואל שלשה: בני שמעי שלמית וחזיאל והרן 23,9,8
 שלשה אלה ראשי האבות ללעדן: ובני שמעי יחת ויזא ויעוש ובריעה אלה בני
 שמעי ארבעה: ויהי יחת הראש וזוה השני ויעוש ובריעה לא הרבו בנים ויהיו 11
 לבית אב לפקדה אחת:
 בני קהת עמרם ויצהר חברון ועזיאל ארבעה: בני עמרם אהרן ומשה ויבדל 13,12 5
 אהרן להקדישו קדש קדשים הוא ובניו עד עולם להקמיר לפני יהוה לשירתו
 ולכרך בשמו עד עולם: ומשה איש האלהים בניו יקראו על שבט הלוי: בני 10,14
 משה גרשום ואליעזר: בני גרשום שִׁשְׁבָּל־אל הראש: ויהיו בני אליעזר רחביה 17,16
 הראש ולא היה לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה רבו למעלה: בני יצהר שלמית 18
 הראש: בני חברון יריהו הראש אמריה השני יֶזְעָב־יֵאל השלישי ויקמעם הרביעי: 19
 בני עזיאל מיכה הראש וישיה השני:
 בני מקרי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש: וימת אלעזר ולא היו לו בנים 22,21
 כי אם בנות וישאום בני קיש אחיהם: בני מושי מחלי ועדר וירמות שלושה: 23
 אלה בני לוי לבית אבותיהם ראשי האבות לפקודיהם במספר שמות לגְּלָגְלָתָם 24
 עשה המלאכה לעבדת בית יהוה מכן עשרים שנה ומעלה: כי אמר דויד הניח 15
 יהוה אלהי ישראל לעמו וישכן בירושלם עד לעולם: וגם ללוים אין לשאת את
 המשכן ואת כל כליו לעבדתו: כי ברברי דויד האחרונים המה מספר בני לוי 27
 מכן עשרים שנה ולמעלה: כי מעמדם ליד בני אהרן לעבודת בית יהוה על 28
 החצרות ועל הלשבות ועל מִקְרָת לְכָל קֹדֶשׁ ומעשה עבדת בית האלהים: וללחם 29
 המערכת ולסלת למנחה ולרקיקי המצות ולמחבת ולמִרְבַּכַת ולכל משורה ומדה: 20
 ולעמד בבקר בבקר להדות ולהלל ליהוה וכן לערב: ולכל העלות עלות ליהוה 31,5
 לשָׁבְתוֹת לחדשים ולפועדים במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה: ושמרו את 32
 משמרת אהל מועד ואת משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם לעבדת בית
 יהוה:

25

ולבני אהרן מהלקותם בני אהרן נדב ואביהוֹ-דִּא אלעזר ואיתמר: וימת נדב 24,2,8
 ואביהווא לפני אביהם ובנים לא היו להם ויכהנו אלעזר ואיתמר: ויחלקם דויד 3
 וצדוק מן בני אלעזר ואחזימלך מן בני איתמר לפקדתם בעבדתם: וימצאו בני 4
 אלעזר רבים לראשי הנקרים מן בני איתמר ויחלקום לבני אלעזר ראשים לבית
 אבות יִשָּׁשׁה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה: ויחלקום בגורלות אלה עם ה 30
 אלה כי היו שרי קדש ושרי האלהים מבני אלעזר ומבני איתמר: ויכתבם שמעיה 6
 בן נתנאל הסופר מן הלוי לפני המלך והשרים וצדוק הכהן ואחזימלך בן אָבִיתָר
 וראשי האבות לכהנים וללוים בית אב אחד אָהוּ 4-לאיתמר 2 ואָהוּ 3אלעזר:
 ויצא הגורל הראשון ליהויריב לידעיה השני: לתרם השלישי לשערים הרביעי: 8,7
 למלכיה החמישי לממן הששי: להקוין השבעי לאביה השמיני: לישוע התשעי 11-9 35
 לשבניהו העשירי: לאלישיב עשתי עשר ליקים שנים עשר: לקָפָה שלשה עשר 13,12
 לִיִּשְׁבָּב־עֵלִי ארבעה עשר: לבלנה חמשה עשר לאִמָּר ששה עשר: לחזיר שבעה 10,14
 עשר להפצין שמונה עשר: לפתהיה תשעה עשר ליחזקאל העשרים: ליכין אחד 17,16
 ועשרים לגמול שנים ועשרים: לדליהו שלשה ועשרים למִעְזָיָהוּ ארבעה ועשרים: 18
 אלה פקדתם לעבדתם לבוא לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר 40
 צוהו יהוה אלהי ישראל:
 ולבני לוי הנותרים לבני עמרם שובאל לבני שובאל יחדיהו: לרחביהו לבני 21,2
 רחביהו הראש ישיה: ליצהרי שלמות לבני שלמות יחת: ובני חֲבֵרוֹן יריהו 23,22
 הראש אמריהו השני 6-עזיאל השלישי ויקמעם הרביעי: בני עזיאל מיכה לבני 24

- 21 דויד אל ארנן תנה לי מקום הגרן ואבנה בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנהו לי
 23 ותעצר המנפה מעל העם: ויאמר ארנן אל דויד קח לך ויעש ארנן המלך הטוב
 בעיניו ראה נתתי הבקר לעלות והמוֹרְגִים לעצים והחטים למנחה הכל נתתי:
 24 ויאמר המלך דויד לארנן לא כי קנה אקנה בכסף מלא כי לא אשא אשר לך ליהוה
 26.כה. והעלות עולה חנם: ויתן דויד לארנן במקום שקלי זהב משקל שש מאות: ויבן
 5 שם דויד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויקרא אל יהוה ויענהו באש מן השמים
 27 על מזבח העלה: ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אל גִּדְגָה:
 29.28 בעת ההיא בראות דויד כי ענהו יהוה בגרן ארנן היבֹּסִי ויזבח שם: ומשכן
 6 יהוה אשר עשה משה במדבר ומזבח העלה בעת ההיא בבמה בנבעון: ולא יכל
 דויד ללכת לפניו לדרש אלהים כי נבעת מפני חרב מלאך יהוה:
 10 22,א. ויאמר דויד זה הוא בית יהוה האלהים וזה מזבח העלה לישראל:

- 2 ויאמר דויד לבנוס את הגרים אשר בארץ ישראל ויעמד הצבים להצוב אבני
 3 גזית לבנות בית האלהים: וברזל לרב למסמרים לדלתות השערים ולמחברות הכין
 4 דויד ונחשת לרב אין משקל: ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו הצידנים והצרים
 15 ה עצי ארזים לרב לדויד: ויאמר דויד שלמה בני נער ורך והבית לבנות ליהוה
 להגדיל למעלה לשם ולהפארת לכל הארצות איכנה נא לו ויכן דויד לרב לפני
 מותו:
 7.6 ויקרא שלמה בנו ויצוהו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל: ויאמר דויד
 8 לשלמה בני-י אֲנִי הִיָּה עִם לִבִּי לִבְנֵי בַיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי: ויהי עלי דבר
 יהוה לאמר דם לרב שפכת ומלחמות גדלות עשית לא תבנה בית לשמי כי דמים
 9 רבים שפכת ארצה לפני: הנה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה והניחותי לו
 מכל אויביו מסכיב כי שלמה יהיה שמו ושלום ושקט אתן על ישראל בימיו:
 ' הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה לי לבן ואני לו לאב והכינותי כסא מלכותו
 11 על ישראל עד עולם: עתה בני יהי יהוה עמך והצלחת ובנית בית יהוה אלהיך
 12 כאשר דבר עליך: אך יתן לך יהוה שכל ובינה ויצנך על ישראל ולשמור את
 13 תורת יהוה אלהיך: או תצליח אם תשמור לעשות את החקים ואת המשפטים
 14 אשר צוה יהוה את משה על ישראל חוק ואמין אל תירא ואל תחת: והנה בעניי
 הכינותי לבית יהוה זהב כפרים מאה אלף וכסף אלף אלפים ככרים ולנחשת
 15 ולברזל אין משקל כי לרב היה ועצים ואבנים הכינותי ועליהם תוסיף: ועמך לרב
 16 עשי מלאכה הצבים וחרשי אבן ועין וכל חכם בכל מלאכה: לזהב לכסף ולנחשת
 ולברזל אין מספר קום ועשה ויהי יהוה עמך:
 18.17 ויצו דויד לכל שרי ישראל לעזר לשלמה בנו: הלא יהוה אלהיכם עמכם
 והגיה לכם מסכיב כי נתן בידי את ישרי הארץ ונכבשה הארץ לפני יהוה ולפני
 19 עמו: עתה הנו לבבכם ונפשכם לדרוש ליהוה אלהיכם וקומו ובנו את מקדש
 יהוה האלהים להביא את ארון ברית יהוה וכלי קדש האלהים לבית הנבנה
 לשם יהוה:

- 23,2.א. ודויד זקן ושבע ימים וימלך את שלמה בנו על ישראל: ויאסף את כל שרי
 3 ישראל והכהנים והלויים: ויספרו הלויים מבין שלשים שנה ומעלה ויהי מספרם
 4 לְגִלְגָּלָתָם לַנְּזָרִים שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה אֶלֶף: מאלה לנצח על מלאכת בית יהוה עשרים
 ה וארבעה אלף ושטרס ושפטים ששת אלפים: וארכעת אלפים שערים וארכעת
 אלפים מהללים ליהוה בכלים אשר עשיתי להלל:
 7.6 ויחלקם דויד מחלקות לבני לוי לגרשון קהת ומררי: לגרשני לערן ושמעי:

- בנים זכריהו הבכור ידועאל השני זכריהו השלישי יתניאל הרביעי: עילם החמישי 26,3
 יהוחנן הששי אליהועיני השביעי: ולעבד אדם בנים שמעיה הבכור יהוובד השני 4
 יואח השלישי ושכר הרביעי ונתנאל החמישי: עמיאל הששי ישכר השביעי ה
 פעלתי השמיני כי ברכו אלהים: ולשמעיה בנו נולד בנים הממשלים לבית אביהם 6
 כי נבורי חיל המה: בני שמעיה עתני ורפאל ועובד יאלובד יאחיו בני חיל 7
 אליהו וסמביהו: כל אלה מבני עבד אדם המה ובניהם ואחיהם איש חיל כפח 8
 לעבדה ששים ושנים לעבד אדם: ולמשלמיהו בנים ואחים בני חיל שמונה עשר: 9
 ולחקה מן בני מררי בנים שְׁמָרִי הראש כי לא היה בכור וישמהו אביהו לראש: י
 הלקיהו השני טבליהו השלישי זכריהו הרביעי כל בנים ואחים לחקה שלשה עשר: 11
 לאלה למחלקות השערים לראשי הנְּבָרִים משמרות לעמַת אחיהם לשְׁרָת 10
 בבית יהוה: ויפילו גורלות כקמן כנדול לבית אבותם לשער ושער: ויפל הגורל 14-13
 מורחה לשלמיהו וילא זכריהו בנו יועין בשכל הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה:
 לעבד אדם ננכה ולבניו בית האֲפָסִים: ולחקה למערב עם שער שלכת במסלה 16,15
 העולה משמר לעמַת משמר: למזרח הלויים ששה לצפונה ליום ארבעה לנגבה ליום 17
 ארבעה ולאֲפָסִים שנים שנים: לפרבר למערב ארבעה למסלה שנים לפרבר: אלה 15
 מחלקות השערים לבני הקרחי ולבני מררי:
- והלויים אחיהם- על אוצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים: בני לעדן בני 21,2
 הנְּרָשָׁנִי ללעדן ראשי האבות ללעדן הגרשני יחיאלי: בני יחיאלי ותם ויואל אחיו 22
 על אצרות בית יהוה: 20
- לעמרמי ליעהרי לחברוני לעיזאלי: וישכאל בן נרשום בן משה נגיד על 24,23
 האצרות: ואחיו לאליעזר רחביהו בנו וישעיהו בנו וירם בנו ונְּבָרִי בנו ושלמיהו 24
 בנו: הוא שלמיהו ואחיו על כל אצרות הקדשים אשר הקדיש דויד המלך וראשי 26
 האבות וישרי האלפים והמאות ושרי הצבא: מן המלחמות ומן השלל הקדישו 27
 לחוק לבית יהוה: וכל ההקדיש שמואל הראה ושאוּל בן קיש ואבנר בן נר ויואב 25
 בן צרויה כל המקדיש על יד שלמיהו ואחיו:
 ליעהרי כנניהו ובניו למלאכה החיצונה על ישראל לשטרים ולשפטים: 29
 לחברוני השביהו ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות על פקדת ישראל מעבר לירדן 5
 מערבה לכל מלאכת יהוה ולעבדת המלך: לחברוני יריה הראש לחברוני לתלדתיו 31
 לאבוה בשנת הארבעים למלכות דויד נדרשו וימצא בהם נבורי חיל בנְּעוּר נלעד: 30
 ואחיו בני חיל אלפים ושבע מאות ראשי האבות ויפקידם דויד המלך על הראובני 32
 והגדי וחצי שבט המנשי לכל דבר האלהים ודבר המלך:
- ובני ישראל למספרם ראשי האבות ושרי האלפים והמאות ושטריהם המשׁרְתִים 27,8
 את המלך לכל דבר המחלקות הבאה והיצאת חדש בחדש לכל חדשי השנה 35
 המחלקת האחת עשרים וארבעה אלף:
 על המחלקת הראשונה לחדש הראשון ישבע-ל בן יבדיאל ועל מחלקתו 2
 עשרים וארבעה אלף: מן בני פרץ הראש לכל שרי הצבאות לחדש הראשון: ועל 4,3
 מחלקת החדש השני יאלעזר בן ידני האחוחי ועלי מחלקתו מקלות הנגיד ועל
 מחלקתו עשרים וארבעה אלף: שר הצבא השלישי לחדש השלישי בניהו בן יהודע ה
 כהן ראש ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: הוא בניהו נבור השלשים ועל 6
 השלשים ועלי מחלקתו עמיובד בנו: הרביעי לחדש הרביעי עשהאל אחי יואב 7
 זכריה בנו אחריו ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: החמישי לחדש החמישי 8
 השר שמהות היורחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: הששי לחדש הששי 9

24,26. כה מיכה שמי־ר: אחי מיכה ישיה לבני ישיה זכריהו: בני מקרי מחלי ומושי־גנם
 28.27 וְעָזְיָהוּ בְנוֹ: בני מקרי לְעָזְיָהוּ בְנוֹ שֶׁחֶם וּזְבוּר וְעֵבְרִי: למחלי אלעזר ולא
 29. ל היה לו בנים: לקיש בני קיש ירחמאל: ובני מושי מחלי ועדר וירימות־
 31 אלה בני הלויים לבית אבותיהם ויפילו גם הם גורלות לעמת אחיהם בני
 5 אתרן לפני דוד המלך ועדוק ואחימלך וראשי האבות לכהנים וללויים אבות
 הראש לעמת אחיו הקמן:

25. א ויָקְרַל דָּוִד וּשְׂרֵי הַצָּבָא לְעֵבְרָה לְבָנֵי אֶסָף וְהִימָן וִידוּתוֹן הַנְּבָאִים בְּכִנְרוֹת
 2 בְּנַבְלִים וּבַמְצַלְתִּים וַיְהִי מִסְפָּרָם אֲנָשֵׁי מְלֹאכָה לְעֵבְדָתָם: לְבָנֵי אֶסָף וּזְבוּר וְיֹסֵף
 3 וְנַתְנִיָּה וַיִּשְׂרָאֵלָה בְנֵי אֶסָף עַל יַד אֶסָף הַנְּבָא עַל יַד הַמֶּלֶךְ: לִידוּתוֹן בְּנֵי
 10 יְדוּתוֹן גְּדַלְיָהוּ וְצִירִי וְיִשְׁעִיָּהוּ וְיִשְׁמַעְיָי וְיִהְשִׁבְיָהוּ וּמִתְתִּיָּהוּ שֵׁשֶׁה עַל יַד אָבִיהֶם
 4 יְדוּתוֹן הַנְּבָא וּבְנָדָר עַל הַדָּוָה וְהַלֵּל לַיהוָה: לְהִימָן בְּנֵי הִימָן בְּקִיָּהוּ מִתְנִיָּהוּ
 עִזְיָאֵל וְיִרְמִיָּהוּ וְיִרְמִיָּהוּ חֲנַנְיָה חֲנָנִי אֵלִיאֵתָה גְּדַלְתִּי וְרַמְתִּי עוֹר לְשִׁפְקָשָׁה מְלוֹתֵי
 ה הַחֲתִיר מַחֲוִיָּאוֹת: כָּל אֵלֹהִים בָּנִים לְהִימָן חוּהַ הַמֶּלֶךְ בְּדַבְרֵי הָאֱלֹהִים לְהַרְיִם קִרְנֵי
 6 וַיְהִן הָאֱלֹהִים לְהִימָן בָּנִים אַרְבַּעַה עֶשֶׂר וּבָנוֹת שְׁלוֹשׁ: כָּל אֵלֹהִים עַל יַד אָבִיהֶם
 15 בְּשִׁיר בַּיִת יְהוָה בְּמַצְלָתִים נַבְלִים וּכְנָרוֹת לְעֵבְדַת בַּיִת הָאֱלֹהִים עַל יַד הַמֶּלֶךְ אֶסָף
 7 וִידוּתוֹן וְהִימָן: וַיְהִי מִסְפָּרָם עִם אֲחֵיהֶם מְלַמְדֵי שִׁיר לַיהוָה כָּל הַמְכִּיִן מֵאֵתִים
 8 שְׁמוֹנִים וּשְׁמֹנֶה: וַיִּפְּלוּ גֹרְלוֹת מִשְׁמֶרֶת לְעֵמֶת קַקְמָן כְּגֹדֹל מְכִיִן עִם תְּלַמֵּד:
 9 וַיִּצָּא הַגּוֹרֵל הָרֵאשׁוֹן לְאֶסָף לְיוֹסֵף יְהוָה וְאֲחִיו וּבְנָיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר־
 20 לְגְּדַלְיָהוּ הַשְּׁנִי הוּא וְאֲחִיו וּבְנָיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 1 השְׁלֵשִׁי לְזְבוּר בְּנֵי וְאֲחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 11 הַרְבִּיעִי לְצִירִי בְּנֵי וְאֲחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 12 הַחֲמִישִׁי לְנַתְנִיָּהוּ בְּנֵי וְאֲחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 13 הַשִּׁשִּׁי לְבְּקִיָּהוּ בְּנֵי וְאֲחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 25 14 הַשְּׁבַעִי לְיִשְׂרָאֵלָה בְּנֵי וְאֲחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 15 15 הַשְּׁמֹנִי לְיִשְׁעִיָּהוּ בְּנֵי וְאֲחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 16 16 הַתְּשִׁיעִי לְמִתְנִיָּהוּ בְּנֵי וְאֲחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 17 17 הָעֲשָׂרִי לְיִשְׁמַעְיָי בְּנֵי וְאֲחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 18 18 עֶשְׁתִּי עֶשֶׂר לְעִזְיָאֵל בְּנֵי וְאֲחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 30 19 19 הַשְּׁנַיִם עֶשֶׂר לְחֲשִׁבְיָה בְּנֵי וְאֲחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 20 20 הַיְשִׁירָשָׁה עֶשֶׂר לְיִזְבוּבָאֵל בְּנֵי וְאֲחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 21 21 הָאַרְבַּעַה עֶשֶׂר לְמִתְתִּיָּהוּ בְּנֵי וְאֲחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 22 22 הַחֲמִשָּׁה עֶשֶׂר לְיִרְמִיָּהוּ בְּנֵי וְאֲחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 23 23 הַשִּׁשָּׁה עֶשֶׂר לְחֲנַנְיָהוּ בְּנֵי וְאֲחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 35 24 24 הַשְּׁבַעַה עֶשֶׂר לְשִׁפְקָשָׁה בְּנֵי וְאֲחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 25 25 הַשְּׁמוֹנֶה עֶשֶׂר לְחֲנָנִי בְּנֵי וְאֲחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 26 26 הַתְּשִׁיעָה עֶשֶׂר לְמְלוֹתֵי בְּנֵי וְאֲחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 27 27 הָעֲשָׂרִים לְאֵלִיתָה בְּנֵי וְאֲחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 28 28 הָאַחַד וְעֶשְׂרִים לְחֲזִירִי בְּנֵי וְאֲחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 40 29 29 הָיְשִׁנַיִם וְעֶשְׂרִים לְגְּדַלְתִּי בְּנֵי וְאֲחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 30 30 הַיְשִׁלְשָׁה וְעֶשְׂרִים לְמַחֲוִיָּאוֹת בְּנֵי וְאֲחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 31 31 הָאַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים לְרַמְתִּי עוֹר בְּנֵי וְאֲחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:

26,2. א למחלקות לשערים לקרְהִים מְשַׁלְמִיָּהוּ בֶן קֶרָא מִן בְּנֵי אֶבְי־אֶסָף: ולמשלמיהו

- הפנימים ובית הכפרת: ותבנית כל אשר היה ברוח עמו לחצרות בית יהוה ולכל 28,12
הלשכות סביב לאצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים: ולמחלקות הבהנים 13
והלויים ולכל מלאכת עבדת בית יהוה ולכל כלי עבדת בית יהוה: לזהב במשקל 14
לזהב לכל כלי עבודה ועבודה לכל כלי הכסף במשקל לכל כלי עבודה ועבודה: 5
ומשקל למנרות הזהב ונרותיהם זהב במשקל מנורה ומנורה ונרותיה ולמנרות הכסף 15
במשקל למנורה ונרותיה כעבודת מנורה ומנורה: ואת הזהב משקל לשלחנות 16
המערכת לשלחן ושלחן וכסף לשלחנות הכסף: ולמזולגות ולמזורקות ולקשות 17
זהב טהור ולכפורי הזהב במשקל לכפור וכפורי הכסף במשקל לכפור 18
וכפור: ולמזבח הקטרת זהב מןקק במשקל ולתכנית המרכבה הכרוכים זהב 18
לפרשים וכבכים על ארון ברית יהוה: הכל בכתב מיד יהוה עלי השכיל כל 19
מלאכות התבנית:
- ויאמר דויד לשלמה בנו חזק ואמין ועשה אל תירא ואל פחת כי יהוה כ
אלהים אלהי עמך לא ירפך ולא יעוֹךְךְ עד לכלות כל מלאכת עבודת בית יהוה:
והנה מחלקות הבהנים והלויים לכל עבודת בית האלהים ועמך בכל מלאכה לכל 21
נדיב בהכמה לכל עבודה והשרים וכל העם לכל דבריך:
- 29, א ויאמר דויד המלך לכל הקהל שלמה בני אחד בחר בו אלהים נער ורך 29, א
והמלאכה גדולה כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים: ובכל כחי הבינותי 2
לבית אלהי הזהב לזהב והכסף לכסף והנחשת לנחשת הברזל לברזל והעצים
לעצים אבני שפה ומלואים אבני פוך ורקמה וכל אבן יקרה ואבני שיש רוב: 3
ועוד ברצותי בבית אלהי יש לי סגלה זהב וכסף נתתי לבית אלהי למעלה מכל 3
הבינותי לבית הקדש: שלשת אלפים כפרי זהב מזהב אופיר ושבעת אלפים כפר 4
כסף מןקק לטוח קירות הבתים: לזהב לזהב ולכסף לכסף ולכל מלאכה ביד ה
חרשים ומו מתנדב למלאות ידו היום ליהוה:
- 6 ויתנדבו שרי האבות ושרי שבטי ישראל ושרי האלפים והמאות ולשרי מלאכת 6
25 המלך: ויתנו לעבודת בית האלהים זהב כפרים חמשת אלפים ואךרבלנים רבו 7
וכסף כפרים עשרת אלפים ונחשת רבו ושמונת אלפים כפרים וברזל מאה אלף
כפרים: והנמצא אהו אבנים נתנו לאוצר בית יהוה על יד יחיאל הנְרְשָׁנִי: 8
וישמחו העם על התנדבם כי בלב שלם התנדבו ליהוה וגם דויד המלך שמח 9
שמה גדולה:
- 30 ויברך דויד את יהוה לעיני כל הקהל ויאמר דויד 30
ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם: לך יהוה הנקלה 11
והנבורה והתפארת והנצח וההודר כי כל בשמים ובארץ לך: לך יהוה הממלכה
והמתנשא לכל לראש: והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח ונבורה 12
ובידך לגדל ולחזק לכל: ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך: 13
35 וכי מי אני ומי עמי כי נעצר כח להתנדב כזאת כי ממך הכל ומירך נתנו לך: 14
כי גרים אנחנו לפניך ותושבים בכל אבותינו כצל ימינו על הארץ ואין מקוה: 15
יהוה אלהינו כל ההמון הזה אשר הִכִּינֵנו לבנות לך בית לשם קדשך מידך הִיִּיא 16
ולך הכל: וידעתי אלהי כי אתה בחן לבב ומישרים תרצה אני בישר לבבי 17
התנדבתי כל אלה ועתה עמך הנמצאו פה ראיתי בשמחה להתנדב לך: יהוה 18
40 אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך
והָבֵן לבבם אליך: ולשלמה בני תן לבב שלם לשמור מצותיך ערותיך וחקיך 19
ולעשות הכל ולבנות הבירה אשר הכינותי:
- ויאמר דויד לכל הקהל ברכו נא את יהוה אלהיכם ויברכו כל הקהל ליהוה כ
אלהי אבתיהם ויקדו וישתחוו ליהוה ולמלך: ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות 21

27. י עירא בן עקש התקועי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: השביעי לחדש השביעי
 11 תלין תפלימי מן בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: השמיני לחדש
 12 השמיני סבכי הקשתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: התשיעי לחדש
 13 התשיעי אביעור הענתותי לבנימיני ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: העשירי
 14 לחדש העשירי מהרי הנטופתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: עשתי 5
 עשר לעשתי עשר החדש בניה הפרעטוני מן בני אפרים ועל מחלקתו עשרים
 15 וארבעה אלף: השנים עשר לשנים עשר החדש תלמי הנטופתי לעתניאל ועל
 מחלקתו עשרים וארבעה אלף:
 16 ועל שבטי ישראל לראובני נגיד אליעזר בן זכרי לשמעוני שפטיהו בן מעכה:
 18.17 ללוי חשביה בן קמואל לאהרן צדוק: ליהודה אליאבי מאחי דויד לישׁ-בר עקרי 10
 19 בן מיכאל: לזבולן ישמיעיהו בן עבדיהו לנפתלי ירימות בן עזוריאל: לבני אפרים
 21 הושע בן עזיאהו לחצי שבט מנשה יואל בן פדיהו: לחצי המנשה גלעדו יהו בן
 22 זכריהו לבנימן יעשיאל בן אבנר: לרן עוראל בן ירחם אלה שרי שבטי ישראל:
 23 ולא נשא דויד מספרם למבן עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרכות את
 24 ישראל ככוכבי השמים: יואב בן צרויה החל למנות ולא כלה ויהי בזאת קצף 15
 על ישראל ולא עלה המספר ב־ספר דברי הימים למלך דויד:
 כה ועל אצרות המלך עזימות בן עדיאל ועל האצרות בשדה כערים ובכפרים
 26 ובמנדלות יהונתן בן ציהו: ועל עשי מלאכת השדה לעבדת האדמה עזרי בן
 28.27 פלוב: ועל הכרמים שקמי הרמתי ועל שבכרמים לאצרות היין זבדי השקמי: ועל
 29 הותים והשקמים אשר בשפלה בעל חנן הנדרי ועל אצרות השמן יועיש: ועל 20
 ל הבקר הרעים בשרון שטרי השרוני ועל הבקר כעמקים שקט בן ערלי: ועל
 31 הגמלים אוביל הישמעלי ועל האתנות יהדיהו הפרלתי: ועל הצאן יויו ההגרי כל
 אלה שרי הרכוש אשר למלך דויד:
 32 ויהונתן דוד דויד יועין איש מכין וסופר הוא ויהואל בן חבמוני עם בני
 34.33 המלך: ואחיתפל יועין למלך וחושׁי הארכי רע המלך: ואחרי אחיתפל היהודע בן 25
 בניהו ואקיתר ושר צבא למלך יואב:
 28.א וינקח דויד את כל שרי ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות המשרתים
 את המלך ושרי האלפים ושרי המאות ושרי כל רכוש ומקנה למלך ולבניו עם
 2 הסריסים והנכורים ולכל גבור חיל אל ירושלים: ויקם דויד המלך על רגליו ויאמר 30
 שמעוני אחי ועמי אני עם לבבי לבנות בית מנוחה לארון ברית יהוה ולהדם
 3 רגלי אלהינו והכינותי לבנות: והאלהים אמר לי לא תבנה בית לשמי כי איש
 4 מלחמות אתה ודמים שפכת: ויבחר יהוה אלהי ישראל בי מכל בית אבי להיות
 למלך על ישראל לעולם כי ביהודה בחר לנגיד ובבית יהודה בית אבי ובבני
 ה אבי כי רצה להמליך על כל ישראל: ומכל בני כי רבים בניו נתן לי יהוה ויבחר 35
 6 בשלמה בני לשבת על כסא מלכות יהוה על ישראל: ויאמר לי שלמה בנך הוא
 7 יבנה ביתי והצרותי כי בהרתי בו לי לבן ואני אהיה לו לאב: והכינותי את
 8 מלכותו עד לעולם אם יחזק לעשות מצותי ומשפטי כיום הזה: ועתה לעיני כל
 ישראל קהל יהוה ובאוני אלהינו שמרו ודרשו כל מצות יהוה אלהיכם למען
 9 תירשו את הארץ הטובה והנחלתם לבניכם אחריכם עד עולם: ואתה שלמה בני 40
 דע את אלהי אביך ועבדהו בלב שלם ובנפש תפצה כי כל לבבות דורש יהוה
 י וכל יצר מחשבות מבין אם תדרשנו ימצא לך ואם תעזבנו יוניחך לעד: ראה
 עתה כי יהוה בחר בך לבנות בית למקדש חזק ועשה:
 11 ויתן דויד לשלמה בנו את תבנית האולם ונגיבו ועליתו וחדריו

- 2,3 ותשלח לו ארוים לבנות לו בית לשבת בו: הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי
להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב
לשבתות ולחדשים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל: והבית אשר
4 אני בונה גדול כי גדול אלהינו מכל האלהים: ומי יעצר כח לבנות לו בית כי
ה השמים ושמי השמים לא יכלבלבו ומי אני אשר אבנה לו בית כי אם להקטיר
5 לפניו: ועתה שלח לי איש חכם לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל ובארנן
6 וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתוחים עם החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם
אשר הכין דויד אביו: ושלח לי עצי ארוים ברושים ואלנומים מהלבנון כי אני
7 ידעתי אשר עבדיך יודעים לכרות עצי לבנון והנה עבדי עם עבדיך: ולהכין לי
8 עצים לרב כי הבית אשר אני בונה גדול והפלא: והנה לחטבים לכרתי העצים
9 נתתי חטים מפוליית לעבדיך כרים עשירים אלף ושערים כרים עשירים אלף ויין
בתים עשירים אלף ושמן בתים עשירים אלף:
ויאמר חזרם מלך צר ככתב וישלח אל שלמה באהבת יהוה את עמו
נתנך עליהם מלך: ויאמר חזרם ברוך יהוה אלהי ישראל אשר עשה את השמים
11 ואת הארץ אשר נתן לדויד המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה בית
15 ליהוה ובית למלכותו: ועתה שלחתי איש חכם יודע בינה לחזרם אביו: בן אשה
מן בנות הן ואביו איש צרי יודע לעשות בזהב ובכסף בנחשת בברזל באבנים
ובעצים בארנמן בתכלת ובכויין וכרמיל ולפתח כל פתוח ולחשב כל מחשבת
אשר ינתן לו עם חכמיך וחכמי אדני דויד אביו: ועתה החטים והשערים השמן
14 והיין אשר אמר אדני ישלח לעבדיו: ואנחנו נכרת עצים מן הלבנון ככל צרכך
20 ונביאם לך רפסדות על ים יפו ואתה תעלה אתם ירושלם:
ויספר שלמה כל האנשים הנירים אשר בארץ ישראל אחרי הספר אשר
16 ספרם דויד אביו וימצאו מאה וחמשים אלף ושלשת אלפים ושש מאות: ויעש
17 מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר ושלשת אלפים ושש מאות
25 מנצחים להעביר את העם:
- 3 ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלם בהר המוריה אשר נראה ליהוה:
3 א לדויד אביו - במקום אשר הכין דויד בנרן ארנן היבוסים: ויחל לבנות בתדש
השני - בשנת ארבע למלכותו: ואלה הוסד שלמה לבנות את בית האלהים הארך
3 אמות במדה הראשונה אמות ששים ורחב אמות עשרים: והאולם אשר על פני
30 יה ביתי ארכו - אמות עשרים יעל פני נחב הבית והנבה אמת - עשרים
ויצפהו מפנימה זהב טהור: ואת הבית הגדול חפה עצי ברושים ויחפהו זהב טוב
ה ויעל עליו קמרים ושרשרת: ויצף את הבית אבן יקרה לתפארת והזהב זהב
6 פרנים: ויחף את הבית הקרות הספים וקירותיו ודלתותיו זהב ופתח כרובים על הקירות:
7 ויעש את בית קדש הקדשים ארך על פני רחב הבית אמות עשרים ורחבו
8 אמות עשרים ויחפהו זהב טוב לכפרים שש מאות: ומשקל למסמרות לשקלים
9 חמשים זהב והעליות חפה זהב: ויעש בבית קדש הקדשים כרובים שנים מעשה
1 א צעזעים ויצפו אתם זהב: וכנפי הכרובים ארכם אמות עשרים כנף האחד לאמות
11 חמש מנעת לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש מנע לכנף הכרוב האחר:
12 וכנף הכרוב האחד אמות חמש מנע לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש
13 דבקה לכנף הכרוב האחר: כנפי הכרובים האלה פרשים אמות עשרים והם
14 עמדים על רגליהם ופניהם לבית: ויעש את הפרכת תכלת וארנמן וכרמיל ובויין
ויעל עליו כרובים:
ויעש לפני הבית עמודים שנים אמות שלשים וחמש ארך והצפת אשר על
10

- 29 ליהוה למִתְחַת הַיּוֹם הַהוּא פְּרִים אֶלֶף אֶלֶף כִּבְשִׁים אֶלֶף וּנְסֻכֵיהֶם וּבָחִים
 22 לָרֶב לְכָל יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאבְלוּ וַיִּשְׁתּוּ לִפְנֵי יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וַיִּמְלִכוּ
 23 שְׁנֵיתָ לְשִׁלְמָה בֶן דָּוִד וַיִּמְשְׁחוּ לַיהוָה לְנֵיֶד וּלְצִדּוֹק לְכַהֵן: וַיֹּשֶׁב שְׁלֹמֹה עַל כֶּסֶף
 24 יְהוָה לְמֶלֶךְ תַּחַת דָּוִד אָבִיו וַיִּצְלַח וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו כָּל יִשְׂרָאֵל: וְכָל הַשָּׂרִים וְהַגְּבֻרִים
 כה גַּם כָּל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד נָתְנוּ יָד תַּחַת שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ: וַיִּגְדַּל יְהוָה אֶת שְׁלֹמֹה
 5 לְמַעַלָּה לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן עֲלָיו הוֹד מַלְכוּת אֲשֶׁר לֹא הָיָה עַל כָּל מֶלֶךְ לִפְנֵי
 עַל יִשְׂרָאֵל:
 27,26 וְדָוִד בֶּן יִשִׁי מֶלֶךְ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל: וְהַיּוֹמִים אֲשֶׁר מֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל אַרְבַּעִים
 28 שָׁנָה בַּחֲבֻרֹן מֶלֶךְ שֶׁבַע שָׁנִים וּבִירוּשָׁלַם מֶלֶךְ שְׁלֹשִׁים וּשְׁלוּשׁ: וַיָּמָת בְּשִׁיבָה טוֹבָה
 29 שֶׁבַע יָמִים עֶשֶׂר וּכְבוֹד וַיִּמְלֹךְ שְׁלֹמֹה בְּנוֹ תַּחְתָּיו: וְדָבְרֵי דָוִד הַמֶּלֶךְ הָרִאשׁוֹנִים
 10 וְהָאֲחֵרִים הֵנָּה כְּתוּבִים עַל דָּבְרֵי שְׁמוּאֵל הָרֹאֵה וְעַל דָּבְרֵי נְתַן הַנְּבִיא וְעַל דָּבְרֵי
 ל גַּד הַחֹזֵה: עִם כָּל מַלְכוּתוֹ וּנְכוּרָתוֹ וְהַעֲתִים אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלָיו וְעַל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל
 מַמְלְכוֹת הָאָרְצוֹת:

15

- I,2,8 וַיִּתְחַזַּק שְׁלֹמֹה בֶן דָּוִד עַל מַלְכוּתוֹ וַיְהוֶה אֱלֹהֵיו עִמּוֹ וַיִּגְדְּלוּ לְמַעַלָּה: וַיֹּאמֶר
 שְׁלֹמֹה לְכָל יִשְׂרָאֵל לְשָׂרֵי הָאֲלֹפִים וְהַמָּאוֹת וְלַשְּׁפָטִים וּלְכָל נְשִׂאֵי לְכָל יִשְׂרָאֵל
 3 רֵאשֵׁי הָאֲבוֹת: וַיִּלְכוּ שְׁלֹמֹה וְכָל הַקְּהָל עִמּוֹ לְבִמָּה אֲשֶׁר בְּנִבְעוֹן כִּי שֵׁם הָיָה אֵהָל
 4 מוֹעֵד הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר עָשָׂה מִשֶּׁה עֶבֶד יְהוָה בְּמִדְבָּר: אֲבָל אַרְוֹן הָאֱלֹהִים הֵעֵלָה
 ה דָּוִד מִקְרִית יַעֲרִים בְּהַכִּין לוֹ דָּוִד כִּי נָטָה לוֹ אֵהָל בִּירוּשָׁלַם: וּמִזֹּבַח הַנְּחֻשֶׁת
 אֲשֶׁר עָשָׂה בְּצִלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן הוּר שֵׁם לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה וַיִּדְרָשׁוּהוּ שְׁלֹמֹה וְהַקְּהָל:
 6 וַיַּעַל שְׁלֹמֹה שֵׁם עַל מִזְבֵּחַ הַנְּחֻשֶׁת לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר לְאֵהָל מוֹעֵד וַיַּעַל עֲלָיו
 עֹלוֹת אֶלֶף:
 8,7 בַּלִּילָה הַהוּא נִרְאָה אֱלֹהִים לְשִׁלְמָה וַיֹּאמֶר לֹא שָׂאל מָה אֲתָן לָךְ: וַיֹּאמֶר
 9 שְׁלֹמֹה לְאֱלֹהִים אֲתָה עָשִׂיתָ עִמָּי דָּוִד אָבִי חֶסֶד גְּדוֹל וְהַמְלַכְתָּנִי תַּחְתָּיו: עֲתָה
 י יְהוֶה אֱלֹהִים יִאֲמֵן דְּבַרְךָ עִם דָּוִד אָבִי כִּי אֲתָה הַמְלַכְתָּנִי עַל עַם רֶב כַּעֲפֹר
 הָאָרֶץ: עֲתָה חֲכַמָּה וּמִדַּע הֵן לִי וְאַצָּאָה לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְאֲבוֹאָה כִּי מִי יִשְׁפֹּט
 11 אֶת עַמִּי הַזֶּה הַגְּדוֹל: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְשִׁלְמָה יַעֲן אֲשֶׁר הִיִּתָּה זֹאת עִם לְבַבְךָ וְלֹא
 30 שָׂאלָה עֶשֶׂר גְּבָסִים וּכְבוֹד וְאֵת נַפְשׁ שְׂגָאִךָ וְגַם יָמִים רַבִּים לֹא שָׂאלָה וְתִשְׁאֵל
 12 לָךְ חֲכַמָּה וּמִדַּע אֲשֶׁר תִּשְׁפּוֹט אֶת עַמִּי אֲשֶׁר הַמְלַכְתָּךְ עָלָיו: הַחֲכַמָּה וְהַמִּדַּע נָתַן
 לָךְ וְעֶשֶׂר וּנְכָסִים וּכְבוֹד אֲתָן לָךְ אֲשֶׁר לֹא הָיָה כֵּן לְמַלְכִים אֲשֶׁר לִפְנֵיךָ וְאַחֲרֶיךָ
 13 לֹא יִהְיֶה כֵּן: וַיָּבֹא שְׁלֹמֹה מִן־בִּמָּה אֲשֶׁר בְּנִבְעוֹן יְרוּשָׁלַם מִלִּפְנֵי אֵהָל מוֹעֵד
 וַיִּמְלֹךְ עַל יִשְׂרָאֵל:
 14 וַיֹּאסֶף שְׁלֹמֹה רֶכֶב וּפְרָשִׁים וַיְהִי לוֹ אֶלֶף וָאַרְבַּע מָאוֹת רֶכֶב וּשְׁנַיִם עֶשֶׂר אֶלֶף
 15 פְּרָשִׁים וַיִּנְיָחֵם כְּעָרֵי הָרֶכֶב וְעַם הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלַם: וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת הַכֶּסֶף וְאֵת
 16 הַזָּהָב בִּירוּשָׁלַם כְּאֲבָנִים וְאֵת הָאֲרָזִים נָתַן בְּשִׁקְמִים אֲשֶׁר בְּשִׁפְלָה לָרֶב: וּמוֹצֵא
 17 הַסּוּסִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה מִמִּצְרָיִם וּמִקִּיָּא סַחְרֵי הַמֶּלֶךְ מִקִּיָּא יִקְחוּ בַמְּחֹר: וַיַּעֲלֵוּ
 וַיִּזְעִיאוּ מִמְּצֻרִים מִרְכַּבָּה בִּשְׁשׁ מָאוֹת כֶּסֶף וְסוּם בַּחֲמֻשִׁים וּמָאָה וְכֵן לְכָל מַלְכֵי
 40 הַתְּתִים וּמַלְכֵי אֲרָם בִּידֵם יִצְאוּ:

- 2,8; I,18 וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה לְבָנוֹת בֵּית לֶשֶׁם יְהוָה וּבֵית לְמַלְכוּתוֹ: וַיִּסְפֹּר שְׁלֹמֹה שְׁבַעִים
 אֶלֶף אִישׁ כָּבֵל וּשְׁמוֹנִים אֶלֶף אִישׁ חֶזֶב כְּהַר וּמִנְצֻחִים עֲלֵיהֶם שְׁלֹשֶׁת אֲלֹפִים
 2 וַיִּשֶׁשׁ מָאוֹת: וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶל הַחֹרֶם מֶלֶךְ צֹר לְאָסָר כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּי דָּוִד אָבִי

- 5.7 עליו לפני הארון מנבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב; ויביאו
הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל
תחת כנפי הכרובים; ויהיו הכרובים פרשים כנפים על מקום הארון ויכפו הכרובים
על הארון ועל בדיו מלמעלה; ויאריו הכדים ויראו ראשי הכדים מן הקדש
על פני הדביר ולא יראו תמונה ויהי: שם עד היום הזה: אין בארון רק שני
הקחות אשר נתן משה בתרוב ילחות הברית אשר כרת יהוה עם בני ישראל
בצאתם ממצרים:
- 11 ויהי בצאת הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו אין לשמור
למחלקות; והלויים המשררים לבלם לאסף להימן לירתון ולבניהם ולאחיהם מלפשים
10 כוין במצלפים ובנבלים וכנרות עמדים מורח למזבח ועמיהם כהנים למאה ועשרים
13 מחזררים בחצרות; ויהי כאחד למחזררים ולמשררים להשמיע קול אחד להלל
ולהדות ליהוה וכהרים קול בחצרות ובמצלפים ובכלי השיר ובהלל ליהוה כי
14 טוב כי לעולם חסדו והבית מלא יענין כבוד יהוה; ולא יכלו הכהנים לעמוד
לשירת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית האלהים:
- 6.א או אמר שלמה 15
- יהוה אמר לשכון בערפל:
ואני בניתי בית זבל לך
ומכון לשבתך עולמים:
- 2
- 20 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עומד;
ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דויד אבי ובידיו מלא לאמר:
4 מן היום אשר הוצאתי את עמי מארץ מצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל
ה לבנות בית להיות שמי שם ולא בחרתי באיש להיות נגיד על עמי ישראל:
7.6 ואבחר בירושלם להיות שמי שם ואבחר בדויד להיות על עמי ישראל; ויהי עם
8 לבב דויד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל; ויאמר יהוה אל דויד אבי
9 יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבות כי היה עם לבבך; רק אתה
לא תבנה הבית כי בנך הוצא מחלציד הוא יבנה הבית לשמי; ויקם יהוה את
דברו אשר דבר ואקום תחת דויד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה
11 ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל; ואשים שם את הארון אשר שם ברית
12 יהוה אשר כרת עם בני ישראל:
- 13.12 ויעמד לפני מובח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו; כי עשה שלמה
פניו נחשת ויקנהו בתוך העזרה חמש אמות אָרְכוּ וחמש אמות רָחְבוּ ואמות
שלוש קומתו ויעמד עליו ויברך על ברכיו נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו
השמטה; ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ובארץ שמר
14 הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם; אשר שמרת לעבדך דויד אבי
15 את אשר דברת לו ותדבר בפיו וכיוד מלאת כיום הזה; ועתה יהוה אלהי ישראל
16 שמר לעבדך דויד אבי את אשר דברת לאמר לא יברת לך איש מלפני יושב על
כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת בתורתך כאשר הלכת לפני;
17 ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר דברת לעבדך לדויד:
18 כי האָמַנְם יֵשֶׁב אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עַל הָאָרֶץ הַגֵּה שָׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לֹא
19 יִכְלָלוּךְ אִף כִּי הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בִּנִיתִי; וּפְנִיתִי אֶל תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל תְּחִנּוֹתָי וְיִהְיֶה
20 אֱלֹהֵי לְשִׁמְעֵי אֶל הַרְנָה וְאֶל הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר עַבְדְּךָ מִתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ; לְהִיּוֹת עֵינֶיךָ
כ פְּתוּחוֹת אֶל הַבַּיִת הַזֶּה יוֹמָם וּלְיָלָה אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַרְתָּ לְשׁוֹם שִׁמְךָ שָׁם
21 לְשִׁמּוֹעַ אֶל הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר יִתְּפַלֵּל עַבְדְּךָ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה; וּשְׁמַעְתָּ אֶל תְּחִנּוֹתַי

- 3,16 ראשו אמות חמש: ויעש שרשרות ברביד: ויתן על ראש העמרים ויעש רמונים
17 מאה ויתן בשרשרות: ויקם את העמודים על פני ההיכל אחד מימין ואחד
מהשמאול ויקרא שם הימני יכין ושם השמאלי בעז:
- 4,א ויעש מזבח נחשת עשרים אמה ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות
2 קומתו: ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו אל שפתו עגול סביב ותמש
3 באמה קומתו וקו שלשים באמה ילכ אתו סביב: ודמות פיקעים תחת לו סביב
4 סביב סובבים אתו עשר באמה מקיפים את הים סביב שנים טורים הפיקעים
5 יצוקים במצקתו: עומד על שנים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים
6 ימדה ושלשה פנים ננבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם
7 בותה: ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושנה: בתיים יאלפים
8 יכיל:
- 6 ויעש פיורים עשרה ויתן המשה מימין וחמשה משמאול לרחצה בהם את
7 מעשה העולה וידיחו בהם והים לרחצה לכהנים בו: ויעש את מזרות הזהב עשר
8 כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימין וחמש משמאול: ויעש שלחנות עשרה וינה
9 בהיכל המשה מימין וחמשה משמאול ויעש מזרקי זהב מאה:
10 ויעש חצר הכהנים והעזרה הגדולה ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת:
11 ואת הים נתן מכתף הימנית קדמה ממול ננבה:
- 11 ויעש הוורים אביי את הסירות ואת היעים ואת המזרקות ויכל הוורים אביי
12 לעשות את המלאכה אשר עשה למלך שלמה בבית האלהים: עמודים שנים והגלות
13 והכתרות על ראש העמודים שתיים והשבכות שנים לכפות את שתי גלות הכתרות
14 אשר על ראש העמודים: ואת הרמונים ארבע מאות לשתי השבכות שנים טורים
15 רמונים לשבכה האחת לכפות את שתי גלות הכתרות אשר על שני העמודים:
16 ואת המכנות עשרי: ואת הגירות עשריה על המכנות: את הים אחד ואת הבקר
17 שנים עשר תחתיו: ואת הסירות ואת היעים ואת המזרקות ואת כל בליהם עשה
18 הוורים אביי: למלך שלמה לבית יהוה נחשת מרוק: בכפר הירון יצקם המלך בעבי
19 האדמה בין קבות ובין צררתה: ויעש שלמה כל הכלים האלה לרב מאד כי לא
20 נחקר משקל הנחשת:
- 19 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית האלהים: את מזבח הזהב ואת
21 השלחנות ועליהם לחם הפנים: ואת המזרות ונרתיהם לבערם כמשפט לפני
22,21 הדביר זהב סגור: והפרח והגרות והמלקטים זהב: והמזרות והמזרקות והכפות
23 והמחתות זהב סגור ופתיחי הבית ילדלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים וילדלתי
24 הבית להיכל זהב:
- 5,א ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ויבא שלמה את קדשי
2 דויד אביו ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים נתן באצרות בית האלהים:
- 35 אז יקתיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני
2 ישראל אצ' ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דויד היא ציון: ויקהל
3 אל המלך כל איש ישראל בהג הוא החדש השבעי: ויבאו כל זקני ישראל
4 וישאו הלוים את הארון: ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כלי הקדש
5 אשר באהל העלו אתם הכהנים ז-הלוים: והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים
6

—:3:16—5:6—

(2) 4- מתויק • (8) שלשת

(7) 21 הוא סכלות זהב

- 7.7 וַיִּקְרַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת תוֹךְ הַחֲנֹךְ אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵּית יְהוָה כִּי עָשָׂה שֵׁם הָעֹלֹת וְאֵת חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים כִּי מִזְבַּח הַנִּתְשָׂת אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה לֹא יִכּוֹל לְהִכִּיל אֶת הָעֹלָה וְאֵת הַמִּנְחָה וְאֵת הַחֲלָבִים: וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת הַחֵנֶךְ בַּעַת הַהוּא שְׁבַעַת יָמִים וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קָהָל גָּדוֹל מֵאֹד מְלָבוֹא חֶמֶת עַד נַחַל מִצְרַיִם: וַיַּעַשׂ בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי עֶצְרָת כִּי חֲנֻפַת הַמִּזְבֵּחַ עָשׂוּ שְׁבַעַת יָמִים וְהַחֵנֶךְ שְׁבַעַת יָמִים: וּבְיוֹם עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי שָׁלַח אֶת הָעָם לְאַהֲלֵיהֶם שְׂמֵחִים וּמְזִבֵּי לֵב עַל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְדָוִד וּלְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ:
- 11 וְכָל שְׁלֹמֹה אֶת בֵּית יְהוָה וְאֵת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֵת כָּל הַבָּא עַל לֵב שְׁלֹמֹה
- 12 לַעֲשׂוֹת כְּבֵית יְהוָה וְכְבֵיתוֹ הַצֵּלִיחַ: וַיֵּרָא יְהוָה אֶל שְׁלֹמֹה בַּלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ שָׁמַעְתִּי אֶת תַּפְלִתְךָ וְכִחְרַתִּי בְּמָקוֹם הַזֶּה לִּי לְבַיִת זָבַח: הֵן אֶעֱצֵר הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטָּר וְהֵן אֲצִוֶּה עַל חֵנֶכְךָ לְאֵכֹל הָאָרֶץ וְאִם אֶשְׁלַח דְּבַר בְּעַמִּי: וַיִּכְנַע עִמִּי אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם וַיִּתְפַּלְלוּ וַיִּבְקְשׂוּ פָנַי וַיִּשְׁכַּחוּ מִדְּרָכֵיהֶם הָרָעִים וְאֲנִי אֲשַׁמַּע מִן הַשָּׁמַיִם וְאֶסְלַח לְחַטָּאתָם וְאַרְפָּא אֶת אֲרָצָם: עֵתָה עֵינַי יְהִיו פְּתֻחוֹת וְאוֹנֵי מִן קִשְׁבוֹת לְתַפְלַת הַמָּקוֹם הַזֶּה: וְעֵתָה כִּחְרַתִּי וְהִקְדַּשְׁתִּי אֶת הַבַּיִת הַזֶּה לְהִיְוֹת שְׁמִי שָׁם עַד עוֹלָם וְהָיוּ עֵינַי וְלִבִּי שָׁם כָּל הַיָּמִים: וְאַתָּה אִם תֵּלֵךְ לִפְנֵי כַּאֲשֶׁר הִלַּךְ דָּוִד אַבִּיךָ יַלְעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ וְחָקִי וּמִשְׁפָּטִי תִשְׁמֹר: וְהִקְיִמוּתִי אֶת כִּסֵּא מַלְכוּתְךָ כַּאֲשֶׁר כָּרַתִּי לְדָוִד אַבִּיךָ לֵאמֹר לֹא יִפְרֹת לְךָ אִישׁ מִשֵּׁל בְּיִשְׂרָאֵל: וְאִם תִּשְׁכַּחֲוּ אֶתְּם וְעֻזְכֶם הַקּוֹתִי וּמִצְוֹתֵי אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיכֶם וְהִלַּכְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְנִתְשַׁתְּיָם מֵעַל אֲדָמְתִּי אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם וְאֵת הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר הִקְדַּשְׁתִּי לְשְׁמִי אֲשַׁלֵּךְ מֵעַל פָּנָי וְאַהֲנַנּוּ לְמַשַּׁל וּלְשִׁנְיָה כְּכֹל הָעַמִּים: וְהַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר הָיָה עֲלֵינוֹ לְכָל עָבֵר עָלָיו יִשָּׁם וְאֹמַר בְּמִה עָשָׂה יְהוָה כִּכָּה לְאָרֶץ הַזֹּאת וּלְבַיִת הַזֶּה: וְאֹמְרוּ עַל אֲשֶׁר עֻזְבוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיהֶם אֲשֶׁר הֻצְיָאִים מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּחֲזִיקוּ בְּאַלְהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם וַיַּעֲבְדוּם עַל כֵּן הִבִּיא עֲלֵיהֶם אֶת כָּל הָרָעָה הַזֹּאת:
- 8.2,8 וַיְהִי מִקֵּץ הַיָּעֲשָׂרִים שָׁנָה אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה אֶת בֵּית יְהוָה וְאֵת בֵּיתוֹ: וְהָעָרִים אֲשֶׁר נָתַן הַדָּוָר לְשְׁלֹמֹה בָּנָה שְׁלֹמֹה אוֹתָם וַיּוֹשֶׁב שָׁם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֵּלֶךְ שְׁלֹמֹה חֶמֶת צוֹבָה וַיַּחֲזֵק עֲלֵיהֶם: וַיִּבֶן אֶת תְּדֹמֵר כַּמְדָּבָר וְאֵת כָּל עָרֵי הַמְּסַכְנוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בְּחַמָּת: וַיִּבֶן אֶת בֵּית חוּרוֹן הָעֲלִיּוֹן וְאֵת בֵּית חוּרוֹן הַתַּחְתּוֹן עָרֵי מִצוֹר הַחוּמוֹת דְּלָתַיִם וְכַרְיָת: וְאֵת בַּעֲלָת וְאֵת כָּל עָרֵי הַמְּסַכְנוֹת אֲשֶׁר הָיוּ לְשְׁלֹמֹה וְאֵת כָּל עָרֵי הָרֶכֶב וְאֵת עָרֵי הַפָּרָשִׁים וְאֵת כָּל חֲשֵׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חֲשַׁק לְבַנּוֹת בִּירוּשָׁלַם וּבְלַבְנּוֹן וּבְכָל אֶרֶץ מַמְשַׁלְתּוֹ:
- 7 כל הָעָם הַנּוֹתֵר מִן הַחֲתָי וְהָאֲמָרִי וְהַפְּרָזִי וְהַחֲזִי וְהַיִּכּוּסִי אֲשֶׁר לֹא מִיִּשְׂרָאֵל
- 35 הָמָּה: ׀ בְּנֵיהֶם אֲשֶׁר נֹתְרוּ אַחֲרֵיהֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא כְּלָוִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֵם שְׁלֹמֹה לָמָּס עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וּמִן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל - לֹא נָתַן שְׁלֹמֹה לְעַבְדִּים לְמַלְאכְתּוֹ כִּי הָמָּה אֲנָשֵׁי מִלְחָמָה וּשְׂרִיּוֹ וְשִׁלְשִׁיּוֹ וּשְׂרֵי רֶכֶב וּפְרָשָׁיו: וְאַלָּה שְׂרֵי הַנְּצִיבִים אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה הַמְּשִׁים וּמֵאֲתֵימ הָרָדִים בְּעָם:
- 11 וְאֵת בַּת פְּרַעַף הָעֹלָה שְׁלֹמֹה מַעִיר דָּוִד לְבַיִת אֲשֶׁר בָּנָה לָּהּ כִּי אָמַר לֹא תִשָּׁב אִשָּׁה לִּי כְּבֵית דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כִּי קִדַּשׁ הָמָּה אֲשֶׁר בָּאָה אֵלֵיהֶם אֲרֹן יְהוָה:
- 13.12 אִזָּה הָעֹלָה שְׁלֹמֹה עָלְוֹת לִיהוָה עַל מִזְבַּח יְהוָה אֲשֶׁר בָּנָה לְפָנָי הָאוֹלָם: וּבְדַבְּרֵי יוֹם בְּיוֹם לְהַעֲלוֹת כַּמִּצְוֹת מֹשֶׁה לְשִׁבְתוֹת וְלַחֲדָשִׁים וְלַמִּוְעָדוֹת שְׁלוֹשׁ פַּעֲמִים בְּשָׁנָה בַּחֵג הַמִּצּוֹת וּבַחֵג הַשְּׁבִעוֹת וּבַחֵג הַקְּסָבוֹת: וַיַּעֲמֵד כַּמִּשְׁפָּט דָּוִד אֲבִיו אֶת מַחֲלֻקְתּוֹ

6 עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע ממקום שבתך מן השמים ושלחת:

22 אַם יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא י-אלה לפני מוכחך

23 בבית הוה: ואתה תשמע מן השמים ועשית ושפטת את עבדך להי-שיע ירשע

לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו:

24 ואם ינגף עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושבנו והורו את שמך

25 בה והתפללו והתחננו לפניך בבית הוה: ואתה תשמע מן השמים ושלחת לחסאת

26 עמך ישראל והשיבותם אל האדמה אשר נתתה להם ולאבתיהם: בהעצר השמים

ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והורו את שמך י-מחטאתם

27 ישובון כי יתעצם: ואתה תשמע מן השמים ושלחת לחסאת עבדך ועמך ישראל

כי תורם אל הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה

28 לעמך לנהלח: רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון וירקון ארבה והסיל כי

29 יהיה כי יצר לו איב-ו בא-חד- שערויו כל נגע וכל מחלה: כל תפלה כל תחנה

אשר יהיה לכל האדם ולכל עמך ישראל אשר ידעו איש נגעו ומכאבו ופרש

ל בפיו אל הבית הוה: ואתה תשמע מן השמים מכון שבתך ושלחת ונתתה לאיש

31 ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבב בני האדם: למען

ייראוך ללכת בדרכיך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה

32 לאבתינו: וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען

33 שמך הגדול וידך החזקה וזרועך הנטויה ובאו והתפללו אל הבית הוה: ואתה

20 תשמע מן השמים ממכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעו

כל עמי הארץ את שמך וליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על

הבית הזה אשר בניתי:

34 כי יצא עמך למלחמה על איביו בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך

לה העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך: ושמעת מן השמים את

36 תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם: כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא

37 ואנפת כם ונתתם לפני אויב ושבו שוכיהם אל ארץ רחוקה או קרובה: והשיבו

אל לבכם בארץ אשר נשבו שם ושבנו והתחננו אליך בארץ שבים לאמר חטאנו

38 העונו ורשענו: ושבנו אליך בכל לבם ובכל נפשם בארץ ישבי-הם אשר שבו

אתם והתפללו דרך ארצם אשר נתתה לאבתם והעיר אשר בחרת ולבית אשר

39 בניתי לשמך: ושמעת מן השמים ממכון שבתך את תפלתם ואת תחנתיהם ועשית

משפטם ושלחת לעמך אשר חטאו לך:

35 עתה אלהי יהו נא עניך פתחות ואוניך קשבות לתפלת המקום הזה:

41 ועתה קומה יהוה אלהים לגוחך אתה וארון עיך כהניך יהוה אלהים ילבשו

42 תשועה וחסדודך ישמחו בטוב: יהוה אלהים אל תשב פני משיתך וקרה לחסדי

דוד עבדך:

7.א ובכלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכל העלה והזבחים וכבוד

2 יהוה מלא את הבית: ולא יכלו הבהנים לבוא אל בות יהוה כי מלא כבוד יהוה

3 את בית יהוה: וכל בני ישראל ראים ברדת האש וכבוד יהוה על הבית ויכרעו

4 אפים ארצה על הרצפה וייתחוו והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: והמלך

ה וכל העם זבחים וזבחי לפני יהוה: ויזבח המלך שלמה את זבת הבקר עשרים

40 ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית האלהים המלך וכל העם:

6 והכהנים על משמרותם עמדים והלויים בכלי שיר יהוה אשר עשה דוד המלך

להדות ליהוה כי לעולם חסדו בהלל דוד כידם והכהנים מחצוצרים נגדם וכל

ישראל עמדים:

- הארוים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב: ומוציאים סוסים מן־מִצְרָיִם לשלמה ומכל הארצות:
- 29 ושָׁאֵר דברי שלמה הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים על דברי נתן הנביא ועל נבואת אחיה השילוני ובחזות יְעִיָּהוּ החזה על יְרָבְעָם בן נְבָט: וימלך 5 שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה: וישכב שלמה עם אבתיו ויקברו 3 בעיר דויד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו:

- 10 וילך רחבעם שקמה כי שכם באו כל ישראל להמליך אתו: והיו כשמע 10,2,א וירבעם בן נבט -כי מת שלמה- והוא במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם ממצרים: וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: 4-3 אביך הקשה את עלנו ועתה הקל מעבודת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך: ויאמר אלהם ילכו עור שלשת ימים ושובו אלי וילך העם: ה
- 15 ויָעִין המלך רחבעם את הוֹקְנִים אשר היו עמדים לפני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב לעם הזה דבר: וידברו אליו לאמר אם יהיו־ם תהיה 7 לְסוֹבֵב להעם הזה ורצייתם ודברת אלהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים: ויעוב את עצת הוֹקְנִים אשר יַעֲזְבוּהוּ ויָעִין את הילדים אשר גדלו אתו העמרים 8 לפניו: ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי 9 לאמר מה תאמר לעם אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר אלהם קִסְנִי עבה ממתני אבי: ועתה אבי העמים עליכם על 11 כבד ואני אסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים: ויבא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלשי כאשר דבר המלך לאמר 12 שובו אלי ביום השלשי: ויענם המלך קשה ויעוב המלך רחבעם את עצת הוֹקְנִים: 13 וידבר אלהם כעצת הילדים לאמר יאבי האכביד את עלכם ואני אסיף עליו 14 אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים: ולא שמע המלך אל העם כי היתה 15 נִסְבָּה מעם האלהים למען הקים יהוה את דברו אשר דבר ביד אחיהו השלוני אל ירבעם בן נבט: 16 וכל ישראל ראו כי לא שמע המלך להם וישיבו העם את המלך לאמר

מה לנו חלק בדויד
ולא נחלה בכן ישי
- לאחליך ישראל
עתה ראה ביתך דויד

35

- 17 וילך כל ישראל לאהליו: ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך עליהם 17 רחבעם: וישלח המלך רחבעם את יא־דִי־נִרְם אשר על המס וירגמו בו בני ישראל 18 אבן וימת והמלך רחבעם התאמין לעלות במרכבה לנום ירושלם: ויפשעו ישראל 19 בבית דויד עד היום הזה: 40
- II,א ויבא רחבעם ירושלם ויִקְהַל את בית יהודה ובנימן מאה ושמונים אלף בחור 2 עשה מלחמה להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם: ויהי דבר יהוה 3 אל שמעיהו איש האלהים לאמר: אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל 4 כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר: כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם

8 הכהנים על עברתם והלויים על משמרותם להלל ולשָׁרֵת נגד הכהנים לדבר יום
ט: ביומו והשערים במחלקותם לשער ושער כי כן מצוֹת הוּיָד אִישׁ אֱלֹהִים: ולא
16 סרו מִצִּיּוֹת הַמֶּלֶךְ עַל הַכַּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְכָל דָּבָר וְלֹא־צָרוּת: וְתָכַן כָּל מְלֹאכֶת
שְׁלֹמֹה מִיּוֹם מוֹסַד בַּיִת יְהוָה וְעַד כִּלְתּוֹ שָׁלֵם בַּיִת יְהוָה:

18.17 אִזְ הַלֶּךְ שְׁלֹמֹה לְעִצְיוֹן נָבֵר וְאֵל אֵילֵי־תַּעַלְמַי עַל שַׁפַּת הַיָּם בְּאַרְצוֹ אֲדוּם: וַיִּשְׁלַח
19 חֲזוֹרִם בְּיַד עֲבָדָיו אֹנִיּוֹת וְעֲבָדִים יוֹדְעֵי יַם וַיָּבִיאוּ עִם עַבְדֵי שְׁלֹמֹה אוֹפִירָה
וַיִּקְחוּ מִשָּׁם אַרְבַּע מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים כֶּפֶר זָהָב וַיָּבִיאוּ אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה:

9.א וּמַלְכַת שֶׁבַע שָׁמְעָה אֶת שְׁמֵעַ שְׁלֹמֹה וַתָּבוֹא לִנְפֹת אֶת שְׁלֹמֹה בְּחִידוֹת
בִּירוּשָׁלַם בְּחִיל כְּבוֹד מְאֹד וּנְמָלִים נִשְׁאִים כְּשָׁמַיִם וְזָהָב דָּבָר וַאֲבָן יִקְרָה וַתָּבוֹא
2 אל שְׁלֹמֹה וַתְּדַבֵּר עִמּוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר הָיָה עִם לִבָּבָהּ: וַיִּגַּד לָהּ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל
3 דְּבָרֶיהָ וְלֹא נֶעְלַם דְּבַר מִשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר לֹא הֵנִיד לָהּ: וַתֵּרָא מַלְכַת שֶׁבַע אֶת חֲכַמַת
4 שְׁלֹמֹה וְהַבֵּית אֲשֶׁר בָּנָה: וּמֵאֲכָל שִׁלְחָנוֹ וּמוֹשֵׁב עֲבָדָיו וּמַעֲמַד מִשְׁרָתָיו וּמְלֻבוּשֵׁיהֶם
וּמִשְׁקֵיו וּמְלֻבוּשֵׁיהֶם יָעִלְלָהּ-תָּוִי אֲשֶׁר יַעֲלֶה בַּיִת יְהוָה וְלֹא הָיָה עוֹד בָּהּ רוּחַ:
ה וַתֹּאמֶר אֶל הַמֶּלֶךְ אִמַּת הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּאַרְצִי עַל דְּבָרֶיךָ וְעַל חֲכַמְתְּךָ:
6 וְלֹא הָאֲמַנְתִּי לְדְבָרֵיהֶם עַד אֲשֶׁר כָּאֲתִי וַתֵּרְאִינִי עֵינַי וְהִנֵּה לֹא הֵגֵד לִי חֲצִי
7 מִרְבוֹת חֲכַמְתְּךָ יִסְפַּת עַל הַשְּׂמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי: אֲשֶׁר־נִשְׁיָךְ וְאֲשֶׁר עֲבָדֶיךָ
8 אֱלֹהֵי הָעַמִּים לִפְנֵיךְ תָּמִיד וְשָׁמַעִים אֶת חֲכַמְתְּךָ: יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּרוּךְ אֲשֶׁר
9 חָפֵץ בְּךָ לַתֵּת עָלֶיךָ עַל כִּסְאוֹ לְמֶלֶךְ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי אֱלֹהֶיךָ אֶת יִשְׂרָאֵל לְהַעֲמִידוֹ
10 לְעוֹלָם וַיִּתֶּנְךָ עֲלֵיהֶם לְמַלְכָּה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְצִדְקָה: וַתֵּתֵן לְמֶלֶךְ מֵאָה וְעֶשְׂרִים כֶּבֶד
זָהָב וּבִשְׁמַיִם דָּבָר מְאֹד וַאֲבָן יִקְרָה וְלֹא הָיָה כִּבְשָׁם הַהוּא אֲשֶׁר נָתַנָּה מַלְכַת
שֶׁבַע לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה:

וְגַם עֲבָדֵי חֲזוֹרִם וְעֲבָדֵי שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר הִבִּיאוּ זָהָב מֵאוֹפִיר הִבִּיאוּ עֲצֵי אֲלֻנּוֹתִים
11 וַאֲבָן יִקְרָה: וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֶת עֲצֵי הָאֲלֻנּוֹתִים מִסְּלוֹת לְבַיִת יְהוָה וּלְבַיִת הַמֶּלֶךְ
וּכְנֹרוֹת וּנְבִלִים לְשָׂרִים וְלֹא נִרְאוּ כֹהֵם לְפָנָיו בְּאַרְצוֹ יְהוּדָה:
12 וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה נָתַן לְמַלְכַת שֶׁבַע אֶת כָּל חֲפָצָה אֲשֶׁר שָׁאלָה מִלְּבַד אֲשֶׁר
הִבִּיאה אֶל הַמֶּלֶךְ וַתִּהְפֵּךְ וַתֵּלֶךְ לְאַרְצָהּ הִיא וְעֲבָדֶיהָ:
13 וַיְהִי מִשְׁקַל הַזָּהָב אֲשֶׁר בָּא לְשְׁלֹמֹה בְּשָׁנָה אַחַת שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים וּשְׁשֵׁי
14 כֶּפֶר־זָהָב: לְכֶבֶד מֵאֵשֶׁר־הַיַּגְרִים וְהַסְּחָרִים מִבְּאֵיִם וְכָל מַלְכֵי עֶרֶב וּפְחֹת הָאָרֶץ
15 מִבְּאֵיִם זָהָב וּכְסֶפֶת לְשְׁלֹמֹה: וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵאוֹתִים צְנִיָּה זָהָב שְׁחוּט שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
16 זָהָב שְׁחוּט יַעֲלֶה עַל הַצְנִיָּה הָאֶחָת: וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת מְנִיָּים זָהָב שְׁחוּט שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
17 זָהָב יַעֲלֶה עַל הַמֶּנֶן הָאֶחָת וַיִּתְּנֵם הַמֶּלֶךְ כְּבֵית יַעֲרֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כֶּסֶף שֵׁן
18 גָּדוֹל וַיַּצְפֹּהוּ זָהָב טָהוֹר: וּשְׁשׁ מַעֲלוֹת לְכֶסֶף וּכְבִישׁ בּוֹהָב לְכֶסֶף מֵאֲחֵרֵי-תֵי וַיְהִי
19 מוֹזָה וּמוֹזָה עַל מְקוֹם הַשִּׁבְתָּה וּשְׁנַיִם אֲרָיוֹת עֲמָדִים אֶצֶל הַיְהוּדָה: וּשְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲרָיוֹת
20 עֲמָדִים - עַל שֵׁשׁ הַמַּעֲלוֹת מוֹזָה וּמוֹזָה לֹא נַעֲשֶׂה כֵן לְכָל מַמְלָכָה: וְכָל כְּלֵי מִטְקָה
35 הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה זָהָב וְכָל כְּלֵי בַיִת יַעֲרֵי הַלְּבָנוֹן זָהָב סָגוּר אֵין כֶּסֶף יְהַכְסֶּף לֹא נִחְשַׁב
21 בְּיָמֵי שְׁלֹמֹה לְמֵאוֹמָה: כִּי אֲנִיּוֹת לְמֶלֶךְ הַלְּכוֹת תְּרִשִׁישׁ עִם עֲבָדֵי חֲזוֹרִם אַחַת
לְשָׁלוֹשׁ שָׁנִים תִּבְּאוּנָה אֲנִיּוֹת תְּרִשִׁישׁ נִשְׂאוֹת זָהָב וּכְסֶפֶת שְׁנֵהֲבִים וְקוֹפִים וְתוֹפִיִּים:
23.22 וַיִּגְדֵּל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מִכָּל מַלְכֵי הָאָרֶץ לַעֲשׂוֹת חֲכַמָּה: וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ מִבְּקָשִׁים
24 אֶת פְּנֵי שְׁלֹמֹה לְשָׁמַע אֶת חֲכַמְתּוֹ אֲשֶׁר נָתַן הָאֱלֹהִים בְּלִבּוֹ: וְהֵם מִבְּאֵיִם אִישׁ
מִנְהֵתוֹ כְּלֵי כֶּסֶף וְכָלֵי זָהָב וּשְׁלֹמוֹת נִשְׁק וּבִשְׁמַיִם סוּסִים וּפְרָדִים דָּבָר שְׁנֵה בְּשָׁנָה:
כֹּה וַיְהִי לְשְׁלֹמֹה אַרְבַּעַת אֲלָפִים אֲרָיוֹת סוּסִים וּמְרַכְבוֹת וּשְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲלָפִים פְּרָשִׁים
26 וַיִּנְחֵם בְּעָרֵי הָרֶכֶב וְעַם הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלַם: וַיְהִי מוֹשֵׁל בְּכָל הַמְּלָכִים מִן הַנְּהַר וְעַד
27 אֲרָץ פְּלִשְׁתִּים וְעַד נְכוֹל מִצְרַיִם: וַיֵּתֵן הַמֶּלֶךְ אֶת הַכְּסֶף בִּירוּשָׁלַם כִּיבְנִים וְאֵת

- 13.2.א בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם וימלך אביה על יהודה: שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מישיב-הים בת אוריאל מן נְבֻעָה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם: ויאסר אביה את המלחמה בחיל נבורי מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור נכור חיל: ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר אפרים ויאמר שמעוני ירבעם וכל ישראל: הלא לכם לדעת כי יהוה אלהי ישראל נתן ממלכה לדויד על ישראל ה לעולם לו ולבניו ברית מלח: ויקם ירבעם בן נבט עבד שלמה בן דויד וימרד על אדניו: ויקבצו עליו אנשים רקים בני בליעל ויתאמצו על רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ורך לבב ולא התחזק לפניו: ועתה אתם אמרים להתחזק לפני ממלכת יהוה ביד בני דויד ואתם המון רב ועמכם עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים: הלא הדחתם את כהני יהוה את בני אהרן והלויים ותעשו לכם כהנים כעמי הארצות כל הבא למלא ידו בפר בן בקר ואילם שבעה והיה כהן ללא אלהים: ואנחנו יהוה אלהינו ולא עובדנהו וכהנים משרתים ליהוה בני אהרן והלויים במלאכת: ומקטרים ליהוה עלות בבקר בבקר ובערב בערב וקטרת סמים ומערכת לחם על השלחן הטהור ומנורת הזהב ונְלִתִיָה לְעָרַב בערב בערב כי שמרים אנחנו את משמרת יהוה אלהינו ואתם עובתם אתו: והנה עֲמָנו בראש האלהים וכהניו והצצרות התרועה להריע עליכם בני ישראל אל תלחמו עם יהוה אלהי אבתים כי לא תצליחו: וירבעם הסב את המָאָרֵב לבוא מאחריהם ויהיו לפני יהודה והמָאָרֵב מאחריהם: ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור ויצעקו ליהוה והכהנים מהצצרים בחצצרות: ויריעו איש יהודה ויהי בהריע איש יהודה והאלהים נגף את ירבעם וכל ישראל לפני אביה ויהודה: וינוסו בני ישראל מפני יהודה ויתנם אלהים בידם: ויכו בהם אביה ועמו מכה רבה ויפלו הללים מישראל חמש מאות אלף איש בחור: ויפגעו בני ישראל בעת ההיא ויאמצו בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי אבותיהם: וירדף אביה אחרי ירבעם וילכד ממנו ערים את בית אל ואת כנותריה ואת יִשְׁנָה ואת כנותריה ואת עפרון ובנתיה: ולא עזר כח ירבעם עוד בימי אביהו ויגפהו יהוה וימת: ויתחזק אביהו וישא לו נשים ארבע עשרה ויולד עשרים ושנים בנים ושש עשרה בנות: ויתר דברי אביה ודרכיו ודבריו כתובים במדרש הנביא עֲדָי: וישכב אביה עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד וימלך אסא בנו תחתיו בימיו שקטה הארץ עשר שנים:

- 14.2.א ויעש אסא הטוב והישר בעיני יהוה אלהיו: ויסר את מובחות הנָכָר והבמות וישבר את המצבות ויגדע את האֲשֵׁרִים: ויאמר ליהודה לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם ולעשות התורה והמצוות: ויסר מכל ערי יהודה את הבמות ואת החמנים ותשקט הממלכה לפניו: ויבן ערי מצורה ביהודה כי שקטה הארץ ואין עמו מלחמה בשנים האלה כי הניח יהוה לו: ויאמר ליהודה נבנה את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים ובריחים עודנו הארץ לפנינו כי דרשנו את יהוה אלהינו דרשנו וינח לנו מסביב ויבנו ויצליחו: ויהי לאסא חיל נשא צְנֵה ולמה מיהודה שלש מאות אלף ומבנימן נשאי מגן ודרכי קשת מאתים ושמונים אלף כל אלה נבורי חיל: ויצא אליהם זרח הכושי בחיל אלף אלפים ומרכבות שלש מאות ויבא עֲדָי מַרְשָׁה: ויצא אסא לפניו ויערכו מלחמה בניא צִפְתָּה לַמַּרְשָׁה: ויקרא אסא אל יהוה אלהיו ויאמר יהוה אין עֲמָךְ לְעֹזֹר בין רב לאין כח עזרנו יהוה אלהינו כי

II אחיכם שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת אל ירבעם:

- 6.ה וַיֵּשֶׁב רַחֲבֵעַם בִּירוּשָׁלַם וַיִּבְנֶן עָרִים לַמְצֹר בִּיהוּדָה: וַיִּבְנֶן אֶת בַּיִת לַחֶמֶס וְאֶת עֵיטֶם וְאֶת תְּקוּעֵ: וְאֶת בַּיִת צֹר וְאֶת שׂוֹכֹ וְאֶת עֶדְלָם: וְאֶת גֵּת וְאֶת מַרְשָׁה וְאֶת 9.י וַיִּף: וְאֶת אֲדוּרִים וְאֶת לְכִישׁ וְאֶת עֹקֵה: וְאֶת צָרְעָה וְאֶת אֵילֹן וְאֶת חֲבֹרֹן אֲשֶׁר 11 בִּיהוּדָה וּבְבִנְיָמִן עָרֵי מְצֻרוֹת: וַיַּחֲזֵק אֶת הַמְצֻרוֹת וַיִּתֵּן בָּהֶם נְגִידִים וְאֲצֻרוֹת 12 מֵאֵכָל וּשְׁמָן וַיִּוִּן: וּבְכָל עִיר וְעִיר צָנֹת וּרְמָחִים וַיַּחֲזֵקם לְהִרְבֶּה מְאֹד: 13 וַיְהִי לוֹ יְהוּדָה וּבִנְיָמִן וְהַכְּהֲנִים וְהַלְוִיִּם אֲשֶׁר כָּל יִשְׂרָאֵל הִתְיַצְבוּ עֲלָיו מִכָּל 14 נְבוּלָם: כִּי עֹזְבוּ הַלְוִיִּם אֶת מִגְרָשֵׁיהֶם וְאֶהְיֶתֶם וַיֵּלְכוּ לַיהוּדָה וּלְיְרוּשָׁלַם כִּי הִזְנִיחַם 10 יִרְבֵּעַם וּבְנֵי מִפְּהֵן לַיהוָה: וַיַּעֲמֵד לוֹ כְּהֲנִים לְבָמוֹת וּלְשִׁעִירִים וּלְעִגְלִים אֲשֶׁר עָשָׂה: 16 וְאַחֲרֵיהֶם מִכָּל שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל הִנְתִּינִים אֶת לְבָבָם לְבַקֵּשׁ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל 17 בְּאֹר יְרוּשָׁלַם לְזִבּוֹת לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם: וַיַּחֲזֵקוּ אֶת מַלְכוּת יְהוּדָה וַיֹּאמְצוּ אֶת רַחֲבֵעַם בֶּן שְׁלֹמֹה לְשִׁנִּים שְׁלוֹשׁ כִּי הִלְכוּ בְּרֹדֶךְ דָּוִד וּשְׁלֹמֹה לְשִׁנִּים שְׁלוֹשׁ: 18 וַיִּקַּח לוֹ רַחֲבֵעַם אִשָּׁה אֶת מַחֲלַת בֵּית יִרְמֹת בֶּן דָּוִד וְאֶבְיָהֵל בֵּת אֱלִיאֵב 19.כ בֶּן יִשִׁי: וְתֹלַד לוֹ בָנִים אֶת יַעֲוִשׁ וְאֶת שְׁמָרְיָה וְאֶת זְהֵם: וְאַחֲרֵיהֶן לָקַח אֶת מַעֲבָה 21 בֵּת אֲבִשְׁלוֹם וְתֹלַד לוֹ אֶת אֲבִיָּה וְאֶת עֲפָי וְאֶת זִיזָא וְאֶת שְׁלֹמִיָּת: וַיֹּאקֶב רַחֲבֵעַם אֶת מַעֲבָה בֵּת אֲבִשְׁלוֹם מִכָּל נְשָׁיו וּפִילָגְשָׁיו כִּי נָשִׁים שְׂמוּנָה עָשָׂה נְשָׂא וּפִילָגְשִׁים 22 שְׁלוֹשִׁים וַיּוֹלֵד עֲשָׂרִים וּשְׂמוּנָה בָנִים וְשִׁשִּׁים בָּנוֹת: וַיַּעֲמֵד לְרֹאשׁ רַחֲבֵעַם אֶת אֲבִיָּה בֶּן מַעֲבָה לְנָגִיד בְּאֲחָיו כִּי יִלְהַמְּלִיכוּ: וַיִּבְנֶן וַיִּפְרְצֵן מִכָּל בְּנֵי לְבָל אֲרֻצוֹת יְהוּדָה 23 וּבִנְיָמִן וְלִכְלַכ עָרֵי הַמְצֻרוֹת וַיִּתֵּן לָהֶם הַמִּזוֹן לְרֹב וַיִּשְׂאֵל הַמִּזוֹן נְשִׁים: 20 **12,א** וַיְהִי כִּהְיִין מַלְכוּת רַחֲבֵעַם וּכְחֻקוֹתָיו עֹזֵב אֶת תּוֹרַת יְהוָה וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ: 2 וַיְהִי בִשְׁנַת הַחֲמִישִׁית לְמֶלֶךְ רַחֲבֵעַם עָלָה שִׁישַׁק מֶלֶךְ מִצְרַיִם עַל יְרוּשָׁלַם כִּי מַעֲלוּ 3 בִּיהוָה: בְּאַלְף וּמֵאֵתַיִם רֶכֶב וּבִשְׁשִׁים אֲלָף פָּרָשִׁים וְאִין מִסְפָּר לְעָם אֲשֶׁר בָּאוּ עִמּוֹ 4 מִמִּצְרַיִם לְזִבּוֹם סְפָיִים וְכוֹשִׁים: וַיִּלְכְּדוּ אֶת עָרֵי הַמְצֻרוֹת אֲשֶׁר לַיהוּדָה וַיָּבֵאוּ עַד יְרוּשָׁלַם: 25 ה וּשְׁמַעְיָה הַנְּבִיא בָּא אֶל רַחֲבֵעַם וּשְׂרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר נֹאסְפוּ אֶל יְרוּשָׁלַם מִפְּנֵי שִׁישַׁק וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אֲתֶם עֹזְבֹתֶם אֹתִי וְאָף אֲנִי עֹזְבֹתִי אֲתֶכֶם בְּיַד שִׁישַׁק: וַיִּכְנַעוּ שְׂרֵי יִשְׂרָאֵל וְהַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ צְדִיק יְהוָה: וּבְרָאוֹת יְהוָה כִּי נִכְנַעוּ הָיָה דְבַר יְהוָה אֶל שְׁמַעְיָה לֵאמֹר נִכְנַעוּ לֹא אֲשַׁחֲיֶתֶם וְנִתְּתִי לָהֶם כַּמַּעַט לְפִלְטָה 7.6 וְלֹא תִתֵּךְ חֲמָתִי בִירוּשָׁלַם בְּיַד שִׁישַׁק: כִּי יִהְיוּ לוֹ לְעַבְדִּים וַיִּדְעוּ עֲבוּדָתִי וְעֲבוּדַת מַמְלְכוֹת הָאֲרֻצוֹת: 8 וַיַּעַל שִׁישַׁק מֶלֶךְ מִצְרַיִם עַל יְרוּשָׁלַם וַיִּקַּח אֶת אֲצֻרוֹת בַּיִת יְהוָה וְאֶת אֲצֻרוֹת 9 בַּיִת הַמֶּלֶךְ אֶת הַכֹּל לָקַח וַיִּקַּח אֶת מִנְּנֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה: וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם הַחֲתִיָּהֶם מִנְּנֵי נְחֹשֶׁת וְהַפְקִיד עַל יַד שְׂרֵי הָרָצִים הַשְּׂמָרִים פֶּתַח בַּיִת הַמֶּלֶךְ: וַיְהִי מִדֵּי בּוֹא הַמֶּלֶךְ בַּיִת יְהוָה בָּאוּ הָרָצִים וְנִשְׂאוּם וְהִשְׁבוּם אֶל תֹּא 11 הָרָצִים: וּבַהֲפָנְעוּ שֶׁכַּם מִמֶּנּוּ אָף יְהוָה וְלֹא לְהַשְׁחִית לְכֹלָהּ וְגַם בִּיהוּדָה הָיָה דְבָרִים 12 טוֹבִים: וַיִּתְחַזַּק הַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם בִּירוּשָׁלַם וַיִּמְלֹךְ כִּי בֶן אַרְבַּעִים וְאַחַת שָׁנָה רַחֲבֵעַם 13 בְּמָלְכוֹ וַיִּשְׁבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם הָעִיר אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה לְשׁוֹם אֶת שְׁנֹו 14 שֶׁם מִכָּל שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל וְשֶׁם אִמּוֹ נַעֲמָה הַעַמְנִית: וַיַּעַשׂ הָרַע כִּי לֹא הִכִּין לְבוֹ לְדַרוֹשׁ אֶת יְהוָה: 40 י וּדְבַרֵי רַחֲבֵעַם הָרִאשִׁיּוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים הֵלֵא הֵם כְּתוּבִים בְּדְבַרֵי שְׁמַעְיָה הַנְּבִיא 16 וַיַּעַזֵּב הַחֹהֵל לְהַתִּיחֵשׁ וּמִלְחָמוֹת רַחֲבֵעַם וִירְבֵּעַם כָּל הַיָּמִים: וַיִּשְׁכַּב רַחֲבֵעַם עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבֵר בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אֲבִיָּה בְּנֹו תַתְּנוּ:

- נסכלת על זאת כי מעתה יש עמך מלחמות: ויכעס אסא אל הראה ויתנהו בית י16, המהפכת כי בועף עמו על זאת וירצין אסא מן העם בעת ההיא:
 והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם כתובים על ספר המלכים ליהודה י11
 וישראל:
- 5 ויהלא אסא בשנת שלושים ותשע למלכותו ברנליו עד למעלה הליו ונס
 כהליו לא דרש את יהוה כי ברפאים: וישכב אסא עם אבתיו וימת בשנת ארבעים
 ואחת למלכו: ויקברו בקברתיו אשר לו בעיר דויד וישביקו במשכב אשר
 מלא בשמים וזנים מרקחים במקחת מעשה וישרפו לו שרפה גדולה עד למאד:
- 10 וימלך יהושפט בנו תחתיו ויתחוק על ישראל: ויתן חיל בכל ערי יהודה י17,2,8
 הכפרות ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו: ויהי
 יהוה עם יהושפט כי הלך בדרכי דויד אביו הראשונים ולא דרש לבעלים: כי
 לאלהי אביו דרש ובמצותיו הלך ולא כמעשה ישראל: ויכן יהוה את הממלכה
 בידו ויתנו כל יהודה מנחה ליהושפט ויהי לו עשר וכבוד לרב: וינבה לבו בדרכי
 15 יהוה ועוד הסיר את הבמות ואת האשרים מיהודה:
 ובשנת שלוש למלכו שלח לשריו לבן חיל ולעבדיה ולזכריה ולנתנאל ולמיקיהו
 ללמד בערי יהודה: ועמהם הלויים שמעיהו ונתניהו וזבדיהו ועשהאל ושמיאל-מות
 ויהונתן ואדניהו וטוביהו וטוב אדוניה הלויים ועמהם אלישמע ויהורם הכהנים:
 וילמדו ביהודה ועמהם ספר תורת יהוה ויספו בכל ערי יהודה וילמדו בעם:
 20 ויהי פחד יהוה על כל ממלכות הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו
 עם יהושפט: ומן פלשתים מביאים ליהושפט מנחה וכסף משא גם הערבים
 מביאים לו צאן אילים שבעת אלפים ושבע מאות ותשישים שבעת אלפים ושבע
 מאות: ויהי יהושפט הלך ונבל עד למעלה ויבן ביהודה ברכניות וערי מסכנות:
 14-13 ומלאכה רבה היה לו בערי יהודה ואנשי מלחמה גבורי חיל בירושלם: ואלה
 25 פקדתם לבית אבותיהם ליהודה שרי אלפים עקנה השר ועמו גבורי חיל שלש
 מאות אלף: ועל ידו יהוחנן השר ועמו מאתים ושמונים אלף: ועל ידו עמסיה
 16-15 בן זכרי המתנרב ליהוה ועמו מאתים אלף גבורי חיל: ומן בנימן גבור חיל אלידע
 ועמו נשקי קשת ומנן מאתים אלף: ועל ידו יהוובד ועמו סאה ושמונים אלף
 18 הלוצי צבא: אלה המשרתים את המלך מלבד אשר נתן המלך בערי המקצר בכל
 19 יהודה: 30
- 18,2,8 ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחתן לאחאב: וירד לקין שנים אל אחאב
 לשמרון ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסיתו לעלות אל רמת
 נלעד: ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה הלהך עמי רמת נלעד
 ויאמר לו כמוני כמוך וכעמך עמי: ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא
 35 כיום את דבר יהוה: ויקבץ מלך ישראל את הנביאים ארבע מאות איש ויאמר
 אלהם האלהי אל רמת נלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד
 7-6 המלך: ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו: ויאמר מלך
 ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש את יהוה מאתו ואני שנאתיהו כי
 איננו מתנבא עלי לטיבה כי כל ימיו לרעה הוא מיכיהו בן ימלא ויאמר יהושפט
 40 אל יאמר המלך כן: ויקרא מלך ישראל אל סרים אחד ויאמר מהר סיכחו בן
 ימלא: ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה יושבים איש על כסאו מלבשים בגדי
 י קבצים פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם: ויעש לו צדקיהו בן

- 14 עֵלֶיךָ נִשְׁעֵנוּ וּבִשְׂמֵיךָ בָּאֵנוּ עַל הַהֲמוֹן הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵתְּךָ אֵל יַעֲזֹר עִמָּךְ
 12.11 אֲנוֹשׁ: וַיִּגַּף יְהוָה אֶת הַכּוֹשִׁים לִפְנֵי אֲסָא וּלְפָנֵי יְהוּדָה וַיִּנְסוּ הַכּוֹשִׁים: וַיִּרְדְּמוּ
 אֲסָא וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ עַד לַגֶּרֶךְ וַיִּפֹּל מִכּוֹשִׁים לְאֵין לָהֶם מִקְוִיָּה כִּי נִשְׁכְּרוּ לִפְנֵי
 13 יְהוָה וּלְפָנֵי מַהֲנֵהוּ וַיִּשְׂאוּ שֵׁלֶל הַרְבֵּה מְאֹד: וַיִּבּוּ אֶת כָּל הָעָרִים סְבִיבוֹת גֶּרֶךְ בִּי
 14 הֵיחָה פֶּהד יְהוָה עֲלֵיהֶם וַיִּבְּאוּ אֶת כָּל הָעָרִים כִּי גָזָה רַבָּה הָיְתָה בָהֶם: וְנִם אֲהַלִּי
 5 מִקְנֵה הַבַּיִת וַיִּשְׁבוּ צֶאֱן לָרֶב וְנַמְלִים וַיִּשְׁבוּ יְרוּשָׁלַם:]
- 15.2.8 וְעֹקְרֵיהוּ בֶן עֹזֵד הָיְתָה עֲלָיו רוּחַ אֱלֹהִים: וַיֵּצֵא לִפְנֵי אֲסָא וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁמַעוּנִי
 אֲסָא וְכָל יְהוּדָה וּבְנֵימָן יְהוָה עִמָּכֶם בְּהַיּוֹתְכֶם עִמּוֹ וְאִם תִּדְרֹשׁוּהוּ יִמְצָא לָכֶם וְאִם
 3 תִּעֲזָבֻהוּ יַעֲזֹב אֶתְכֶם: וַיִּמֵּם רַבִּים לְיִשְׂרָאֵל לֵלֵא אֱלֹהֵי אֲמַת וּלְלֵא כְהֵן מוֹרָה וּלְלֵא
 ה.4 תוֹרָה: וַיִּשָּׁב בְּצַר לוֹ עַל יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקֹשׁוּהוּ וַיִּמְצָא לָהֶם: וּבְעֵתֵים הָאֵלֶּם
 6 אֵין שְׁלוֹם וַיִּזְעַק וּלְבָא כִּי מֵהוֹמוֹת רַבּוֹת עַל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶצוֹת: וּכְתַתּוּ נְוֵי בְנוֹי
 7 וְעִיר בְּעִיר כִּי אֱלֹהִים הַמִּמָּם בְּכָל צָרָה: וְאֵתֶם חָקְקוּ וְאֵל יִרְפוּ יִדְכֶם כִּי יֵשׁ שֹׁכֵר
 לַפְּעֻלְתְּכֶם:
- 8 וּכְשָׁמַע אֲסָא הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהַנְּבוּאָה הַתַּחֲזֹק וַיַּעֲבֹר הַשְּׁקוּצִים מִכָּל אֶרֶץ
 יְהוּדָה וּבְנֵימָן וּמֵן הָעָרִים אֲשֶׁר לְכַד -בְּהַר אֶפְרַיִם וַיַּחֲדֵשׁ אֶת מוֹבַח יְהוָה אֲשֶׁר
 15 לִפְנֵי אוֹלָם יְהוָה: וַיִּקְבֹּץ אֶת כָּל יְהוּדָה וּבְנֵימָן וְהַנְרִים עִמָּהֶם מֵאֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה
 9 וּמִשְׁמַעוֹן כִּי נִפְלוּ עֲלָיו מִיִּשְׂרָאֵל לָרֶב בְּרֵאֲתָם כִּי יְהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ: וַיִּקְבְּצוּ יְרוּשָׁלַם
 11 בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְשַׁנַּת חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה לְמַלְכוּת אֲסָא: וַיִּזְבַּח לַיהוָה בַּיּוֹם הַהוּא מִן
 12 הַשֵּׁלֶל הַבִּיאוּ בְּקֶרֶב שֶׁבַע מֵאוֹת וּצֶאֱן שֶׁבַע אֲלָפִים: וַיִּבְּאוּ בְּבֵרִית לְדַרוֹשׁ אֶת יְהוָה
 13 אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם בְּכָל לִבְבָם וּבְכָל נַפְשָׁם: וְכָל אֲשֶׁר לֹא יִדְרֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 20 14 יוֹמַת לִמָּן קָמָן וְעַד גְּדוֹל לְמֹאִישׁ וְעַד אִשָּׁה: וַיִּשְׁבְּעוּ לַיהוָה בְּקוֹל גְּדוֹל וּבַתְרוּעָה
 15 וּבַחֲצֻצּוֹת וּבַשּׁוֹפְרוֹת: וַיִּשְׁמָחוּ כָּל יְהוּדָה עַל הַשְּׁבוּעָה כִּי בְכָל לִבְבָם נִשְׁבְּעוּ
 וּבְכָל רְצוֹנָם בִּקְשׂוּהוּ וַיִּמְצָא לָהֶם וַיִּגַּח יְהוָה לָהֶם מִסְבִּיב:
- 16 וְנִם מַעֲבָה אִם אֲסָא הַמֶּלֶךְ הִסִּירָה מִנְבִּירָה אֲשֶׁר עִשְׂתָה לְאַשְׁרָה מִפְּלַצַּת
 17 וַיִּכְרַת אֲסָא אֶת מִפְּלַצַּתָּהּ וַיִּיָּדֶק וַיִּשְׂרַף בְּנַחַל קֶדְרוֹן: וְהַבְּמוֹת לֹא סָרוּ מִיִּשְׂרָאֵל
 25 18 רַק לִבְבֵי אֲסָא הָיָה שְׁלֵם כָּל יְמָיו: וַיָּבֵא אֶת קִדְשֵׁי אֲבוֹי וּקְדִישׁוֹ בֵּית הָאֱלֹהִים
 כֶּסֶף וְזָהָב וְכִלִּים:
- 16,8; 15,19 וּמִלְחָמָה לֹא הָיְתָה עַד שְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשׁ לְמַלְכוּת אֲסָא: בְּשַׁנַּת שְׁלֹשִׁים
 וַיִּשֶׁשׁ לְמַלְכוּת אֲסָא עֲלָהּ בְּעֵשָׂא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עַל יְהוּדָה וַיִּבֶן אֶת הַרְמָה לְבַלְתִּי
 2 תֵּת יוֹצֵא וּבֵא לְאֲסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה: וַיֵּצֵא אֲסָא כֶּסֶף וְזָהָב מֵאֲצֻרוֹת בֵּית יְהוָה וּזְבִית
 30 3 הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶל בֶּן גְּדַר מֶלֶךְ אֲרָם הַיּוֹשֵׁב בְּדַרְמֶשֶׁק לֵאמֹר: בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֶךָ
 וּבֵין אֲבוֹי וּבֵין אֲבוֹיךָ הִנֵּה שְׁלַחְתִּי לְךָ כֶּסֶף וְזָהָב לְךָ קָפָר בְּרִיתךָ אֶת בְּעֵשָׂא מֶלֶךְ
 4 יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֶה מַעֲלִי: וַיִּשְׁמַע בֶּן הַדָּר אֶל הַמֶּלֶךְ אֲסָא וַיִּשְׁלַח אֶת שְׂרָי הַחֲתוּלִים אֲשֶׁר
 לוֹ אֶל עָרֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶת עֵינָי וְאֶת דָּן וְאֶת אֶבֶל מַיִם וְאֶת כָּל כְּנִי-וֹת^{12,43} נִפְתְּלוּ:
 6.ה. 6 וַיְהִי כִשְׁמַע בְּעֵשָׂא וַיְהַדֵּל מִבְּנוֹת אֶת הַרְמָה וַיִּשְׁבַּת אֶת מִלְאֲכָתּוּ: וְאֲסָא הַמֶּלֶךְ
 35 7 לָקַח אֶת כָּל יְהוּדָה וַיִּשְׂאֵז אֶת אֲבְנֵי הַרְמָה וְאֶת עֲצֵיָהּ אֲשֶׁר בָּנָה בְּעֵשָׂא וַיִּבֶן
 בָּהֶם אֶת גִּבְעֵי וְאֶת הַמִּצְפָּה:
- 7 וּבְעֵת הַהִיא בֵּא תַנְנִי הָרָאָה אֶל אֲסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּהִשְׁעָנֶךָ עַל
 8 מֶלֶךְ אֲרָם וְלֹא נִשְׁעַנְתָּ עַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל כֵּן נִמְלַט הָיָל מֶלֶךְ אֲרָם מִיָּדְךָ: הֲלֹא
 הַכּוֹשִׁים וְהַלּוּבִים הָיוּ לְחֵיל לָרֶב לְרֹכֵב וּלְפָרְשִׁים לְהַרְבֵּה מְאֹד וּבַהֲשָׁעַנְךָ עַל יְהוָה
 40 9 נָתַתָּם בְּיָדְךָ: כִּי יְהוָה עֵינָיו מִשְׁטָמוֹת בְּכָל הָאָרֶץ לְהַתְּחַזֵּק עִם לִבְבָם שְׁלֵם אֵלָיו

- עליהם לאמר כה תעשון ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם: וכל ריב אשר יבוא 19
עליכם מאחיכם הישבים בעריהם בין דם לדם בין תורה למצוה לתקום ולמשפטים
והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קנף עליכם ועל אחיכם כה תעשון ולא
תאשמו: והנה אמריהו כהן הראש עליכם לכל דבר יהוה וזבדיהו בן ישמעאל 11
הנגיד לבית יהודה לכל דבר המלך ושטרים הלויים לפניכם תקו ועשו ויהי יהוה 5
עם הטוב:
- ויהי אחרי כן באו בני מואב ובני עמון ועמהם מה-מע־וגים על יהושפט 20,א
למלחמה: ויבאו ויעידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מא-ים 2
והנם בהצנעון הקר היא עין נדי: וזרא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה ויקרא 3
צום על כל יהודה: ויקבצו יהודה לבקש מיהוה גם מכל ערי יהודה באו לבקש 4
את יהוה: ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני התצר התקשה: ה
ויאמר יהוה אלהי אבותינו הלא אתה הוא אלהים בשמים ואתה מושל בכל 6
ממלכות הגוים וכידך כה ונבורה ואין עמך להתיצב: הלא אתה אלהינו הורשת 7
את ישבי הארץ הזאת מלפני עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבך לעולם:
וישבו בה ויבנו לך בה מקדש לשמך לאמר: אם תבוא עלינו רעה חרב שפוט 9,8
ודבר ורעב נעמדה לפני הבית הזה ולפניך כי שמך בבית הזה ונועק אליך
מִצְרַתֵינו ותשמע ותושיע: ועתה הנה בני עמון ומואב והר שְׁעִיר אשר לא נתתה 1
לישראל לבוא בהם בבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום: והנה 11
הם גמלים עלינו לבוא לגְרֶשְׁנו מִרְשָׁתְךָ אשר הורשתנו: אלהינו הלא תשפט בם 12
20 כי אין בנו כח לפני ההמון הרב הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מה נעשה
כי עליך עינינו: וכל יהודה עמדים לפני יהוה גם טַפֵּם ו-הַנְּשִׂיִם: 13
ויחיואל בן זכריהו בן בְּנִיָה בן יַעֲיָאל בן סַתְנִיָה הַלְוִי מן בני אסף היתה 14
עליו רוח יהוה בתוך הקהל: ויאמר הקשיבו כל יהודה וישבי ירושלם והמלך 15
יהושפט כה אמר יהוה לכם אתם אל תיראו ואל תִּחַתּוּ מפני ההמון הרב הזה
25 כי לא לכם המלחמה כי לאלהים: מחר רדו עליהם הגם עלים כמעלה הציץ 16
ומצאתם אתם בסוף הנחל בני מדבר ירואל: לא לכם להלחם בזאת התיצבו 17
עמדו וזראו את ישועת יהוה עמכם יהודה וירושלם אל תיראו ואל תִּחַתּוּ מחר
צאו לפניהם ויהוה עמכם: ויקד יהושפט אפים ארצה וכל יהודה וישבי ירושלם 18
גפלו לפני יהוה להשתחות ליהוה: ויקמו הלויים מן בני הקהתים ומן בני הקַרְתִּים 19
30 להלל ליהוה אלהי ישראל בקול גדול למעלה:
וישכימו בכקר ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני 2
יהודה וישבי ירושלם האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו האמינו בנביאיו והצליחו:
ויזעין אל העם ויעמד משרדים ליהוה ומהללים להדרת קדש בצאת לפני ההלויין 21
ואמרים הודו ליהוה כי לעולם חסדו: ובעת תִּחַלוּ בַרְנָה ותהלה נתן יהוה מֵאֲרָבִים 22
35 על בני עמון מואב והר שְׁעִיר הבאים ליהודה ויִגְנְפוּ: ויעמדו בני עמון ומואב 23
על ישבי הר שְׁעִיר להחרים ולהשמיר וככלותם ביושבי שְׁעִיר עזרו איש ברעהו
למשחית: ויהודה בא על המִצְפָּה למדבר ויפנו אל ההמון והנם פגרים נפלים 24
ארצה ואין פליטה: ויבא יהושפט ועמו לבז את שללם וימצאו בה-מה-ה-לרב ורכוש כה
י-ב-נ-ד-ים וכלי תְּהָדוֹת וינצלו להם לאין משא ויהיו ימים שלושה בזוים את השלל
26 כי רב הוא: וביום הרביעי נקהלו לעמק בְּרַכָּה כי שם ברכו את יהוה על כן 26
קראו את שם המקום ההוא עמק ברכה עד היום: וישבו כל איש יהודה וירושלם 27
ויהושפט בראשם לשוב אל ירושלם בשמחה כי שמחם יהוה מאויביהם: ויבאו 28

- 18,11 כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה הננח את ארם עד כלותם: וכל הנביאים נבאים בן לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך:
- 12 והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דבר-י הנביאים
- 13 פה אחד טוב אל המלך ויהי נא דברך כאהר מהם ודכרת טוב: ויאמר מיכיהו
- 14 חי יהוה כי את אשר יאמר אלהי אתו אדבר: ויבא אל המלך ויאמר המלך 5
- אליו מיכה הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם יתהלך ויאמר עלו והצליחו וינתנו
- 15 בידכם: ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביעך אשר לא תדבר אלי רק
- 16 אמת בשם יהוה: ויאמר ראיתי את כל ישראל נפוצים על ההרים כצאן אשר
- 17 אין להן רעה ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישוּבו איש לביתו בשלום: ויאמר
- 18 מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב כי אם לרע: 10
- ויאמר לא-י כן שמעו דבר יהוה ראיתי את יהוה יושב על כסאו וכל צבא השמים
- 19 עמדים על ימינו ושמאלו: ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב מלך ישראל ויעל
- כ ויפל ברמת גלעד ויאמר זה " ככה וזה אמר ככה: ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה
- 21 ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו כמה: ויאמר אצא והייתי לרוח שקר בפי
- 22 כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן: ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר 15
- בפי נביאיו אלה ויהוה דבר עליך רעה:
- 23 ויגש צדקיהו בן כנענה ויך את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה הדרך עבר
- 24 רוח יהוה מאתי לדבר אתך: ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא
- כה חדר בחדר להתנבא: ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו והשיבֵהו אל אמר-י שר
- 26 העיר ואל יואש בן המלך: ואמרתם כה אמר המלך שימו זה בית הכלא והאכילו 20
- 27 לחם לחץ ומים לחץ עד שֹׁכְבוֹ בשלום: ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא
- דבר יהוה בי:
- 29,28 ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה אל רמת גלעד: ויאמר מלך ישראל
- אל יהושפט -א-תחפש ו-א-בוא במלחמה ואתה לבש בנדיך ויהחפש מלך ישראל
- ל ויבאו במלחמה: ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את 25
- 31 הקטן ואת הגדול כי אם את מלך ישראל לבדו: ויהי כראות שרי הרכב את
- יהושפט והמה אמרו מלך ישראל הוא ויטבו עליו להלחם ויועק יהושפט ויהוה
- 32 עזרו ויסתם אלהים ממנו: ויהי כראות שרי הרכב כי לא היה מלך ישראל
- 33 וישוּבו מאהריו: ואיש משך בקשת לתמו ויך את מלך ישראל בין הדבקים ובין
- 34 הַשָּׁרֵץ ויאמר לרַקֵּב הפך ירך והוצאתני מן המ-ל-ח-מ-ה כי הקליתו: ותעל 30
- המלחמה ביום ההוא ומלך ישראל היה יִמְעָקֵד במרכבה נכח ארם עד הערב
- וימת לַעֲתָ כּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ:
- 19,2. וישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום לירושלם: ויצא אל פניו יהוא
- בן הנָנִי הַחֹהוּ ויאמר אל המלך יהושפט הֲרִשְׁעָ לְעֹזֵר וּלְשֹׁנָי יְהוֹה מְאֹהֵב וְכוֹאֵת
- 3 עלֶיךָ קֶצֶף מִלִּפְנֵי יְהוֹה: אֲכַל דְּבָרִים טוֹבִים נִמְצְאוּ עִמָּךְ כִּי בַעֲרַת הַאֲשֵׁרוֹת מִן 35
- הָאָרֶץ וְהִכִּינֹת לִבְכָךְ לְדַרְשׁ הָאֱלֹהִים:
- 4 וישב יהושפט בירושלם וישב ויצא בעם מבאר שבע עד הר אפרים וישבם
- ה אל יהוה אלהי אבותיהם: ויעמד שפטים בארץ בכל ערי יהודה הַבְּעֻרוֹת לְעֹזֵר
- 6 וְעִיר: ויאמר אל השפטים ראו מה אתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה
- 7 ועמכם בדבר משפט: ועתה יהי פחד יהוה עליכם שמרו ועשו כי אין עם יהוה 40
- 8 אלהינו עולה ומשא פנים ומקח שחד: וגם בירושלם העמיד יהושפט מן הלויים
- 9 והכהנים ומראשי האבות לישראל לְמִשְׁפַּט יְהוֹה וּלְרִיב-י וְיִשְׁכֹּב-י וְיִצְוֶה יְרוּשָׁלַם וַיִּצְוֶה

- גם הוא הלך בדרכי בית אחאב כי אמו היתה יועצתו להרשיע: ויעש הרע בעיני 22.4.3
 יהוה כבית אחאב כי המה היו לו יועצים אחרי מות אביו למשחית לו: גם ה
 בעצתם הלך וילך את יהורם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על הוואל מלך
 ארם ברמות גלעד ויבן הארמים את יורם: וישב להתרפא ביורעאל מן המצות- 6
 אשר הקהו ברמה בהלחמו את חוהאל מלך ארם ואת־יהוה בן יהורם מלך יהודה 5
 ירד לראות את יהורם בן אחאב ביורעאל כי חלה הוא: ומאלהים היתה תבוסת
 אחוהו לבוא אל יורם ובבואו יצא עם יהורם אל יהוא בן נמשי אשר משחו
 יהוה להכרית את בית אחאב: ויהי כהשפט יהוא עם בית אחאב וימצא את 8
 שרי יהודה ובני אחי אחוהו ומשרתים לאחוהו ויהרגם: ויבקש את אחוהו 9
 וילכדו והוא מתחבא בשמרון ויבאדו אל יהוא וימית־הו ויקברו כי אמרו 10
 בן יהושפט הוא אשר דרש את יהוה בכל לבבו ואין לבית אחוהו לעצר כח
 לממלכה:
- ועתליהו אם אחוהו ראתה כי מת בנה ותקם ות־א־ב־ך את כל זרע הממלכה .
 15 לבית יהודה: ותקח יהושבע־ בת המלך את יואש בן אחוהו ותננב אתו מתוך 11
 בני המלך המומטים והתן אתו ואת מינקתו בחדר המטות ותסתירהו יהושבע־
 בת המלך יהורם אשת יהוידע הכהן כי היא היתה אחות אחוהו מפני עתליהו
 ולא המיתתהו: ויהי את־יהו כבית האלהים מתחבא שש שנים ועתליה מלכת 12
 על הארץ:
- ובשנה השבעית ההחוק יהוידע ויקח את שרי המאות לעזריה בן ירחם א. 23.4
 ולישמעאל בן יהוחנן ולעזריהו בן עובד ואת מעשיהו בן עדיהו ואת אלישפט בן
 זבריה־ עמו ככרית: ויסבו ביהודה ויקבצו את הלויים מכל ערי יהודה וראשי האבות 2
 לישראל ויבאו אל ירושלם: ויכרת כל הקהל ברית בבית האלהים עם המלך 3
 ויאמר להם הנה בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה על בני דויד: זה הדבר אשר 4
 תעשו השלשית מכס באי השקת לכהנים וללויים לשערי הספים: והשלשית בבית 25
 המלך והשלשית בשער היסוד: וכל העם בחצרות בית יהוה: ואל יבוא בית יהוה 6
 כי אם הכהנים והמשרתים ללויים המה יבאו כי קדש המה וכל העם ישמרו
 משמרת יהוה: והקיפו הלויים את המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל הבית 7
 יומת והיו את המלך בבאו ובצאתו: ויעשו הלויים וכל יהודה ככל אשר צוה 8
 יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השקת עם יוצאי השבת כי לא פטר 30
 יהוידע הכהן את המחלקות: ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות את ההנחיות ואת
 המגנות ואת השלטים אשר למלך דויד אשר בית האלהים: ויעמד את כל העם
 ואיש שקחו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית
 על המלך סביב: ויציאו את בן המלך ויהגו עליו את הגזר ואת היצערות וימליכו 11
 אתו וימשחהו יהוידע ובניו ויאמרו יחי המלך: 35
- ותשמע עתליהו את קול העם הרצים והמהללים את המלך ותבוא אל העם 12
 בית יהוה: ותרא והנה המלך עומד על עמודו כמבוא והשרים והחצרות על 13
 המלך וכל עם הארץ שמח ותוקע בחצרות והמשוררים ככלי השיר ומודיעים
 להלל ותקרק עתליהו את בגדיה והאמר קשר קשר: ויצ־ו יהוידע הכהן את שרי 14
 המאות פקודי החיל ויאמר אלהם הוציאוה אל מבית השערות והבא אחריה 40
 יומת בהרב כי אמר הכהן לא תמיתוה בית יהוה: וישימו לה ידים ותבוא אל 15
 מבוא שער הסוסים בית המלך וימיתוה שם:
- ויכרת יהוידע ברית בין יהוה ובין כל העם ובין המלך להיות לעם ליהוה: 16
 ויבאו כל העם בית הבעל ויהגוהו ואת מזבחתו ואת צלמיו שברו ואת מתן 17

20,29 ירושלם בנבלים ובכנרות ובהצערות אל בית יהוה: ויהי פחד אלהים על כל ל ממלכות הארצות בשמעם כי נלהם יהוה עם אויבי ישראל: ותשקט מלכות יהושפט וינח לו אלהיו מסביב:

31 וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשָׁפָט עַל יְהוּדָה בֶּן שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשׁ שָׁנָה בְּמָלְכוֹ וְעֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ שָׁנָה

32 מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ עֻזָּבֵה בַת שְׁלֹחִי: וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו אֲסָא וְלֹא סָר מִמֶּנָּה 5

33 לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה: אֲךָ הַבְּמוֹת לֹא סָרוּ וְעוֹד הָעָם לֹא הִכִּינוּ לְבַבָם לְאֱלֹהֵי

34 אֲבֹתֵיהֶם: וְיֹתֵר דְּבָרֵי יְהוֹשָׁפָט הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרֹנִים הֵנָּה כְּתוּבִים בְּדִבְרֵי יְהוֹאָח בֶּן הַגִּזְיָה אֲשֶׁר הֶעֱלָה עַל סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל:

לֵה וְאַחֲרָיו כֵּן אֶתְחַבֵּר יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה עִם אֲחֻיָּהוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא הַרְשִׁיעַ

36 לַעֲשׂוֹת: וַיִּחְבְּרֵהוּ עִמּוֹ לַעֲשׂוֹת אֲנִיּוֹת לְלִכְתֹּת תְּרִשִׁישׁ וַיַּעֲשׂוּ אֲנִיּוֹת בְּעֶצְיוֹן נָבֹר: 10

37 וַיִּתְנַבֵּא אֱלִיעֶזֶר בֶּן דוֹד-יְהוֹשָׁפָט מִקְּמָרְשָׁה עַל יְהוֹשָׁפָט לֵאמֹר כֹּה־תִּחְבֹּרְךָ עִם אֲחֻיָּהוּ פְּרוֹץ יְהוָה אֶת מַעֲשֶׂיךָ וַיִּשְׁבְּרוּ אֲנִיּוֹת וְלֹא עֲצָרוּ לְלִכְתֹּת אֶל תְּרִשִׁישׁ:

21,א וַיִּשְׁכַּח יְהוֹשָׁפָט עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבֵּר עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר דוֹד וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם בְּנוֹ

2 תַּחְתָּיו: וְלוֹ אֲהִיִּם בְּנֵי יְהוֹשָׁפָט וַיְהִיֹּאל וּזְכַרְיָהוּ וְעוֹרִיָּהוּ וּמִיכָאֵל וּשְׁפַטְיָהוּ 15

3 כָּל אֱלֹהֵי בְנֵי יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: וַיִּתֵּן לָהֶם אֲבִיהֶם מִקְּמֹנֹת רְבוֹת לְכַסֵּף וְלוֹהֵב

וְלִמְקַדְּנוֹת עִם עַרְוֵי מִצְרֹת בִּיהוּדָה וְאֵת הַמַּמְלָכָה נָתַן לַיהוֹרָם כִּי הוּא הַבְּכוֹר:

4 וַיִּקַּם יְהוֹרָם עַל מַמְלַכַת אָבִיו וַיִּתְחַזַּק וַיְהַרְגֵם אֶת כָּל אֲחָיו בַּחֶרֶב וְגַם מִשְׂרֵי יִשְׂרָאֵל:

6.ה בֶּן שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנִים שָׁנָה יְהוֹרָם בְּמָלְכוֹ וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם: וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ

20 מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ בֵּית אַחָאָב כִּי בַת אַחָאָב הָיְתָה לוֹ לְאִשָּׁה וַיַּעֲשֵׂה הָרַע

7 בְּעֵינֵי יְהוָה: וְלֹא אָבָה יְהוָה לְהִשְׁחִית אֶת בֵּית דָּוִד לְמַעַן הַכְרִית אֲשֶׁר כָּתַב

לְדָוִד וְכַאֲשֶׁר אָמַר לְתֵת לוֹ נִיר לְפָנָיו כָּל הַיָּמִים:

9.8 בַּיּוֹם פָּשַׁע אֲדָוָם מִתַּחַת יַד יְהוּדָה וַיִּמְלִיכוּ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ: וַיַּעֲבֵר יְהוֹרָם

וַיַּעֲרִיֶהָ וְכָל הַרְכָב עִמּוֹ וַיְהִי קָם לַיְלָה וַיִּךְ אֶת אֲדָוָם הַסּוֹבֵב אֵלָיו וְאֵלֵי שְׂרֵי

1 תְּרַכְבֵּי: וַיִּפְשַׁע אֲדָוָם מִתַּחַת יַד יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה אוֹ תִפְשַׁע לְבָנָה בְּעַת הַהִיא 25

11 מִתַּחַת יָדוֹ כִּי עֹזֵב אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו: נָם הוּא עָשָׂה כְּמוֹת בְּעַרְיָה יְהוּדָה

וַיִּזְן אֶת יִשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וַיִּפֹּת אֶת יְהוּדָה:

12 וַיָּבֵא אֵלָיו מִכְּתָב מֵאֵלֵיהֶו הַנְּבִיא לְאָמַר כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִד אֲבִיךָ

13 תַּחַת אֲשֶׁר לֹא הִלַּכְתָּ בְּדַרְכֵי יְהוֹשָׁפָט אֲבִיךָ וּבְדַרְכֵי אֲסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה: וְתֵלֶךְ בְּדֶרֶךְ

30 מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְתִנְגַּח אֶת יְהוּדָה וְאֵת יִשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם כְּתִנְנוֹת בֵּית אַחָאָב וְגַם אֶת

14 אֲחִיךָ בֵּית אֲבִיךָ הַטּוֹבִים מִמֶּךָ הֲרַגְתָּ: הִנֵּה יְהוָה נֹגֵף מִצְּפָה גְדוֹלָה בְּעַמְּךָ וּבְבָנֶיךָ

15 וּבְנַשִׁיךָ וּבְכָל רְכוּשֶׁךָ: וְאֵתָה בְּהַלְיִים רַבִּים בְּמַחֲלָה מִעֵד עַד יֵצְאוּ מִעֵד מִן הַחַלִּי

יָמִים עַל יָמִים:

17.16 וַיַּעַר יְהוָה עַל יְהוֹרָם אֶת רוּחַ הַפְּלִשְׁתִּים וְהַעֲרָבִים אֲשֶׁר עַל יַד כּוּשִׁים: וַיַּעֲלוּ

35 בִּיהוּדָה וַיִּבְקְעוּהָ וַיִּשְׁבּוּ אֶת כָּל הַרְכוּשׁ הַנִּמְצָא לְבֵית הַמֶּלֶךְ וְגַם בְּנָיו וְנָשָׁיו וְלֹא

18 נִשְׁאַר לוֹ בֶּן כִּי אִם יְהוֹאָח קֶטֶן בְּנָיו: וְאַחֲרָיו כָּל זֹאת נִגְפּוּ יְהוָה בְּמַעֲוֵי לְהַלִּי

19 לְאִין מִרְפָּא: וַיְהִי לַיָּמִים מִיָּמִים וּכְעַת צֵאת הַקֶּץ לַיָּמִים שָׁנִים יֵצְאוּ מִעֵד עִם הַלְוִי

כ וַיָּמָת בְּתֵהָלָאִים רַעִים וְלֹא עָשׂוּ לוֹ עֲמֹ שְׂרָפָה כִּשְׂרַפַת אֲבֹתָיו: בֶּן שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנִים

הָיָה בְּמָלְכוֹ וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וַיֵּלֶךְ בְּלֹא הַקְּמָדָה וַיִּקְבְּרֵהוּ בְּעִיר דָּוִד

40 וְלֹא בְּקִבְרוֹת הַמַּלְכִּים:

22,א וַיִּמְלִיכוּ יִשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם אֶת אֲחֻיָּהוּ בְּנוֹ הַקָּטָן תַּחְתָּיו כִּי כָּל הָרִאשֹׁנִים הֲרַג

ב הַגְּדוֹד הָבָא בְּעָרְבִים לְמַחְנֵה וַיִּמְלֹךְ אֲחֻיָּהוּ בֶּן יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה: בֶּן

שָׁנָה אֲחֻיָּהוּ בְּמָלְכוֹ וּשְׁנָה אַחַת מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ עַתְלִיָּהוּ בַת עַמְרִי:

בן שמרית: המואבית; ובניו רוב המשא עליו ויסוד בית האלהים הנם כתובים 24,27
על מדרש ספר המלכים וימלך אמציהו בנו תחתיו:

- בן עשרים וחמש שנה מלך אמציהו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם 25,א
אמו יהועדן מירושלים: ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כלכב שלם: ויהי כאשר 5
חוקה הממלכה בידי ויהרנ את עבדיו המפים את המלך אביו: ואת בניהם לא 4
המית ככתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימותו אבות על
בנים ובנים לא ימותו על אבות כי איש בתקאו ימותו:
ויקבץ אמציהו את יהודה ויעמידם לבית אבות לשרי האלפים ולשרי המאות 7
לכל יהודה ובנימן ויפקדם למבן עשרים שנה ומעלה וימצאם שלש מאות אלף 10
בחוד יוצא צבא אחז רמח וצנה: וישכר מישראל מאה אלף נכור חיל במאה 6
כפר כסף: ואיש האלהים בא אליו לאמר המלך אל יבוא עמך צבא ישראל כי 7
אין יהוה עם ישראל כל בני אפרים: כי אם - אתה תחשב להזק -בואת- 8
יכשילך האלהים לפני אויב כי יש כח באלהים לעזור ולהכשיל: ויאמר אמציהו 9
לאיש האלהים ומה לעשות למאות הכפר אשר נתתי לגדוד ישראל ויאמר איש 15
האלהים יש ליהוה לתת לך הרבה מזה: ויבדילם אמציהו להגדוד אשר בא אליו
מאפרים ללכת למקומם ויחר אפם מאד ביהודה וישבו למקומם בקרי אף:
ואמציהו התחוק וינהג את עמו וילך גיא המלח ויך את בני שעיר עשרת אלפים: 11
ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה ויביאום לראש הסלע וישליכום מראש הסלע 12
ובלם נבקעו: ובני הגדוד אשר השיב אמציהו מלכת עמו למלחמה ויפשטו בערי 13
יהודה משמרון ועד בית חורון ויכו מהם שלשת אלפים ויכו גזה רבה:
ויהי אחרי בוא אמציהו מהכות את אדומים ויבא את אלהי בני שעיר 14
ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחוה ולהם יקטר: ויחר אף יהוה באמציהו 15
וישלח אליו נביא ויאמר אליו למה דרשת את אלהי העם אשר לא הצילו את
עמם מידך: ויהי בדברו אליו ויאמר לו הליועין למלך נתנוך חדל לך למה יפוך 16
ויחדל הנביא ויאמר ידעתי כי יעין אלהים להשחיתך כי עשית זאת ולא שמעת
לעצתי:
ויעין אמציהו מלך יהודה וישלח אל יואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל 17
לאמר לך נתראה פנים: וישלח יואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר 18
החזח אשר בלבנון שלח אל הארו אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה 30
ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרטם את החוח: אמרת הנה הבית את אדום 19
ונשאך לבך -הקב-ד- עתה שבה בביתך למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה
עמך: ולא שמע אמציהו כי מהאלהים היא למען תקם ביד כי דרשו את אלהי 3
אדום: ויעל יואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש 21
אשר ליהודה: וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו: ואת אמציהו מלך 23,22
יהודה בן יואש בן יהואחז תפש יואש מלך ישראל בבית שמש ויביאהו ירושלם
ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד שער הגפנייה ארבע מאות אמה: וילקת 24
בל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית האלהים עם עבד אדום ואת
אצרות בית המלך ואת בני התעקבות וישב שמרון:
ויהי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יואש בן יהואחז מלך ישראל 40
חמש עשרה שנה: ויתר דברי אמציהו הראשנים והאחרונים הלא הנם כתובים 26
על ספר מלכי יהודה וישראל: ומעת אשר סר אמציהו מאחרי יהוה ויקשרו עליו 27
קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה ומיתהו שם: וישארו על הסוסים 28
ויקברו אתו עם אבתיו בעיר ירודי:

- 23,18 **בהן הבעל הרגו לפני המזבחות: וישם יהוידע פקדת בית יהוה ביד הכהנים**
 ויהללים אשר חלק דוד על בית יהוה להעלות עלות יהוה ככתוב בתורת משה
 19 **בשמחה ובשיר על ידי דוד: ויעמד השוערים על שערי בית יהוה ולא יבוא**
 20 **מִמָּא לְבַל דַּבֵּר: ויחַת את שרי המאות ואת האדירים ואת המושלים בעם ואת**
 5 **כל עם הארץ ויורד את המלך מבית יהוה ויבאו בתוך שער העליון בית המלך**
 21 **ויושיבו את המלך על כסא הממלכה: וישמחו כל עם הארץ והעיר שקטה ואת**
עתליהו המיתו בתרב:
- 24,א **בן שבע שנים יאָש כמלכו וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צפיה**
 3-2 **מבאר שבע: ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימי יהוידע הכהן: וישא לו**
 יהוידע נשים שהים ויולד בנים ובנות:
 ה.4 **ויהי אחרי כן היה עם לב יואש לתדש את בית יהוה: ויקבץ את הכהנים**
והלויים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל ישראל כסף לחזק את בית
 6 **אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם תמחרו לדבר ולא מהרו הלויים: ויקרא המלך**
 15 **ליהוידע הראש ויאמר לו מדוע לא דרשת על הלויים להביא מיהודה ומירושלם**
 7 **את משאת משה עבד יהוה והקהל לישראל לאהל העדות: כי עתליהו המןשעת**
 8 **ויבניה פרצו את בית האלהים וגם כל קדשי בית יהוה עשו לבעלים: ויאמר**
 9 **המלך ויעשו ארון אהוד ויתנהו בשער בית יהוה הוצה: ויתנו קול ביהודה**
 10 **ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבד האלהים על ישראל במדבר: וישמחו**
 11 **כל השרים וכל העם ויביאו וישליכו לארון עד לכלה: ויהי בעת יביא את הארון**
אל פקדת המלך ביד הלויים וכראותם כי רב הכסף וכל סופר המלך ופקיד כהן
הראש ויערו את הארון וישאָהו וישיבֵהו אל מקומו כה עשו ליום ביום ויאספו
 12 **כסף לרב: ויתנהו המלך ויהוידע אל עושי מלאכת עבודת בית יהוה ויהיו**
שברים הצבים וחרשים לתדש בית יהוה וגם לחרשי ברזל ונחשת לחזק את בית
 13 **יהוה: ויעשו עשי המלאכה ותעל ארובה למלאכה בידם ויעמידו את בית האלהים**
 14 **על מתבנתו ויאמזוהו: וככלותם הביאו לפני המלך ויהוידע את שאר הכסף**
ויעשהו כלים לבית יהוה כלי שרת והעלות וכפות וכלי זהב וכסף ויהיו מעלים
עלות בבית יהוה המיד כל ימי יהוידע:
- 16,15 **ויזקן יהוידע וישבע ימים וימת בן מאה ושלשים שנה במותו: ויקברוהו בעיר**
 17 **דוד עם המלכים כי עשה טובה בישראל ועם האלהים וביתו: ואחרי מות יהוידע**
 18 **באו שרי יהודה וישתחוו למלך או שמע המלך אליהם: ויעזבו את בית יהוה**
אלהי אבותיהם ויעבדו את האשרים ואת העצבים והיו קצף על יהודה וירושלם
 19 **באשמתם ואת: וישלח בהם נכאים להשיבם אל יהוה ויעידו כם ולא האוינו:**
 20 **ורוח אלהים לבשה את זכריה בן יהוידע הכהן ויעמד מעל לעם ויאמר להם כה**
 35 **אמר האלהים למה אתם עברים את מצות יהוה ולא תצליחו כי עזבתם את יהוה**
 22,21 **ויעזבו אתכם: ויקשרו עליו וירגמוהו אבן במצות המלך בחצר בית יהוה: ולא זכר**
יואש המלך החסד אשר עשה יהוידע אביו עמו ויהרג את בנו וכמותו אמר ירא
יהוה וידרש:
- 23 **ויהי לתקופת השנה עלת עליו חיל ארם ויבאו אל יהודה וירושלם וישחיתו**
 24 **את כל שרי העם מעם וכל שללם שלהו למלך דרמשק: כי במצער אנשים באו**
 חיל ארם ויהוה נתן בידם חיל לרב מאד כי עזבו את יהוה אלהי אבותיהם ואת
 כה **יואש עשו שפטים: ובלכתם ממנו כי עזבו אתו במחליים רבים התקשרו עליו**
עבדיו בדמי בן- יהוידע הכהן ויהרגוהו על מטתו וימת ויקברוהו בעיר דוד ולא
 26 **קברוהו בקברות המלכים: ואלה המתקשרים עליו ויגרו בן שְׁמֵעַת העמונית ויהוובד**

- בן עשרים שנה אחו במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה ^א28,
 הישר בעיני יהוה כדוד אביו: וילך בדרכי מלכי ישראל וגם מסכות עשה ^ב2
 דבעלים: והוא הקטיר בניא בן הנם ויִקְעַר את בניו באש כתעבות הנוים אשר ^ג3
 הריש יהוה מפני בני ישראל: ויזבח ויקטר בכמות ועל הנבעות ותחת כל עץ ^ד4
 רענן: ויהנהו יהוה אלהיו ביד מלך ארם ויפו בו וישכו ממנו שביה גדולה ויביאו ^ה5
 דִּמְשֶׁק וגם ביד מלך ישראל יָתֵן ויך בו מפה גדולה: ויהרג פקח בן רמליהו ^ו6
 ביהודה מאה ועשרים אלף ביום אחד הכל בני היל בעובם את יהוה אלהי
 אבותם: ויהרג וקרי גבור אפרים את מעשיהו בן המלך ואת עוריקם נגיד הבית ^ז7
 ואת אלקנה מִשְׁנֵה המלך: וישבו בני ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים בנים ^ח8
 ובנות וגם שלל רב בזו מהם ויביאו את השלל לשמרון: ^ט10
 ושם היה נביא ליהוה עָרַד שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם ^י9
 הנה בחמת יהוה אלהי אבותיכם על יהודה נתנם בידכם ותהרגו במ בְּעוֹף עד
 לשמים הניע: ועתה בני יהודה וירושלם אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחות ^{יא}11
 לכם הלא רק אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם: ועתה שמעוני והשיבו הַשְׁבִּיָּה ^{יב}11
 אשר שבתם מאחיכם כי חרון אף יהוה עליכם: ^{יג}15
 ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עוריהו בן יהוחנן ברכיהו בן משלמזת ^{יד}12
 ויחזקיהו בן שלם וְעִמְשָׁא: בן תדלי על הבאים מן הצבא: ויאמרו להם לא תביאו ^{טו}13
 את הַשְׁבִּיָּה הנה כי לאשמת יהוה עלינו אתם אמרים להסיף על חטאתנו ועל
 אשמתנו כי רבה אשמה לנו וחרון אף על ישראל: ויעוב החלוץ את הַשְׁבִּיָּה ^{טז}14
 ואת הַגִּזָּה לפני השרים וכל הקהל: ויקמו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו ^{יז}15
 בַּשְׁבִּיָּה וכל מערְמֵיהֶם הלבישו מן השלל וילבְּשׂוּם וינְעִלוּם ויאֲכִלוּם וישקום ויִשְׁכּוּם
 וינְהִלוּם בהמרים לכל כושל ויביאום יָדְחוּ עיר התמרים אֶצֶל אחיהם וישבו
 שמרון: ^{יח}16
 בעת ההיא שלח המלך אחו על מלך- אֲשׁוּר דְּעוּר לו: ועוד אדומים באו ^{יט}17,16
 ויפו ביהודה וישבו שבי: ופלשתים פשמו בערי השפלה והנגב ליהודה וילברו ^כ25
 את בית שמש ואת אֵילֹן ואת הגדרות ואת שֹׁכֹו ובנותיה ואת תְּמָנָה ואת
 בנותיה ואת גְּמֹזו ואת כְּנֹותיה וישבו שם: כי הכניע יהוה את יהודה בעבור ^{כא}19
 אחו מלך-יהודה- כי הפריע ביהודה ומעול מעל ביהוה: ויבא עליו תִּלְגַּת פִּלְנָאֶסֶר ^{כב}2
 מלך אֲשׁוּר וַיִּצַר לו ולא חוקו: כי חלק אחו את בית יהוה ואת בית המלך ^{כג}21
 והשרים ויתן למלך אשור ולא לעזרה לו | -כי אם ל-צרה- לו |:- ^{כד}30
 ויוסף למעול ביהוה הוא המלך אחו: ויזבח לאלהי דִּמְשֶׁק המכים בו ויאמר ^{כה}23,22
 כי אלהי מלכי ארם הם מעזרים אתם להם אנבת ויעורוני והם היו לו להכשילו
 ולכל ישראל: ויאסף אחו את כלי בית האלהים ויקצין את כלי בית האלהים ^{כו}24
 ויסגר את דלתות בית יהוה ויעש לו מזבחות בכל פְּנֵה בירושלם: ובכל עיר ^{כז}25
 ועיר ליהודה עשה בזות לקטר לאלהים אֲתָרִים ויִקְעֶם את יהוה אלהי אבתיו: ^{כח}35
 ויתר דבריו וכל דרכיו הראשנים והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכיו ^{כט}26
 יהודה וישראל: וישבב אחו עם אבתיו ויקברוהו בעיר בירושלם כי לא הִבִּיאוּהוּ ^ל27
 לקברי מלכי ישראל וימלך יחזקיהו בנו תחתיו:
- יחזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם ^א29,
 אמו אביה בת זכריהו: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו: ^ב2
 הוא בשנה הראשונה למלכו בחדש הראשון פתח את דלתות בית יהוה ^ג3
 ויהקם: ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספם לרחוב המזרח: ויאמר להם שמעוני ^ד4.
 הלויים עתה התקדשו וקדשו את בית יהוה אלהי אבותיכם והוציאו את הַגִּדָּה

- 26,*
 1 ויקחו כל עם יהודה את עֲזִיהוּ והוא בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת
 2 אביו אמציהו; הוא בנה את אֵיל־יָת וישיבה ליהודה אחרי שכב המלך עם
 3 אבתיו: בן שש עשרה שנה עֲזִיהוּ במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם
 4 אמו יכֶלִּיה מן ירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו:
 5 ויהי לדרש אלהים בימי זכריהו המכין בִּיְרֵאת האלהים וכימי דרשו את יהוה
 הצליחו האלהים:
 6 ויצא וילחם בפלשתים ויפריץ את חומת נת ואת חומת יָגְנָה ואת חומת
 7 אשדוד ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים: ויעזרוהו האלהים על פלשתים ועל
 8 העֲרָבִים היושבים ב־מִזְרֵי בעל והמעונים: ויהנו העמונים מנחה לעֲזִיהוּ וילך שמו
 9 עד לבוא מצרים כי החזיק עד למעלה: ויבן עֲזִיהוּ מגדלים בירושלם על שער
 10 הַפְּנֵה ועל שער הַנִּיָּא ועל הַמְּקֻצֵעַ ויהקם: ויבן מגדלים במדבר ויחצב ברות
 רבים כי מקנה רב היה לו ובשפלה וכמישור אפרים ולרמים בהרים ובכרמל כי
 אהב אדמה היה:
 11 ויהי לעֲזִיהוּ חיל עשה מלחמה יוצאי צבא לנרוד במספר פקדתם ביד יעֲזִיאל
 12 הסופר ומְעִישֵׁהוּ השוטר על יד חנניהו משרי המלך: כל מספר ראשי האבות
 13 לנבירי חיל אלפים ושש מאות: ועל ידם חיל צבא שלש מאות אלף ושבעת
 14 אלפים וחמש מאות עושה מלחמה כבח חיל לעזר למלך על האויב: ויבן להם
 15 עויהו לכל הצבא מגנים ורמחים וכובעים ושריגות וקשתות ולאבני קלעים: ויעש
 בירושלם הַשְּׁכֻנֹת מחטבת חושב להיות על המגדלים ועל הפנות לירוא בהצים
 16 ובאבנים גדלות ויצא שמו עד למרחוק כי הפליא להעזר עד כי חזק:
 17 ובחֲזֹקתו נבא לבו עד להשתות וימעל ביהוה אלהיו ויבא אל היכל יהוה
 18 להקטיר על מזבח הקטרת: ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמינים
 19 בני חיל: ויעמדו על עֲזִיהוּ המלך ויאמרו לו לא לך עויהו להקטיר ליהוה כי
 20 לכהנים בני אהרן המקדשים להקטיר צא מן המקדש כי מעלת ולא לך לכבוד
 21 מיהוה אלהים: ויועף עויהו ובירו מקטרת להקטיר ובזעפו עם הכהנים והעֲרֵעֶת
 22 ורהה בַּמָּצְחוּ לפני הכהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת: ויפן אליו עזריהו
 כהן הראש וכל הכהנים והנה הוא מצרע בַּמָּצְחוּ ויכהלוהו משם ונס הוא נדחף
 23 לצאת כי נגעו יהוה: ויהי עֲזִיהוּ המלך מצרע עד יום מותו וישב בִּיתֵהּ תִּפְשֵׁיתִי
 מצרע כי ננור מבית יהוה ויותם כִּנּוּ על בית המלך שופט את עם הארץ:
 24,22 ויתר דברי עֲזִיהוּ הראשנים והאחרנים כתב ישעיהו בן אמוץ הנביא: וישב
 25 עֲזִיהוּ עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בַּשָּׂדֶה הקבורה אשר למלכים כי אמרו
 מצרע הוא וימלך יותם בנו תחתיו:

- 27,*
 1 בן עשרים וחמש שנה יותם במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם
 2 אמו ירושה בת צדוק: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עֲזִיהוּ אביו רק
 3 לא בא אל היכל יהוה ועזר העם משחיתים: הוא בנה את שער בית יהוה
 4 העליון ובחומת העפל בנה לרב: וערים בנה בהר יהודה וכחרשים בנה ביריגות
 5 ומגדלים: והוא נלחם עם מלך בני עמון ויהוק עליהם ויתנו לו בני עמון בשנה
 6 ההיא מאה ככר וכעשרת אלפים פרים חטים ושעורים עשרת אלפים ואת
 7 השיבו לו בני עמון ובשנה השנית והשלישית: ויתחוק יותם כי הכין דרכו לפני
 יהוה אלהיו:
 8 ויתר דברי יותם וכל מלחמתיו ודרכיו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל
 9 ויהודה: בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם:
 וישכב יותם עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד וימלך אחו בנו תחתיו:

- 29,6 מן הקדש: כי מעלו אבותינו ועשו הרע בעיני יהוה אלהינו ויעזבתו ויטו פניהם
 7 ממשכן יהוה ויהנו ערף; גם סגרו דלתות האולם ויכבו את הנרות וקטרת לא
 8 הקטירו ועלה לא העלו בקדש לאלהי ישראל: ויהי קצף יהוה על יהודה וירושלם
 9 ויהנם לזעזע לשמה ולשרקה כאשר אתם ראים בעיניכם: והנה נפלו אבותינו
 י בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת: עתה עם לבבי לכרות ברית ליהוה
 11 אלהי ישראל וישב ממנו חרון אפו: בני עתה אל תשלו כי בכם בחר יהוה לעמד
 לפניו לשרתו ולהיות לו משרתים ומקטרים:
 12 ויקמו הלויים פהת בן עמשי ויואל בן עוריהו מן בני הקהתי ומן בני מנרי
 13 קיש בן עבדי ועוריהו בן יהלאל ומן הנרשני יואח בן זמה וערן בן יואח: ומן
 14 בני אליצפן שמרי ויעיאל ומן בני אסף זכריהו ומתניהו: ומן בני הימן יהיאל
 15 ושמעי ומן בני יהוחנן שמעיה ועיאל: ויאספו את אחיהם ויתקדשו ויבאו כמנות
 16 המלך בדברי יהוה לטהר בית יהוה: ויבאו הכהנים לפנימה בית יהוה לטהר
 ויוציאו את כל הטמאה אשר מצאו כהיכל יהוה לחצר בית יהוה ויקבלו הלויים
 17 להוציא לנחל קדרון תוצה: ויתלו באחד לחדש הראשון לקדש וביום שמונה
 18 לחדש באו לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה לימים שמונה וביום ששה עשר
 19 לחדש הראשון קלו: ויבואו פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו טהרנו את כל בית
 יהוה ואת מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלזון המערכת ואת כל כליו: ואת
 כל הכלים אשר הונח המלך אחו במלכותו במעלו הקנו והקדשנו והנם לפני
 מזבח יהוה:
 21, כ וישפם יחזקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה: ויבואו פרים שבעה
 ואילים שבעה וכבשים שבעה וצפירי עזים שבעה לחטאת על הממלכה ועל
 22 המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה: וישחטו
 הבקר ויקבלו הכהנים את הדם ויזרקו המזבחה וישחטו האילים ויזרקו הדם
 23 המזבחה וישחטו הכבשים ויזרקו הדם המזבחה: ויגישו את שעירי החטאת לפני
 24 המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם: וישחטום הכהנים ויחטאו את דמם המזבחה
 כה לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העולה והחטאת: ויעמד את
 הלויים בית יהוה במעלותם בנבלים ובכנרות במנות דוד וגד הוה המלך ונתן
 26 הנביא כי ביד יהוה המצוה ביד נביאיו: ויעמדו הלויים בכלי דוד והכהנים
 בחצרות:
 27 ויאמר חזקיהו להעלות העלה להמזבח ובעת הַחַל העולה החל שיר יהוה
 28 וההצנרות ועל ידי כלי דוד מלך ישראל: וכל הקהל משתהוים והשיר משורר
 29 וההצנרות מתחצרים הכל עד לכלות העלה: וככלות להעלות כרעו המלך וכל
 ל הנמצאים אהו וישתחוו: ויאמר יחזקיהו המלך והשרים ללויים להלל ליהוה בדברי
 31 דוד ואסף החוה ויהללו עד לשמחה ויקרו וישתחוו: ויען יחזקיהו ויאמר עתה
 מלאתם ידכם ליהוה גשו והביאו זבחים ותודות לבית יהוה ויביאו הקהל זבחים
 32 ותודות וכל נדיב לב עלות: והיה מספר העלה אשר הביאו הקהל בקר שבעים
 33 אילים מאה כבשים מאתים לעלה ליהוה כל אלה: והקדשים בקר שש מאות
 34 וצאן שלשת אלפים: רק הכהנים היו למעט ולא יכלו להפשיט את כל העלות
 ויהזקום אחיהם הלויים עד כלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים כי הלויים ישרי
 35 לה לבב להתקדש מהכהנים: וגם עלה לרב בחלבי השלמים ובנסכים לעלה:
 36 ונתפון עבודת בית יהוה וישמח יחזקיהו וכל העם על ההכין האלהים לעם
 כי בפתאם היה הדבר:
 30, א וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודה וגם אגרות כתב על אפרים ומנשה
 2 לבוא לבית יהוה בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל: וינעץ המלך ושריו

- 32 **ישראל ולאמר עליו לאמר באלהי נויי הארצות אשר לא הצילו עמם מירי כן לא**
 יציל אלהי יחוקיהו עמו מירי: וקראו בקול גדול יהודית על עם ירושלם אשר
 על החומה לִקְרָאם ולְבַהֵלם למען ילכדו את העיר: וידברו אל אלהי ירושלם כעל
 אלהי עמי הארץ מעשה ידי האדם:
- 5 **ויתפלל יחוקיהו המלך וישעיהו בן אמוץ הנביא על זאת ויעקו השמים:** ב
 21 **וישלה יהוה מלאך ויִקְהַד כל נכור חיל ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב בבשת**
 פנים לארצו ויבא בית אלהיו ומיצא־י מעיו שם הפִּילֵהוּ בתרב: וישע יהוה את
 יחוקיהו ואת יושבי ירושלם מיד־סַנְהֵרִיב מלך אשור ומיד כל ויִגְיֵהוּ לֵאלֹהִים מַסְבִּיב:
 23 **ורבים מביאים מנחה ליהוה לירושלם ומגדנות ליחוקיהו מלך יהודה וינשא לעיני**
 כל הגוים טאהרי כן:
- 24 **בימים ההם חלה יחוקיהו עַד למות ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן**
 לו: ולא כנמל עליו השיב יחוקיהו כי גבה לבו ויהי עליו קֶצֶף ועל יהודה כֶּה
 וירושלם: ויבנע יחוקיהו בגבה לבו הוא ויושבי ירושלם ולא בא עליהם קֶצֶף
 יהוה בימי יחוקיהו: ויהי ליחוקיהו עשר וכבוד הרבה מאד ואוצרות עשה לו
 15 **לכסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשמים ולמגנים ולכל כלי קְמָרָה: ומסכנות לתבואת**
 הגן ותידוש ויצהר ואֲרֻזֹת לְכָל בְּהֵמָה ובהמה יוֹאֲרֻזֹת נְלִיעֵדִים: וערים עשה
 לו ומקנה צאן ובקר לרב כי נתן לו אלהים רכוש רב מאד: **והוא יחוקיהו סתם** 5
את מוצא מימי ניתון העליון וישם למטה מערבה לעיר דויד ויצלח יחוקיהו
 31 **בכל מעשהו: וכן כמליצי שרי בבל המִשְׁלֵתִים יאִלְיוּ לדרש המופת אשר היה**
 20 **בארץ עזבו האלהים לנפשותו לדעת כל בלבבו:**
- ויהר דברי יחוקיהו וחסרוו הנם כתובים בחזון ישעיהו בן אמוץ הנביא יֵאֵלֶּךְ**
סַפֵּר מַלְכֵי יְהוּדָה וישראל: וישכב יחוקיהו עם אבתיו ויקברוהו במעלה קברי בני
דויד וכבוד עשו לו כמותו כל יהודה וישבי ירושלם וימלך מנשה בנו התתיו:
- 25 **בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו ותמשים וחמש שנה מלך בירושלם:** א
 ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 2
 וישב ויבן את הכמות אשר נתין יחוקיהו אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש אֲשֵׁדוֹת 3
 וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם: וכנה יה־מזבחות בבית יהוה אשר אמר 4
 יהוה בירושלם יהיה שמי לעֹדֶם: ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי הַצְּרוֹת ה 5
 בית יהוה: והוא הַכְּעִיר את בניו באש בני בן הגם ועונן ונחש וכשף ועשה אוב 30
 ויקעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: וישם את פסל הַסַּמֵּל אשר 7
 עשה בבית האלהים אשר אמר אֱלֹהִים אל דויד ואל שלמה בנו בבית הזה
 ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעֹלָם: ולא אוסיף 8
 להניי־יך את רגל ישראל מעַל האדמה אשר העמדתִי לאבותי־יהם רק אם ישמרו 9
 לעשות את כל אשר צִוִּיתִים לכל התורה והחֻקִים והמשפטים בִּיד מִשָּׁה: ויָמַע 35
 מנשה את יהודה וישבי ירושלם לעשות רע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני
 בני ישראל: וידבר יהוה אֵל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו: ויבא יהוה עליהם 11
 את שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו את מנשה בחזמים ויאסרוהו בנֶחֱשָׁתִים
 ויוליכוהו בבלה:
- 40 **ובהצַר לו חלה את פני יהוה אלהיו ויבנע מאד מלפני אלהי אבתיו: ויתפלל** 13,12
 אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וישיבהו ירושלם למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא
 האלהים: ואהרי כן בנה חומה חיצונית לעיר דויד מערבה לניחון בנחל ולבוא 14
 בשער הדגים וסבב לעפל ויגביהה מאד וישם שרי חיל בכל הערים הבָּצְרוֹת
 ביהודה: ויסר את אלהי הנכר ואת הסמל מכית יהוה וכל המזבחות אשר בנה 15

- 31 בערי יהודה גם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהים
 7 הביאו ויתנו ערמות ערמות: בתדש השלשי החלו הערמות ליסוד ובתדש השביעי
 8 כלו: ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל:
 9 וידרש יחזקיהו על הכהנים והלויים על הערמות: ויאמר אליו עוריהו הכהן הראש
 10 לבית דודק ויאמר מקחל התרומה לביא בית יהוה אכול ושבע והותר עד לרוב
 כי יהוה ברך את עמו ויגדל את ההמון הזה:
 12.11 ויאמר יחזקיהו להבין לשכות בבית יהוה ויכינו: ויביאו את התרומה והמעשר
 13 והקדשים באמונה ועליהם נגיד כונניהו הלוי ושמעי אחיהו משנה: ויחיל ועוזיהו
 ונחת ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאל ויסמביהו ופחת וכניהו פקידים מיד כונניהו
 14 ושמעי אחיו כמפקד יחזקיהו המלך ועוריהו נגיד בית האלהים: וקורא בן ימנה
 15 הלוי השוער למזרחה על נדבות האלהים לתת תרומת יהוה וקדשי הקדשים:
 16 ועל ידו עדן ויבנימין וישוע ושמעיהו אמריהו ושבניהו בערי הכהנים באמונה
 לתת לאהיהם במחלקות כנדול כקטן: מלבד התיחשם לזכרים מבין שלוש שנים
 ולמעלה לכל הבא לבית יהוה לדבר יום ביומו לעבודתם במשמרותם כמחלקותיהם:
 17 ואת התיחש הכהנים לבית אבותיהם והלויים מבין עשרים שנה ולמעלה
 18 במשמרותיהם במחלקותיהם: ולהתיחש ככל טפס נשיהם ובניהם ובנותיהם לכל
 19 קהל כי באמונתם יתקדשו קדש: ולבני אהרן הכהנים בשדי מנרש עריהם בכל
 עיר ועיר אנשים אשר נקבו בשמות לתת מנות לכל זכר בכהנים ולכל התיחש
 בלויים:
 כ ויעש כזאת יחזקיהו בכל יהודה ויעש המוב והישר והאמת לפני יהוה אלהיו:
 21 ובכל מעשה אשר החל בעבודת בית האלהים ובתורה ובמקוה לדרש לאלהיו בכל
 לבבו עשה והצלח:
 32.א אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה ויהן על
 2 הערים הבצרות ויאמר לבקעם אליו: וירא יחזקיהו כי בא סנחריב ופניו למלחמה
 3 על ירושלים: ויעין עם שריו וגבריו לסתום את מימי העינות אשר מחוץ לעיר
 4 ויעורקהו: ויקבצו עם רב ויסתמו את כל המעינות ואת הנחל השוטף בתוך הארץ
 ה לאמר למה יבואו מלכי אשור ומצאו מים רפים: ויתחזק ויבן את כל החומה
 הפרוצה ויעל עֶלְמָה מגדלות ולחוצה החומה אחרת ויחוק את המלוא עיר דוד
 6 ויעש שלח לרב ומגנים: ויתן שרי מלחמות על העם ויקבצם אליו אל רהוב שער
 7 העיר וידבר על לבבם לאמר: חזקו ואמצו אל תיראו ואל פתחו מפני מלך אשור
 8 ומלפני כל ההמון אשר עמו כי עמנו רב מעמו: עמו זרוע בשר ועמנו יהוה אלהינו
 לעורנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העם על דברי יחזקיהו מלך יהודה:
 9 אחר זה שלח סנחריב מלך אשור עבדיו ירושלמימה והוא על לביש וכל
 י ממשלתו עמו על יחזקיהו מלך יהודה ועל כל יהודה אשר בירושלם לאמר: כה
 11 אמר סנחריב מלך אשור על מה אתם בטחים וישיבים במצור בירושלם: הלא
 35 יחזקיהו מסית אתכם לתת אתכם ברעב ברעב ובקמא לאמר יהוה אלהינו יצילנו
 12 מבף מלך אשור: הלא הוא יחזקיהו הסיר את במותיו ואת מזבחתיו ויאמר
 13 ליהודה ולירושלם לאמר לפני מזבת אהר תשתחוו ועליו תקטירו: הלא תדעו מה
 עשיתי אני ואבותי לכל עמי הארצות היכול יכלו אלהי גווי הארצות להציל את
 14 ארצם מדי: מי בכל אלהי הגוים האלה אשר חחרו אבותי אשר יכול להציל
 15 את עמו מדי כי יוכל אלהיכם להציל אתכם מדי: ועתה אל ישיא אתכם חזקיהו
 ואל יסית אתכם כזאת ואל תאמינו לו כי לא יוכל כל אלוה כל גוי וממלכה
 16 להציל עמו מדי ומיד אבותי אף כי אלהיכם לא יצילו אתכם מדי: ועוד דברו
 17 עבדיו על יהוה האלהים ועל יחזקיהו עבדו: וספרים כתב לתקף ליהוה אלהי

- וביהודה על דברי הספר אשר נמצא כי גדולה חמת יהוה אשר נהכה בנו על 34
אשר לא שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר הזה:
- וילך חלקיהו ואשר אמר המלך אל תלדה הנביאה אשת שלם בן תקף־הי 22
בן חסרה שומר הבגדים והיא יושבת בירושלם במשנה וידברו אליה כזאת:
- ותאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי: 23
כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו את כל האלות 24
הכתובות על הספר אשר קראו לפני מלך יהודה: תחת אשר עובוני ויקטרו כה
לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם וינצתיהי חמתי במקום הזה
ולא תכבה: ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרו אליו כה 26
אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: יען רך לבבך ותפגע לפני האלהים 27
בשמעך את דבריו על המקום הזה ועל יושביו ותפגע לפני ותקרע את בגדיך
ותבך לפני וגם אני שמעתי נאם יהוה: הנני אקפך אל אכתך ונאספת אל 28
קברותך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום
הזה ועל יושביו וישיבו את המלך דבר:
- וישלח המלך ויאסף את כל זקני יהודה וירושלם: ויעל המלך בית יהוה וכל 29
איש יהודה וישבי ירושלם והכהנים והלויים וכל העם מגדול ועד קטן ויקרא
באזניהם את כל דברי ספר הכרית הנמצא בית יהוה: ויעמד המלך על עמדו 31
ויכרת את הכרית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמור את מצותיו ועדותיו וחקיו
בכל לבבו ובכל נפשו לעשות את דברי הכרית הכתובים על הספר הזה: ויעמד 32
את כל הנמצא בירושלם ובנימן ויעשו יושבי ירושלם ככרית אלהים אבותיהם: 20
ויסר יאשיהו את כל התעבות מכל הארצות אשר לבני ישראל ויעבד את כל 33
הנמצא בישראל לעבד את יהוה אלהיהם כל ימיו לא סרו מאחרי יהוה אלהי
אבותיהם:
- ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש 35א
הראשון: ויעמד הכהנים על משמרותם ויחזקם לעבודת בית יהוה: ויאמר ללוים 25
המבטנים לכל ישראל הקדושים ליהוה תנו את ארון הקדש בבית אשר בנה
שלמה בן דוד מלך ישראל אין לכם משא בכתף עתה עבדו את יהוה אלהיכם
ואת עמו ישראל: והפזנו לבית אבתיכם במחלקותיכם - ככתב דויד מלך ישראל 4
ויבמתב שלמה בנו: ועמדו בקדש לפלגות בית האכות לאחיכם בני העם וחלקת ה
בית אב ללוים: ושחטו הפסח והתקדשו והכינו לאחיכם לעשות כדבר יהוה ביד 30
משה:
- ויך יאשיהו לבני העם צאן כבשים ובני עזים הכל לפסחים לכל הנמצא 7
למספר שלשים אלף ובקר שלשת אלפים אלה מרכוש המלך: ושריו לנדבה לעם 8
לכהנים וללוים הרימו חלקיה וזכריהו ויחיאל נגידו בית האלהים לכהנים נתנו
לפסחים אלפים ושש מאות ובקר שלש מאות: וכונניהו ושמעיהו ונתנאל אחיו 9
וחשביהו ויעיאל ויוזבד שרי הלויים הרימו ללוים לפסחים חמשת אלפים ובקר
חמש מאות: ותפון העבודה ויעמדו הכהנים על עמדם והלויים על מחלקותם כמצות 1
המלך: וישחטו הפסח וזרקו הכהנים מידם והלויים מפשיטים: ויסירו העלה לתתם 12.11
למפלגות לבית אבות לבני העם להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר:
- ויבשלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו כסירות וכדוידים וכצלחות ויריצו 13
לכל בני העם: ואחר הבינו להם ולכהנים כי הכהנים בני אהרן בתעלות העולה 14
והחלבים עד לילה והלויים הכינו להם ולכהנים בני אהרן: והמשררים בני אסף 15
על מעמדם כמצות דויד ואסף והימן וידתון חווה המלך והשערים לשער ושער
אין להם לסור מעל עבדתם כי אחיהם הלויים הכינו להם: ותפון כל עבודת 16

- 33.16 בהר בית יהוה ובירושלם וישלך חוצה לעיר: ויכין את מזבח יהוה ויזבח עליו
 17 ובתי שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבוד את יהוה אלהי ישראל: אכל עוד העם
 זבחים בבמות רק ליהוה אלהיהם:
 18 ויתר דברי מנשה ותפלתו אל אלהיו ודברי החזים המדברים אליו בשם יהוה
 19 אלהי ישראל הנם על דברי מלכי ישראל: ותפלתו והעתר לו וכל חטאתו ומעלו
 5 והמקמות אשר בנה כהם כמות והעמיד האשרים והפסלים לפני הקנעו הנם
 כ כתובים על דברי חזויו: וישכב מנשה עם אבתיו ויקברוהו בגן ביתו וימלך אמון
 בנו תחתיו:
- 22.21 בן עשרים ושנים שנה אמון במלכו ושנים מלך בירושלם: ויעש
 הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו ולכל הפסלים אשר עשה מנשה אביו
 23 זבח אמון ויעבדם: ולא נכנע מלפני יהוה כהקנע מנשה אביו כי הוא אמון
 24 הדבא אשמה: ויקשרו עליו עבדיו וימיתוהו בביתו: ויפו עם הארץ את כל הקשרים
 על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו:
- 15 בן שמונה שנים יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם: ויעש
 34.2 א הישר בעיני יהוה וילך בדרכי דוד אביו ולא סר ימין ושמאלו:
 3 ובשמונה שנים למלכו והוא עודנו נער התל לדרוש לאלהי דוד אביו ובשנים
 עשרה שנה החל לטהר את יהודה וירושלם מן הבמות והאשרים והפסלים
 4 והמסכות: וינתצו לפניו את מזבחות הבעלים והחמנים אשר למעלה מעליהם
 20 גדעו והאשרים והפסלים והמסכות שבר והדק וזרק על פני הקברים הזבחים לחם:
 6.ה ועצמות כהנים שרף על מזבחותם ויטהר את יהודה ואת ירושלם: ובערי מנשה
 7 ואפרים ושמעון ועד נפתלי ביהרבליתיהם סביב: וינתין את המזבחות ואת האשרים
 והפסלים כתת ליהדק וכל החמנים גדע בכל ארץ ישראל וישב לירושלם:
 8 ובשנת שמונה עשרה למלכו לטהר את הארץ והבית שלח את שפן בן
 25 אנליהו ואת מעשיהו שר העיר ואת יואח בן יואחז המזכיר לחזק את בית יהוה
 9 אלהיו: ויבאו אל חלקיהו הכהן הגדול ויתנו את הכסף המובא בית אלהים אשר
 אספו הלויים שמרי הסף מיד מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל. ומכל יהודה
 ובימין וישבתי ירושלם: ויתנו על יד עשה המלאכה המקדים בבית יהוה ויתנו
 11 אתו עושי המלאכה אשר עשים בבית יהוה לבדוק ולחזק הבית: ויתנו לקרשים
 30 ולפנים לקנות אבני מחצב ועצים למזבחות ולקרנות את הבתים אשר השחיתו
 12 מלכי יהודה: והאנשים עשים באמונה במלאכה ועליהם מקדים ומה ועבדיו
 הלויים מן בני מררי וזכריה ומשלם מן בני הקהתים לנצח והלויים כל מבין בבלי
 13 שיר: ועל הסבלים ומנצחים לכל עשה מלאכה לעבודה ועבודה ומהלויים סופרים
 ושטרים ושוערים:
 35 ובהוציאם את הכסף המובא בית יהוה מצא חלקיהו הכהן את ספר תורה
 14 יהוה ביד משה: ויען חלקיהו ויאמר אל שפן הסופר ספר התורה מצאתי בבית
 16 יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן: ויבא שפן את הספר אל המלך וישב
 17 עוד את המלך דבר לאמר כל אשר נתן ביד עבדיך הם עשים: ויתנו את הכסף
 18 הנמצא בבית יהוה ויתנוהו על יד המקדים ועל יד עושי המלאכה: ויגד שפן
 40 הסופר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא בו שפן לפני המלך:
 2.19 ויהי כשמע המלך את דברי התורה ויקרע את בגדיו: ויצו המלך את
 חלקיהו ואת אחיקם בן שפן ואת עיכביזר בן מיכיה ואת שפן הסופר ואת
 21 עשיה עבד המלך לאמר: לכו דרשו את יהוה בערי ובעד הנשאר בישראל

- כלי בית האלהים הנדלים והקמנים ואצרות בית יהוה ואצרות המלך ושריו הכל 36
 הביא בבל: וישרפו את בית האלהים וינתצו את חומת ירושלם וכל ארמנותיה 19
 שרפו באש וכל כלי מחמדיה להשחית: ויגל השאריה מן החרב אל בבל כ
 ויהיו לו ולבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס: למלאות דבר יהוה בפי ירמיהו 21
 5 עד רצתה הארץ את שקתותיה כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה:
- ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה 22
 את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר: כה אמר 23
 כורש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והואפקד עלי
 10 לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה מי בכס מכל עמו יהי אלהיו עמו ויעל:

- 35 יהוה ביום ההוא לעשות הפסח והקלות עלות על מובח יהוה כמצות המלך
 17 יאשיהו: ויעשו בני ישראל הנמצאים את הפסח בעת ההיא ואת חנ המצות
 18 שבעת ימים: ולא נעשה פסח כמהו בישראל מימי שמואל הנביא וכל מלכו
 ישראל לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו והכהנים והלויים וכל יהודה וישראל
 19 הנמצא ויושבי ירושלים: בשמונה עשרה שנה למלכות יאשיהו נעשה הפסח הזה: 5
 כ אחרי כל זאת אשר הכין יאשיהו את הבית עלה נכו מלך מצרים להלחם
 21 בברכמיש על פרת ויצא לקראתו יאשיהו: וישלח אליו מלאכים לאמר מה לי
 ולך מלך יהודה לא עליך אתה היום כי אל פך-ת מלחמתי ואלהים אמר
 22 לבחלני חדל לך מאלהים אשר עמי ואל ישחיתך: ולא הסב יאשיהו פניו ממנו
 10 כי להלחם בו התחיקו- ולא שמע אל דברי נכו מפי אלהים ויבא להלחם בבקעת
 23 מגדו: וירו הירים למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו העבירוני כי החליתי
 24 מאד: ויעבדו עבדיו מן המרכבה וירכבו על רכב המשנה אשר לו ויוליכוהו
 ירושלים וימת ויקבר בקברות אבתיו וכל יהודה וירושלים מתאבלים על יאשיהו:
 כה ויקונן ירמיהו על יאשיהו ויאמרו כל השרים והשרות בקינותיהם על יאשיהו עד
 15 היום ויהגוס לחק על ישראל והגם כתובים על הקינות:
 27.26 ויתר דברי יאשיהו וחסדיו ככתוב בתורת יהוה: ודבריו הראשנים והאחרנים
 הגם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה:

- 36,א ויקחו עם הארץ את יהואחו בן יאשיהו וימליכוהו תחת אביו בירושלים:
 3.2 בן שלש ועשרים שנה יואחו במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלים: ויסירהו מלך
 מצרים ממלך בירושלים ויענש את הארץ מאה כפר כסף ויעשרה יכפר זהב:
 4 וימלך מלך מצרים את אלקים אחיו על יהודה וירושלים ויפג את שמו יהויקים
 ואת יואחו אחיו לקח נכה ויביאהו מצרימה:
- ה בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלים
 6 ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו: עליו עלה נבוכדנאצר מלך בבל ויאקרהו בנגחשתים
 7 להליכו בבבל: ומכלי בית יהוה הביא נבוכדנאצר לבבל ויתנם בהיכלו בבבל:
 8 ויתר דברי יהויקים ותעבתיו אשר עשה והנמצא עליו הגם כתובים על ספר
 מלכי ישראל ויהודה וימלך יהויכין בנו תחתיו:
- 30 בן שמונה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה חדשים ועשרת ימים מלך
 בירושלים ויעש הרע בעיני יהוה: ולתשובת השנה שלח המלך נבוכדנאצר
 ויבאהו בבבל עם כלי תמדת בית יהוה וימלך את צדקיהו אחיו על יהודה
 וירושלים:

- 35 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלים:
 13.12 ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו לא נכנע מלפני ירמיהו הנביא מפי יהוה: וגם
 במלך נבוכדנאצר מרד אשר השביעו באלהים ויקש את ערפו ויאמץ את לבבו
 14 משוב אל יהוה אלהי ישראל: גם כל שרי הכהנים והעם הרבו למעל מעל
 10 ככל תעבות הגוים ויטמאו את בית יהוה אשר הקדיש בירושלים: וישלח יהוה
 אלהי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו השכם ושלוח כי חמל על עמו ועל מעונו:
 16 ויהיו מלעבים במלאכי האלהים וכזוים דבריו וממקעתים בנביאיו עד עלות המת
 17 יהוה בעמו עד לאין תפא: ויעל עליהם את מלך כשדיים ויהרג בתוריהם
 18 בהרב בבית מקדשם ולא חמל על בהור ובתולה זקן וישש הכל נתן בידו: וכל

I why we read הַיָּוֹן (حوران, Assyr. *Haurānu*; cf. ZA ii, 261 and *Beitr. zur Assyr.* i, 169) Ἀὐρανεῖτις, Ez. 47, 16. 18 (Ἀωραν., v. 18, is a scribal error for Αὐραν.), or אַשּׁוּר, and הַיָּוֹןָה (if the diphthong be original; see on 3,24; 18,6), and on the other hand אַיִן, if there was no difference in the Hebrew pronunciation. But there is really a third possible supposition.

(c) Although it is certain that G heard '— and 1 in the above mentioned cases as *ai* and *au*, it is not a necessary inference that '— and 1 were generally, or usually, so pronounced. Rather, the fact may also be accounted for by an Aramaizing habit or tendency on the part of the translators, and, in general, of the circles in which they lived. For (i) Aramaic and Syriac still actually present 10 in many cases the ancient diphthong, where in Hebrew, at least according to Masoretic tradition, it has already disappeared (cf. in Syriac the Af'el in *ai* and *au*, c. g. אֵיפֵעַ and אֵוֵיפֵעַ); (ii) ancient Hebrew had become in the time of the Greek translators, at any rate of the later ones, to a great extent, if not entirely, a dead language. The spoken language which replaced it in their ears was Aramaic. 15 Hence the inference is reasonable that, when they and the circles in which they moved read or spoke Hebrew, they spoke with a more or less Aramaic pronunciation or at least with a tendency towards Aramaic sounds.

Our conclusion from the foregoing is that the Versions determine for us positively enough what the translators heard, and incidentally spoke, but not the 20 pronunciation of the authors, which is the object of our inquiry. This may have been *ai* and *au*, but may also have been *é* and *ó*; neither one nor the other can be positively affirmed. We have therefore deemed it best to omit the points in these cases altogether instead of writing קִינָן or קִינָן. —

אֵל פִּהֶלֶלֶל, here and in Gen. 5, 15 ff. G has in both passages Μαλελεηλ, which 25 seems to stand for quite a different name. J shows, however, by its *Maalelehel* (Luke 3, 37) beside *Malalehel* (Gen. 5, 12 ff.) and *Malaleel* (in our passage) that in point of fact the same initial syllable *Ma-*, or *Maa-*, = Heb. *Maha*, was everywhere present (as to the ה, see ZAT 4, 70). On the other hand, from G and J in Luke 3, the original pronunciation would seem to have been פִּהֶלֶלֶל, as to which 30 the duplicate forms in J *Maalelehel* and *Maallelel* should be compared (see LAG. *Onom.*² 34, foot of page).

- (5) אֵל וְתָבֵל (cf. BÄR *ad. loc.* Some printed texts incorrectly וְתָבֵל), G + Ελισα; it has crept in by error from v. 7 after יֵן (cf. G).
 אֵל וְסָפֵר, GJ vocalized Μοσοχ, having in mind, apparently, the Greek Μόσχοι 35 (מוֹשֶׁךְ). [Cf. SCHRADER, KAT² 84, note].
- (6) אֵל רִיפַת is an ancient scribal error, recognized as such by some of the Heb. MSS (see KENNICOTT). GJ read ר; cf. אֵל in Gen. 10, 3.
- (7) A number of Heb. MSS and early printed texts read incorrectly הוֹרִינִים on the basis of an ancient scribal error, in Gen. 10, 4; so, 100, 33. 40
- (10) אֵל גְּבוּר צִיד, G + κυνηγός (γίγας κυνηγός = גְּבוּר צִיד; cf. Gen. 10, 9); original notwithstanding Gen. 10, 8.
- (11-23) The whole passage vv. 11-23 appears in the Hexapla *sub asterisco*. In accordance with this it is wanting in G^v. Nor is v. 17^a found in G^v, as TISCHENDORF and SWETE assume. On the contrary, what is there counted as v. 17^a is v. 24 45 with a somewhat expanded text (see note on v. 24).
- (11) אֵל Q^rê לֹרִים shows evident dependence on Gen. 10, 13, but without good ground, since the name in earlier times, even when written defectively, was read *Lú-diyyim*, and, moreover, the Chronicler prefers to write *plene* (G Ἀωδιεμ).
- (12) אֵל אֲשֶׁר יֵצֵא מִשָּׁם פֶּלֶא וְאֵת נַפְתָּרִים. As to the transposition required, cf. Am. 9, 7 and 50 DILLMANN, *Genesis*⁶ 189 f.
- (17) אֵל וְאֵת אֲוֵי וְעֵין. G^a + καὶ αὐοὶ Ἀραμ following Genesis (not G^l). It is indispensable. Then, instead of וְעֵין, read עֵין.

Critical Notes on Chronicles

Book I.

I (2) **א**ל קַיִן, here and in Gen. 5, 9. 10. **כ**י have here and in Genesis *Kainav* and *Cainan*. Which of the two pronunciations is correct? or rather, which of the two had the Chronicler in mind when he wrote the word? This question is not easy to answer; moreover it recurs throughout the book in the case of every name, or nearly every one, with *é* or *ô* (ֵ— or ֹ) in its first syllable, as in **אֵינָן**, **אֵינָן** (*Ḥ Auvav*), **בַּיִת**, and many others. Once for all, therefore, it must be discussed. I will sum up my results in a few sentences, that they may be criticized and supplemented by our co-workers.

(a) To begin with, one might be tempted to get rid of the whole question by appeal to the pronunciation of the Greek itself. If the Romans heard *Kaisar* as *Caesar*, *Kainav* also might have been pronounced *Caenan*; in that case *Kainav* and **קַיִן** would be identical. The fact that beside *Βασιλευμ* (*cf.* on 2, 51) we also find *Βεθλευμ* would appear to confirm this. Nevertheless, the expedient is insufficient. For (i) why should we not have *Caenan* in **כ**י instead of *Cainan*? (ii) how account for *Auvav*=**אֵינָן**, since the Latins surely did not pronounce *au*=*ô*? Or may we perhaps suppose that the Jews themselves already pronounced *ı*=*au*, as some of them do at the present day? Decidedly not; for besides *au* (*i. e.* English *ou*) in cases where the etymology points to a diphthongal **יֹ**— we also find for a Hebrew **י** an unmistakable *ô* as heard by the Greeks (*Βαθωρων*). **כ** therefore attributed to **י** the sounds both of *ô* and *au*.

(b) We are thus disposed to believe in a general law which might be formulated as follows: Long *e* and *o*, which, on etymological grounds, must be assumed to have been originally diphthongs (*cf.* **קַיִן**—**קֵיִן**), were in **כ**'s time still pronounced as diphthongs, *i. e.* *ai* and *au* (*cf.* on the other hand the note on v. 20). If this law can be demonstrated, an edition of the text such as the present should carry it to its logical consequences, and insert accordingly in the Hebrew: **אֵינָן** for **אֵינָן**, **בַּיִת** for **בַּיִת**, **אֵילָה** for **אֵילָה**, and even **דַּיבּוֹן** for **דַּיבּוֹן** (*cf.* 8, 4, 6 in BÄR). I confess that I had at first decided to take this course. But I found in the course of my work that the law would need to be much more firmly established than it really is, to support the far-reaching consequences which would flow from it: along with **בַּיִת** we should also have to write **הַגְּלִיל**, **הַגְּלִיל** &c., for the law could not be limited to proper names. Above all I ask myself, 35

- 1 (50) אַל Gen. 36,39 הַרר. The text of אַל has arisen from interchange with v. 46, as appears most plainly from the addition υλός Βαράδ in 6V.
 אַל Gen. 36,39 reads פָּעַי. Perhaps 6 with its Φογωρ (פֶּעַר) is the most original.
 The words beneath the text are a later addition, almost exactly reproducing 5 Gen. 36,39 (see HOLMES and FIELD). The first three words of v. 51 אַל are a harmonistic connecting link, cf. 3. Instead of בַּת־נָבֶל we should perhaps, with 6 in Genesis, read בָּן.
- (51) אַל K^othib עליה, 6V Γωλα (=עולה?).
- (52) אַל תִּימָן, cf. on 1,2. 10
- (54) אַל עִירָם; 6 Ζαφω(ε)iv=צפִּים, see DILLM. *Gen.*⁶ 390.
- 2 (1) אַל K^othib יששכר. See the note on 7,1.
- (3) אַל ואנון; 6 Auvav. So also 3A. See the note on 1,2.
 אַל וְשִׁלָּה; 6 Σηλων, in reality=שלה; cf. WELLM. *De gentib. et fam. Jud.* 37: וְתָר, 15 וְתָרוּ (Ruth 4,20.21); שְׁלֹמֹן, שְׁלֵמָא; וְתִרְזֹן, וְתִרְזָא (יתר); שְׁוֹעַ. 6V Αυας, a manifest scribal error from Σαυας (6VabA; Gen. 38,2)=שׁוֹעַ (cf. HAUPT, ZA ii, 262 in FIELD, *Hex.*). — For V^{ab} cf. SWETE'S *Sept.*, vol. i, p. xix.
- (5) אַל וְהַמִּזְבֵּי. 6V και Ιεμουηλ, a dittogram from και Εμουηλ (cf. 6L Αμουηλ)=מִזְבֵּי (or וְחַמְלָה)=חַמְלָה; cf. WELLM., *Text der Bücher Samuelis*, 19. § 333. Cf. also 20 מִלְכָּךְ=מִלְכָּךְ, 21,20; מִבְּלַת=מִבְּלַת, 2,9.
- (6) אַל וְקָרִי, Jos. 7,1 contrariwise וְקָרִי (see on 5,29). 6 in both passages Ζαβρι, a combination of the two; 6L in Jos. 7 Ζαβδι. ב and מ (e. g. וְקָרִי=λαμνεϊα; וְקָרִי=מעשיה 6,25), ר and ר are often confused. [The confusion of ב and מ is phonetic (HAUPT, ZA ii, 262); the confusion of ר and ר graphic. The β in Ζαβρι must 25 be explained in the same way as in Μαμβρη, μεσημβρία, &c.].
 אַל וְיִתְּנָה וְיִתְּנָה, see above on 1,2.
 אַל וְקָרִי, but 3E and MSS cited by KENNIC. agree with 1 Kings 5,11 in reading וְקָרִי; 6L also has Δαραδε.
- (7) For קָרִי see the note on 18,3. 30
- (9) 6V και ὁ Παμ και ὁ Χαβελ και Αραμ. 30 και Αρραν ἐγέννησεν (Ruth 4,19 Αρραν) shows the development of the errors in 6: ὁ Παμ becomes by oversight Αραμ, and the latter, as an un-Israelite name is changed to Αρραν.
 אַל וְחַלְבִּי=חַלְבִּי (1 Sam. 25,3) a *nom. gent.* for the proper name. 6V has Χαβελ=Χαλεβ; but this can hardly be considered original (although very well supported 35 apart from 6V, see HOLM.), as the subsequent development of אַל could hardly be explained.
- (11) אַל וְשִׁלָּה; 6 Σαλων; cf. note on v. 3; Ruth 4,20 Σαλων.
- (13) אַל וְאִישׁ יִשְׁרָאֵל; but many MSS cited by KENNIC. read יִשְׁרָאֵל. It is not probable that the author employed two different spellings in such immediate juxtaposition. See 40 also the notes on 4,16; 7,1.
 אַל אַמִּינָדָב. 63A Aminadab ('*ex frequenti Graecorum errore*,' TISCHEND.-HEYSE, *Vulg. ad loc.*).
 אַל וְשִׁמְעִי. The name is written in the same way in 2 Sam. 21,21, Q^orê. K^othib and 6 there have שמעי, Σεμεϊ. On the other hand, in 2 Sam. 13,3 it is written 45 שמעי, and the same man is called שִׁמְעִי in 1 Sam. 16,9. The question, therefore, may well arise whether the name was not originally pronounced with a in the first syllable also in the fuller spelling שמעי. See, however, the note on 5,29. שמעי may be a mere scribal error (cf. 633).
- (15) אַל וְאִשׁוּם; 6 Ασομ; 6L Ασαμ (according to LAGARDE; the reading Ασαμ in HOLM. 50 has no support at all in the MSS); 3 30301 Oζομ; 3 Ασομ. The vocalization of אַל is hence a matter of great uncertainty. אִשׁוּם is more probable than אִשְׁמִי. See the notes on v. 25 and 4,29.

- 1 **א** וְנִשְׁפָּךְ; **Θ** here and in Gen. Μοσοχ, an ancient scribal error for Μασ, Gen. 10,23; it has crept in here from **Θ** in Genesis.
- (18) **א** ווארפכשר ילר; **Θ** + τὸν Καιναν καὶ Κ. ἐγέννησεν. Meaningless addition derived from a fancy of **Θ**'s at Gen. 11,10ff. (see DILLM. *Gen.*⁶ 208f.). It first crept into **Θ**'s text from Gen. 10, and thence into our passage (**Θ** has it even in v.24). 5
The translator of Chronicles seems to have consulted his predecessor in Genesis to a greater extent than was fitting.
- (20) **א** הַעֲרֻמוֹתָהּ. **Θ** Ἀραμωθ, **Θ** Ἀσερμωθ, **Ⲙ** *Asarmoth*. To the same pronunciation of the last syllable as we find in the Versions, points the fact that Ptolemy (vi, 7,25) and Strabo (xvi, 4,2) speak of Χατραμωτίται and Χατραμῶται, and that the 10
Sabeian Inscriptions write הַעֲרֻמוֹת alongside of הַעֲרֻמוֹת (ZDMG 19,239ff.; 31,74ff.). The last syllable may be הַמֹּת or הַתֹּת (cf. *Adramyttus*, *Atramitae* in Theophrast. *Hist. Plant.* ix,4,2 and Pliny, *Hist. nat.* vi,32; see also LAGARDE, *Rel. jur. eccl. Graec.* xxxvif.), and Heb. הַעֲרֻמוֹת seems to have the same relation to הַעֲרֻמוֹת or הַמֹּת, as עֲלָמוֹת to עֲלָמוֹת or זָה (see BARTH, *Nominalbild.* 411): it is a secondary 15
distraction in the same manner as in Ἀζμωθ-עֲרֻמוֹת; οἶκος Ὠν-ἄν-βίη (cf. 27,25; Ezr. 2,24; Hos. 4,15). Here we have the counterpart of the process discussed in the note on 1,2. It is therefore questionable whether حَضْرَمُوت represents the original pronunciation. In fact, the vocalization حَضْرَمُوت is well authenticated (see GESEN. *Theol.*; further VAQUT ii, 285 and BEKRĪ i, 291 — I am indebted 20
to Dr. BROCKELMANN for this reference). *Atrium mortis* may be nothing but the popular etymology of a later period. No people on the globe ever gave their land such a name even if it was full of all terrors of nature. See further OSIANDER and VON MALTZAHN in J. OLSHAUSEN's paper in *Monatsber. d. Berl. Akad. d. Wiss.* 1879, 575ff. — Another attempted explanation, but not a satisfactory one, 25
may be found in FRANKEL, *Vorstudien zur Septuaginta*, 120.
- (24) **א** שָׁם. But the formula requires שָׁם בְּנֵי שָׁם (cf. vv. 5.8.28.32 &c.). **Θ** A and **Θ** V (see note on vv. 11-23) σὺοὶ Σημ. The addition in **Θ**, Αἰλαμ καὶ Ἀσσουρ καὶ, is a harmonic supplement derived from v. 17 **Θ** A **א**.
- (26) **א** אֶבְרָהָם הוּא אֲבִירָם. **Θ** V correctly Ἀβραμ alone. The addition has arisen from 30
the effort to do justice to Genesis.
- (30) **א** וְתַיִמָּא; **Θ** Θαίμαν; cf. note on 1,2.
- (32) **א** וַיָּרְדוּ. **Θ** wavers here and in Gen. 25,3 between Δαϊδαν, Δαδαν and Δεδαν, probably the first is original here also (cf. note on v. 30).
- (34) **א** עֵשָׂו וַיִּשְׂרָאֵל. The development of this עֵשָׂו is still traceable in **Θ**. Cf. also 35
FIELD, *Heb.* — **Θ** V *Jacob and Esau*, **Θ** A **Θ** *Esau and Israel*.
- (36) **א** תִּיבִין. **Θ** here and in Gen. 36,11 Θαίμαν; v. 45 Θαίμαων; cf. the note on 1,2.
א here עֵפִי, in Gen. 36,11 צִפּוֹ. **Θ** both times Σωφαρ=צִפּוֹ. *Non liquet*. (**Θ** Λ
Σεπφουη (= צִפּוֹ?), a secondary formation from Σεπφουρ; see HOLMES and 40
PARSONS).
- (38) **א** וַיִּשְׁקֶן. **Θ** in Gen. 36,21, and here many MSS of **Θ**, Ρισων.
- (39) **א** וְהוֹמָם; Gen. 36,22 וְהִיטָם; **Θ** in both instances καὶ Αἱμαν.
- (40) **א** עֵלְיוֹן; **Θ** Ἐλῖον; **Θ** Λ Αλουαν (**Θ** in Gen. Γωλαμ=עֵלְיוֹן from עֵלְיוֹן).
א עֵבֶל; **Θ** V Γαιβηλ Gen. 36,23 and here (Sixtina Ταβηλ, a misprint); cf. on 1,2.
The name שֵׁבִי is doubtful. **א** in Gen. 36,23 שֵׁפִי; **Θ** here and frequently in Gen. 45
Σωφαρ (cf. note on v. 36); **Θ** V, however, Σωβ (Sixtina Σωφι).
- (41) **א** הַתְּבִין, in Gen. 36,26 הַתְּבִין. The latter according to Αμαδα, the correct reading of **Θ**, is better.
- (43) **א** הַמְּלָכִים together with the succeeding relative clause printed in the footnote, following Gen. 36,31. The genuine Septuagint has only οἱ βασιλεῖς αὐτῶν. 50
- (46) **א** בְּגִזְרֵר. **Θ** here and in Gen. 36,35 almost uniformly Βαραδ=בֶּרֶד. *Non liquet*.
א Κῆθιθ עֵיית (*Ayúth?*), Qῆrè, following Gen. 36,35, עֵיית. **Θ** Γεθθαμ, Γεθθαμ (**Θ** Λ
Ευθ is an imitation of **א**) points to a different name such as עֵתֵי(א).

- 2 (42) אֵל מִיִּשָּׁע וְ מִיִּרְשָׁה, which is also to be expected from the context.
At the end of the verse there is a gap in the text; the enumeration of the sons of Maresha must once have stood here.
- (44) אֵל מִיִּקְצָם; unknown locality. A place יִקְצָם is known in the Negeb of Judah, and this should perhaps be read. 5
- (46) אֵל מִיִּזְפָּה. Ὡ Γαιφουηλ, explicable from the Γαιφα ἡ παλλ. of Ὡ.
אֵל מִיִּזְפָּה. WELLH., *De gent. et fam. Jud.* 26 would write יִזְפָּה. Γεζουε and Γαζει in Ὡ are due to scribal errors (from יז and יז; see KENNIC.). However, Ὡ at the second mention of the name has Γαζας.
- (47) אֵל מִיִּהְרָה, vocalization doubtful. According to some MSS of Ὡ we might pronounce 10 also יְהִי (so according to BÄR the older Heb. MSS) or יְהִי (HOLM. xi, KENNIC. 147).
אֵל מִיִּישָׁן; Ὡ Γηρσωμ, with which is connected also Σωγαρ of Ὡ.
- (48) אֵל מִיִּלְדָּה. Some MSS cited by KENNIC. ילדה.
אֵל מִיִּתְרִיָּה, Ὡ uniformly Θαρ-. See on 5,29.
- (49) אֵל מִיִּתְלָר, but see WELLH. *De gent.* &c. 19. 15
- (50) אֵל מִיִּזְרָה; Ὡ uloi, no doubt correctly, as several sons of Ilur are afterwards named.
- (51) אֵל מִיִּלְהָם. בֵּית לְהָם. The pronunciation of this and of similar names seems still to have 20
wavered in the time of Ὡ between *Baith* and *Beth*; contrast Ὡ here, and Ruth 1, 1.19 with Mic. 5, 1. See also the notes on 1, 2.20.
אֵל מִיִּבְּרָה, by which בְּרָה of Jos. 12, 13 might very well be meant; but Ὡ pronounces Βαιθηδωρ, as if בְּרָה of Jos. 15, 58 were intended.
אֵל מִיִּרְאָה, meaningless; corrected in accordance with 4, 2.
אֵל מִיִּצְרִי הַמְּנַחֵת; cf. BERTHEAU, *Die Bücher der Chronik*² (1873) *ad. loc.* and v. 54,
where יִצְרִי הַמְּנַחֵת is mentioned as a son of Salna. 25
In the last verses of c. 2, textual criticism is practically left unaided by the ancient translators. To Ὡ (and Ἰ as well) the greater part was unintelligible. Ἰ, probably for the same reason, entirely omits important passages.
- 3 (1) אֵל מִיִּשְׁנִי, Ὡ ὁ δευτ. The article is used with all the other sons. 30
אֵל מִיִּגְיָאֵל, but 2 Sam. 3, 3 בְּלֵאב. Ὡ both there and here Δαλουια (Ὡ here Δαμυηλ), from which it appears that the same name once stood in both passages. Ἰ still preserves a trace of the true reading in **בלב**. Δαλουια must have crept into Sam. from Chron., while, later, the scribal error developed further in Chron. 35
בלב — דלאה — דגיאל.
(2) אֵל מִיִּלְאֲבַשְׁלִים, an ancient scribal error; see KENNIC.
(5) אֵל מִיִּנְלָרָה here and in 20, 8. This form can hardly be right; see GESEN.-KAUTZSCH²⁵ § 69, 2, note 5.
אֵל מִיִּבְּרִשְׁבֵּעַ, Ὡ Βηρσβεε, as in 2 Sam. 11 and 1 Kings 1, an ancient error for Βαθσβεε. The sound of raphated β must have been very much like γ (cf. FRANKEL, 40 *Vorstudien* 102; SCHREINER, *Zur Gesch. d. Aussp. d. Hebr.* ZAT 6, 241.256; HAUPT, ZA ii, 262).
(6) אֵל מִיִּגְאֲלִישָׁע, but in the parallel (2 Sam. 5, 15 and 1 Chr. 14, 5) אֵל מִיִּשָּׁע, which is evidently correct.
(6.7) אֵל מִיִּגְנָה וְ מִיִּגְנָה. Both names are wanting in 2 Sam. 3. The first seems to have 45
developed from the preceding, the second from the succeeding name (see WELLH. *Sam.* 165).
(8) אֵל מִיִּבְּרָה, but 14, 7 Ὡ Βαλεγδαε, Ὡ Βαλλιαδα (for Βααλιαδα Ὡ). See WELLH. *Sam.* 165.
אֵל מִיִּשְׁעָה = nine, a consequence of the expansion of the list. See, however, the 50
note on the English Translation.
(17) אֵל מִיִּזְרָה. On account of the ה of the word preceding, the article was lost, and ז
took the appearance of a proper name. Cf. KAUTZSCH's AT *ad. loc.* [It might
Chron. 8

- 2 (16) אֲבִישָׁי. Θ^V Αβείσα, Θ^A Αβισσα; see on 11, 20.
- (18) אִל הוֹלִיד אֶת עֲוֹבָה אִשָּׁה וְאֵת יִי. Certainly corrupt. No advantage is gained by translating אֶת הוֹלִיד = *beget with*, for in this connection אֶת הוֹלִיד must mean *beget someone*. \mathfrak{S} alters to the form אֶת אִשָּׁה ע' פִּן ע'. Θ^V ἐγέννησεν τ. Γαζ. γυναίκα κ. τ. Ελ., accurately reproduces אִל, whereas Θ^A gives ἐλαβεν τ. ΑΖ. \mathfrak{I} leads in the right direction by combining both readings: *accepit uxorem nomine Asuba, de qua genuit*. 5
- אֲשֶׁר; (see BÄR 97), vocalization doubtful. Θ ἠασαα, points to an *o* vowel in the first syllable.
- אִל וְאֶרְוֹן, doubtful. Θ Ορβα, manifestly read ארֶון = ארֹנָה instead of ארֶון, which Θ , according to 2 Sam. 24, 20ff. and Chron. 8, 21, connects with ארֶנָּה. 10
- (20) אִל בְּעֵלְאָל, vocalization doubtful. Θ^V seem to presuppose 'ב'. 10
- (21) אִל גִּלְגָּד. Θ^V Γαλααδ, *Galaad*; cf. notes on v. 13 (שִׁמְעָא) and 5, 29.
- (24) אִל בְּקֵלֶב, meaningless. Θ (εἰς)ἤλθεν Χαλεβ, \mathfrak{I} *ingressus est*. \mathfrak{S} makes of it בַּחֶלֶב. As to the further alteration of the text (אִל וְאִשָּׁת הַצ' אֶבְיָה) see WELLM., *De gent.* 15 *et fam. Jud.* 14f. 15
- (25) אִל בּוֹנָה three MSS cited by KENNIC. (בנה). A quite uncertain name. אִל stands quite alone beside Θ^V Βαβαία, Θ^A Βαβα (HOLM. Βααβα), \mathfrak{S} בַּחֶלֶב. Only \mathfrak{I} also gives *Buna*.
- אִל וְאֶצֶם, but the vocalization is doubtful; see above, note on v. 15. Θ^V 20 Αραία καὶ Αμβραμ (both formed from ארֶן) pronounces both names wholly, or mostly, with *a* vowels. \mathfrak{I} here as in v. 15 *Asom*.
- אִל וְאֶחָיָה. Θ correctly ἀδελφὸς αὐτοῦ. Notice that the following word begins with *o*. WELLM., *De gent.* 15, prefers וְאֶחָיָה.
- (27) אִל עֶקְרָא; but Θ^V Ακορ, \mathfrak{S} in the first syllable *o*. 25
- (29) אִל בּוֹזִיָּה. Θ^V Μωηλ from Μωηδ = בּוֹעִיר = בּוֹלִיד. In the oldest script *ע* and *ל* are similar.
- (30) אִל אֶפְרַיִם, can hardly be a proper name. KENNIC. 130 supplies a *ר* at the beginning; in conformity with this Θ Εφραιμ.
- (31) אִל וְאֶשְׁעִי, Θ^V Ισεμηνλ, \mathfrak{S} **إِسْعِي**!. In both a divine appellative is plainly discernible at the end. With this Θ^L agrees, and, perhaps, leads upon the right track. Its Ιεσσαυει *may* indeed be = אֶשְׁעִי; but, in view of 7, 30, אֶשְׁעִי would seem as a matter of fact to be intended. For the evidence that this name = אֶשְׁעִי = אֶשְׁעִי = אֶשְׁעִי see WELLM. on 1 Sam. 14, 49, and KITTEL, *Gesch. d. Hebr.* ii, 121, note 1. 30
- אִל וְאֶשְׁעִי. Θ pronounces Σωσαν, \mathfrak{S} **سوسان**. Some MSS cited by KENNIC. שישן. 35
- (32) אִל וְיָדָע, uncertain. \mathfrak{S} read **يدع**, which was manifestly also the basis of the Ιδουδα of Θ^V (יודע = יודע). However, it may be that we have to do merely with an ancient error in reading (עֶבֶן יָדָע for עֶבֶן יָדָע).
- (33) אִל וְזִיזָא, vocalization doubtful. Θ^S Ζιζα; Οζαμ = זוזא (אֶזֶר = זֶרֶךְ), a scribal error for זוז; Θ^L Ζηζα, \mathfrak{I} *Ziza*. 40
- אִל וְזִיזָא, vocalization doubtful; Θ (Εθθει, Ιεθθει) read *i* in the first syllable at all events.
- (40) אִל וְסַבְבִּי, vocalization doubtful. Θ^V *o* in the first syllable, Θ^AS *a*. But see, further, BÄTHGEN, *Beitr. z. sem. Religionsgesch.* 65 and *Corp. Inscr. Sem.* 46.49.53.93.3.95. There was a Semitic god סבסב or סבסבי = Σεσαμας (bilingual inscription of 45 Larnax-Lapethus).
- (40.41) אִל וְשָׁלֹם and אִל וְשָׁלֵם are closely related (cf. on 4, 25; 7, 13; 2, 28, 12). It is therefore remarkable that we find almost the same combination of names as in our passage here in the bilingual inscription of Larnax-Lapethus, *Corp. Inscr. Sem.* 95:

א, 2,40: וסבבי הוליד את שלום
 בעלשלם בן סבבי.

50

For the name אִל וְשָׁלֵם, see also GESEN-BUHL¹² and PHIL. BERGER in *Revue d'Assyriologie et d'Archéologie orientale* 1895, p. 75.

- 4 אַל בְּתוֹהֵי, doubtful; Θ Γελια=עֲלִיהָ?
 (19) Θ^V in v. 19^b has a decidedly different text; but in this whole context his text is full of scribal errors, so that it is hard to say whether his copy really differed from אַל or not.
- (22) אַל wavers as to יִשְׁבִּי, cf. KENNIC. Some editions have even the variant יִשְׁבִּי. 5
 Θ^V rightly recognize the verb שָׁבַח. שָׁבַח must stand for בֵּית לֵי (BERTH.), and the last two letters of אַל יִשְׁבִּי may be a trace of the בֵּית.
- (24) אַל גְּמֹאֵל, so Num. 26, 12; but Gen. 46, 10 and Ex. 6, 15 give 'ם. Θ, also, preserves the distinction. The tradition, therefore, wavers between the two forms. 10
 אַל וְגִיב; Θ^V λαρεν, and in the parallels יִבִּין.
 אַל וְגִה, so in Num. 26, 13. But the other two parallels (Gen. 46, 10 and Ex. 6, 15) have וְגִה, so that the tradition wavers.
- (25) In אַל of אַל the vocalization is doubtful; Θ Σαλεμ, Σε(λ)λημ; 3 *Sellum*. See on 2, 40. 41.
- (27) אַל of אַל is not entirely certain. 33 give *six* in agreement with אַל; the best 15 MSS of Θ contrariwise *three*.
- (29) Instead of אַל בְּלִהָה, we should, it would seem in view of Βαλαα Bala, Ballaa, בְּלִהָה, בְּלִהָה (Θ^A 3; Jos. 19, 3; 15, 29), preferably pronounce בְּלִהָה. See, however, the note on 5, 29.
 The vocalization of אַל בְּעֵצִים is doubtful. Θ^A (Βο)ασου; cf. Θ Jos. 15 and 19; 3 20 *Asom*. See the notes on 2, 15. 25.
- (32) אַל עֵיטִים חַמְטִים . . . עֵיטִים וְעֵין . . . עֵרִים חַמְטִים. Through the erroneous verse-division the names in this verse came to be regarded as belonging to חַמְטִים. In addition, *Ain* and *Rimmon*, after the example of Jos. 15, 32, were treated as two names, though the very absence of the conjunction bears witness against it. Thus arose the number 25 *five*, whereas Jos. 19, 7, also in a corrupt text it is true, preserves the number *four*. The ם before עֵיטִים should be inserted in accordance with v. 29, to which the present verse is analogous. — As to the pronunciation of עֵיטִים and עֵין, see above *ad* 1, 2.
- (37) אַל שְׁמִיהָ; read שְׁמִיהָ with v. 26 and STADE, ZAT 5, 167. 30
- (39) אַל גְּרָרָה, Θ Γεραρα, which suits admirably as to direction.
- (41) אַל K^cthib הַמְעֵינִים, Θ Μιναιους, Q^cté -i- (cf. 2, 26, 7; 20, 1; Jud. 10, 12?). The K^cthib בְּעֵינִים may come from the same source as the Μιναιοι of Θ; both identified this people with the Arabian *Mineans*. The same view has recently been advocated by ED. GLASER (*Gesch. u. Geogr. Arab.* 2, 450f.) but without reason; 35 see ZDMG 44, 505 and BUHL, *Gesch. d. Edomiter* 40ff. The בְּעֵינִים are an Edomite people or clan, as is evident from 2, 20, 1.
- 5 (4) אַל וְאוֹל, so Θ³ also. But hitherto there has been no mention of a Joel. Hence the name must either have dropped out of the preceding verse, or we must 40 insert here in its place one of the sons of Reuben. It may indeed be mere guess-work that אַל insert here *Karmi*; but they seem to have hit the truth.
- (6) For אַל בְּלִיָּא קָר (so also v. 26) see the note on 18, 3.
- (13) אַל זֹוֶע, Θ Ζουε; therefore the first vowel and the middle consonant are doubtful.
 אַל עֲבָר, Θ almost uniformly Ωβηδ, in agreement with a number of Heb. MSS (עֲבָר). 45
- (14) אַל יִרְזָה, but very doubtful; a Heb. MS cited by KENNIC., יִרְזָע; 3 *Iara*, 3A *Iaró*; אַל (זֶרַח, זֶרַח, זֶרַח); Θ Ιδα, Ιαδα, Αδα.
 אַל in the common editions יִרְזָה, ΒÄR יִרְזָה; the closing vowel seems to be *a*; Θ uniformly -αι (but see BÄR 100).
- (16) אַל אֶרְזֵן, is geographically unsuitable. Θ^V Γεριαμ=Σεριαμ=אֶרְזֵן=אֶרְזֵן. 50
 אַל עֶל; Θ ἔως=עַר.
- (21) אַל חַמְטִים. Some MSS of Θ read, in agreement with a Heb. MS cited by KENNIC., חַמְטִים.

- 6 preserved the name Ἐφραϊμ. This corroborates the idea, reasonable in itself, that our text should be corrected in accordance with Jos. 21, 5.
- (51) אַל גְּבוּלָם . . . וַיִּשְׁפָּטָהוּ, corrected in accordance with Jos. 21, 20.
 - (52) אַל עָרֵי הַמָּוֶה; same case as in v. 42; cf. Jos. 21, 21.
 - (53) אַל קָקָטָם; Ἐ λεκταῖν, Ικααυ; but Jos. 21, 22 has the name קָקָטָים, which is strangely wanting in ṬV.
 - (55) אַל עֲנָר; see BERTHEAU.
אַל בְּלָעָם; see BERTHEAU.
אַל לְמִשְׁפַּחַת לִבְנֵי אַל; ungrammatical.
 - (56) אַל מִשְׁפַּחַת חֲנַי אַל. Ṭ still preserves the plural in πατριῶν; corrected to conform with v. 48.
 - (57) אַל קָדָשׁ; corrected to conform with Jos. 21, 28 and 19, 21.
 - (58) אַל עֲנָם; cf. Jos. 21, 29; 19, 21.
 - (59) אַל מִשְׁלָל; cf. Jos. 21, 30; 19, 26.
 - (60) אַל חוֹקֵק; cf. Jos. 21, 31; 19, 25.
 - (61) אַל תַּמֹּן, ṬV Χαμωθ; cf. Jos. 21, 32 תַּמֹּת.
 - (62) אַל רַמְזוֹן. Jos. 19, 13 רַמְזוֹן; cf. וַאֲחֵי.
אַל תַּבִּיר. Jos. 21, 35 Nahalul. By the omission of two additional names given in Jos. 21, 35 the text seems to have become confused. I do not venture to decide whether the derangement originated with the Chronicler or not; cf. 20 BERTHEAU.
- 7 (1) אַל K^{thib} יִשְׁשַׁכָּר יִשְׁשַׁכָּר קָרִי. The Masorah to Gen. 30, 18 says: כל יששכר יִשְׁשַׁכָּר קָרִי. Therefore the word is written throughout as a *Q^{re} perpetuum* יִשְׁשַׁכָּר (Ben-Asher) or יִשְׁשַׁכָּר (Ben-Naphthali; see BÄR, Gen. 84). *Ex utriusque sententia pronunciantum* 25 יִשְׁשַׁכָּר, *sed inter se dissident eo, quod haec lectio secundum Ben-Asher Keri quod dicitur perpetuum est. Sunt vero, qui Ben-Naphthali יִשְׁשַׁכָּר (affert praemium) sicut Mosen ben-Nocha יִשְׁשַׁכָּר legisse putent* (BÄR, loc. cit.). — But there is no evidence that the name would have been pronounced *Yish-sakhar* or *Yissakhar*, and that it was not pronounced *Issakhar* for *Ish-sakhar*. As to יִשְׁשַׁכָּר = אִשְׁשַׁכָּר, cf. יִשְׁשַׁכָּר = 30 אִשְׁשַׁכָּר 1 Sam. 14, 49; אִשְׁשַׁכָּר = אִשְׁשַׁכָּר 2, 13, and cf. the notes on 4, 16; 11, 11; 10, 2, also WELLI. *Savi*. 95f. See moreover v. 30: יִשְׁשַׁכָּר, יִשְׁשַׁכָּר, יִשְׁשַׁכָּר = λῖβα (λῖβα), λῖβα, λῖβα. אַל K^{thib} יִשְׁשַׁכָּר, יִשְׁשַׁכָּר, Q^{re} יִשְׁשַׁכָּר supported by ṬV.
- (2) אַל יִשְׁשַׁכָּר; Ṭ generally λῖβα, Ṭ *Jemai*. As to the first syllable, see FRANKEL, *Vorstudien* 119: יִשְׁשַׁכָּר - Χερμελ - λῖβα - λῖβα.
- (3) אַל עֲבָרָה; see on 12, 9.
- (6) אַל בְּנֵי אַל, but see KENNICOTT and ṬVSSA.
- (7) אַל עֲרִי; ṬV עֲרִי.
- (10) אַל K^{thib} יִשְׁשַׁכָּר, Q^{re} יִשְׁשַׁכָּר, supported by ṬV.
- (12) אַל זַיִתָּן. ṬV Ζαιθαν. See on 1, 2.
אַל שְׁשַׁכָּר וְהַפָּס. Gen. 46, 21 and Num. 26, 39 may be compared. In both, sons of Benjamin are mentioned with similar names: in the former שְׁשַׁכָּר וְהַפָּס, in the latter שְׁשַׁכָּר וְהַפָּס. The proper form of the names can hardly be determined 45 with certainty. See the commentaries on Chron. Gen. and Num.
אַל שְׁשַׁכָּר, so also in Gen. 46, 23; but in Num. 26, 42 שְׁשַׁכָּר. Ṭ Ασσμ, Ασσβ.
- (13) אַל שְׁשַׁכָּר. Gen. 46, 24; Num. 26, 48f. שְׁשַׁכָּר. See on 2, 40. 41.
- (14) אַל אִשְׁשַׁכָּר, is a gloss which originated through the repetition of אִשְׁשַׁכָּר, in connection with Num. 26, 31. See BERTH. (against this view, but without good reason, 50 BÖTTCHER, *Neue Ahrenlese*, iii, 222). Perhaps the author meant to write the name of 4, 16. See the note on that verse.
- (15) אַל וּמְבִיר לְקַח אִשָּׁה לְחָפִים וְלִשְׁפִים וְשֵׁם אָחֵהוּ מְעָרָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִי עֲלֶהָר וְגוֹ. The text can

8 (36,37) אַל מאַצא, Θ Μαϊσα.

(38) אַל בַּבְּרִי, Θ Σ πρωτότοκος. S then helps to make up the number by a division of the first name; on the other hand certain MSS of Θ (cf. HOLMES) add an Ασα at the close.

אַל עַבְרִיָּה; see on 12, 9.

5

9 (7) אַל הַדְּרִיָּה, Θ Ω δουα.

(10) אַל יַדְעִיָּה, Θ Ιωδαι presupposes יַדְעִיָּה.

(12) אַל מְשֻׁלְמִית, Θ Α-wθ.

(26) אַל הַהֲלֹנִים וְהַיִּזְוִי. Θ οἱ Λευ. ἤσαν, S omits ה' ה' entirely. Read, with KELL, וַיִּזְוִי הַהֲלֹנִים.

(35) אַל Κεθίθβ λαια, but Θ Ιηλ, Ιειηλ in accordance with the Q^{re}.

(39) See note on 8, 33.

(40) אַל מְרִיב בְּעַל; see on 8, 34.

(41) אַל אַחֲזוּ, inserted on the basis of 8, 35.

15

(42) אַל אַתְּיַעֲרָה וְיַעֲרָה, a scribal error for יַעֲרָה; cf. 8, 35-36.

(42-44) See notes on 8, 36-38.

10 (2) Instead of Saul's second son *Abinadab* S gives אַבִּינָדָב (*Cod. Ambr.* incorrectly: אַבִּינָדָב). This is, of course, wholly erroneous, but the mistake is nevertheless of value, because it shows that this name for one of Saul's sons (= אִישׁוּ = אַשְׁבַּעֵל), which in אַל only occurs in a single passage (1 Sam. 14, 49), was still known even in the time of S. Cf. אַבִּינָדָב 8, 34, but אַבִּינָדָב 8, 33.

20

(7) אַל גִּבּוֹן. Θ + Ισραηλ; (cf. 1 Sam. 31, 7 + אִישׁוּ יִשְׂרָאֵל), indispensable.

25

(9) אַל וַיִּשְׁלְחוּ. See the note on 1 Sam. 31, 9 in KAUTZSCH'S AT.

(10) אַל וַיִּנְחְלוּ בְּיַת דַּגּוֹן וַיִּנְחְלוּ בְּיַת דַּגּוֹן = and they nailed up his skull in the temple of Dagon.

See esp. WELLH. *Sam.* 148f. If the text were original we should expect בְּבֵית (cf.

1 Sam. 31, 10 בְּהוֹסֵת). But apart from this, Dagon is not contrasted with *their* 30

god in v. 10^a. 1 Sam. 31, 10 presents a totally different text, which, excepting

הַקָּעִי, is correct. In place of the latter LAGARDE (*Griech. Übers. d. Proverbien*,

p. v) has conjectured הַקָּעִי. It is interesting to observe — a fact which WELLH.

and DE LAG. do not mention — that S presents the correct text almost word for

word (אִישׁוּ אַבִּינָדָב אִישׁוּ אַבִּינָדָב). FRÄNKEL (*Jahrb. prot. Theol.* 1879, pp. 11.

12) can scarcely be right in the idea that this text of S was derived from Θ on

1 Sam. 31.

(11) אַל קָלִיבֶשׁ; very strange. 1 Sam. 31 is here manifestly more correct. Θ still read

יִשְׁכְּבִי (κατοικούντες Γαλααδ); so, too, S.

(13) Θ and A have at the close of the verse a further addition from the Hexapla 40 (see FIELD), showing how such reflections of the Chronicler gave rise to still further outgrowths.

11 (2) The אֶלְהֵהָה and the second אַיִץ of אַל are wanting in Θ. They were probably wanting originally in the text of Chron. We can scarcely suppose that the trans- 45

lator of Θ, who elsewhere makes few attempts to harmonize the discrepancies between Chron. and Samuel, would have made an exception in this case.

(4) אַל וּבֵל יִשְׂרָאֵל. Θ, in agreement with Sam., ὁ βασιλεὺς καὶ ἄνδρες αὐτοῦ; cf.

preceding note.

(8) The text of v. 8^b was doubtful as early as the time of Θ. It reads in Θ: καὶ 50

ἐπολέμησεν καὶ ἔλαβεν τὴν πόλιν. See the notes on the Translation.

(11) אַל מְבַרְכֵי הַגְּבִי, cannot be original on account of the plural אֶלְהֵהָה. For the same reason מְבַרְכֵי (BERTH.) is unsuitable. Substitute מְבַרְכֵי, following 2 Sam.

- 7 scarcely be restored, as the Versions fail us, and the parallels give too little information. See various attempts in BERTHEAU and ÖTTLI.
- (18) אֱלֹהֵי מַלְכֵתָהּ; but the pointing is quite uncertain. Ὁ ἡ Μαλαχεῖθ, 3 *regina*.
- (25) אֱלֹהֵי; Ὁ υἱοῦ αὐτοῦ is probably correct, though in this connection not much dependence can be placed on Ὁ. 5
- (27) אֱלֹהֵי; elsewhere always נִין. So Ὁ 3 even here.
- (28) אֱלֹהֵי in some modern editions עֵי, but the true tradition is עֵי, or perhaps אֵי (JO. DAV. MICHAELIS, *Bibl. Hebr.*, 1720, *ad. loc.*). See BÄR, *Chron.* p. 103, and cf. BERTH.² 78; Ὁ^V also has Αἰα.
- (31) אֱלֹהֵי K^cthib ברות, Q^crè ברות; cf. Ὁ^V Βηζαιθ, 3 *Barsaith*. 10
- (32) אֱלֹהֵי; but cf. v. 34 and Ὁ^V Σαμηρ=ר; for this name, cf. STADE, ZAT 5, 166 and see also 2, 24, 26. On the other hand, we must not forget that we read *c. g.* Ωβηθ alongside of עֵבֶר 8, 12; cf. 5, 24.
- (33) אֱלֹהֵי עֵשֶׂת. 3 *Asoth*, Ὁ Ασειθ.
- (34) אֱלֹהֵי K^cthib הֶבֶה; Q^crè הֶ, so, too, Ὁ 3. 15
- (35) אֱלֹהֵי; וְגִדְיָהָלִים. 3 *filli autem*. The name הֶ must be altered to הֶהָם (v. 32) to fit the context; otherwise we should have הֶלִים in v. 32 instead of הֶהָ.
- (37) אֱלֹהֵי; בער; Ὁ^A + καί.
אֱלֹהֵי; Ὁ Σαλεισα, 3 *Salusa*. 20
- 8 (1) The אֱלֹהֵי of אֱלֹהֵי should perhaps be read אֱלֹהֵי, following Num. 26, 38.
- (3) אֱלֹהֵי אֲרָר should probably be read אֲרָר, following Num. 26, 40 and Gen. 46, 21.
- (5) On אֱלֹהֵי אֲרָר and אֱלֹהֵי אֲרָר compare the note on 7, 12.
- (9) אֱלֹהֵי; Ὁ Αδα, probably derived from Αδα, which would point to אֲרָר.
- (10) אֱלֹהֵי; Ὁ Μισα, Ὁ^A Μωσα. 25
- (10) אֱלֹהֵי according to BÄR אֱלֹהֵי; other MSS אֱלֹהֵי; Ὁ Σαβια, Σεβια; so 3 also; 3 *Sechia*.
- (12) אֱלֹהֵי; Ὁ Ωβηθ.
- (14) אֱלֹהֵי; אֱלֹהֵי. The missing ו before א is noteworthy. Ὁ καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ; cf. BERTH., and read as in our text. Cf. however, as to אֱלֹהֵי, Ὁ^A Σωσηκ, 3 30 *Sesac*, 3A *Sisac* (سيساق, سفسف).
- אֱלֹהֵי of אֱלֹהֵי must be the same as אֱלֹהֵי of v. 27. It is impossible to say which of the two is correct.
- (15) אֱלֹהֵי; Ὁ^V Αρηρ καὶ Ωδηθ. Ὁ^A Αρωδ καὶ Ωδερ; 3 *Arod et Heder*.
- (20) אֱלֹהֵי; Ὁ 3, as elsewhere, Ελιωηται. The latter must be the correct form of 35 the name; for *My God my eyes* is absurd. The meaning of the name must be: *Towards JHWH my eyes*; cf. 26, 3 אֱלֹהֵי.
- (24) אֱלֹהֵי; Ὁ Αιλαμ. See on 1, 2.
- (25) אֱלֹהֵי K^cthib פִּנְיָאֵל, Q^crè -ו-. Ὁ wavers similarly; 3 *Phanuel*.
- (29) אֱלֹהֵי; יעאל; but see 9, 35.
- (30) אֱלֹהֵי; Ὁ^A Βααλ καὶ Νηρ κ. Ναδαβ, according to 9, 36 absolutely necessary. Another, but scarcely right, hypothesis may be in WELLM., *Sam.* 30.
- (31) אֱלֹהֵי; Ὁ 3 3 3 + ומקלות, correct according to 9, 38. אֱלֹהֵי = אֱלֹהֵי.
- (33) אֱלֹהֵי; אֱלֹהֵי; cf. BERTHEAU *ad locum*.
- (34) אֱלֹהֵי; Ὁ^V Μεριβααλ, 9, 40 Μαρειβααλ (Ὁ^S Μαρειβαλ), 3 מַרְיָבָאֵל prove the originality of אֱלֹהֵי, the meaning of which is *Man of Baal* (cf. امرء, امرء; مرنبا, *Champion of Baal* (cf. the Arab. *Inru'l Qais*, BÄTHGEN, *Beiträge zur sem. Religionsgesch.* 108), or: *My Lord is Baal* (cf. מרייהב = מרייהב, BÄTHG. *loc. cit.* 64 f.; BEEAMAPI, *Corp. Inscr. Sem.* 1, 111; אֱלֹהֵי, בעליה). The name אֱלֹהֵי means: 50 *He who strives with Baal*; this is a later corruption of the original name, apparently suggested by Jud. 6, 32.
- (36) אֱלֹהֵי; Ὁ 3 3 3 Ασμωθ; see the note on 1, 20.

- II that case, **כבחר** contains the name of a place, which should be connected with what precedes, and this again agrees with 2 Sam.
- (40) **א** twice **הִתְחַר**, **Θ** **ἠθῆραι**, in 2 Sam. **Ἀθηναίος**.
- (42) **א** **ועליו שלשים**. The alteration follows **Σ**; cf. BERTHEAU and ÖTTLI.
- (43) In **הִתְחַרְתִּי** of **א** the vocalization is doubtful. **Θ****Σ** appear to have **תְּחַר** in mind. 5
- (45) Nor is the pronunciation of **הִתְחַרְתִּי** quite certain. **Θ****Σ** presuppose **הוֹצִי**.
- (46) **א** **הַמְחַרְתִּים**, unintelligible; **Σ** *Mahumites* presupposes **מחומי**. **Θ** **Μίει**, **Μαυει**, **Μαυνει**. See hypotheses in BERTHEAU and ÖTTLI.
- (47) **א** **הַמְחַרְתִּיה**, certainly incorrect, but totally obscure. 10
- 12 (3) **א** **הַמְחַרְתִּיה**, but see KENNIC. **Θ** **υῖός**, **Σ** *filiius ejus*. **Θ** renders the name as **Αμα**; read **υῖός** **Σαμα**, **Θ^A** **Σαμαα**; **Σ** *Samaa*.
א **ויואל**, **Q^rrê** **ויואל**; some MSS, cited by KENNIC., **יואל** and **יואל**; **Θ****Σ** **Ιωηλ** — doubtful.
א **עֲזַמְוֹת**; **Θ** **Ασμωνθ**, **Σ** *Azmoth*. See on 1,20. 15
- (4) The Masoretic tradition closes this verse with **ועל השלשים**, so that the chapter has one verse more; see BÄR's text, p. 19, and his note on p. 107.
- (5) **א** **ההרוגי**; but see KENNICOTT.
Θ**V** renders **אלעויו** of **א** by **Αζαι**; this is scarcely an essential difference; **Θ****V** read according to KENNIC. 17,80 &c. **אלעויו**; the opening syllable **אל** is attached to the 20 preceding word in **Θ****V** (cf. **Θ^A**).
- (6) **Θ****V**, with five MSS cited by KENNIC., **עזריאל**=**ΟΖρειηλ**. **Θ****V** renders the last two words of the verse: **Καίνα και Σοβοκαμ και οι Κορείται**. The last **και** is perhaps original, and we should read **והק' (but see in v. 7 και οι του Γ.)**. The rest of the discrepancy disappears with the elimination of the first **και**: **καινα σοβοκαμ**=**και** 25 **ιασοβο(κ)αμ** (cf. **Θ****Σ**).
- (7) **א** **ויעלה**. Many MSS, cited by KENNIC. **ויעלה**. Hence, it would seem, comes **Θ****V** **και Ελια**=**και Ιελια**. Is a name **עלה**; presupposed here, or have we merely a scribal error in **Θ**?
א in the current editions **הקרו**. BÄR, with many Codd. (see KENNIC.) and **Θ** 30 **גד**—, whence we can explain the article. V. 21 affords a test of the correctness of this solution; there, **א** has **גדוד**, but **Θ** again **גדוד**.
- (9) Vocalization of **א** **עבריה** doubtful. **Θ** **Αβδεια**=**עבריה** (**Μειβδεια**, 7,3, is a scribal error); cf. **Αβ(ε)δεδομ**=**אבם עבר** (cf. LAG., *Übersicht* 75ff.). **Σ** *Obdias*, elsewhere *Abdias*. — **עבריה**=**אל** 5,15. 35
- (11.12) **Θ** **Ελιαβ** and **Ελιαζερ**, both probably scribal errors.
- (15) **א** **גידתי**, which should be read *gidyótaw*; elsewhere always with the **Q^rrê** **גידתי**; cf. KENNICOTT.
- (17) **א** **ויוקה**; but see KENNICOTT and BÄR 107.
- (18) **א** **עפשי**; but see on 6,20; 11,12.20. 40
- א** **השלשים** **K^cthib**, supported by **Θ****Σ****Σ**.
- (19) **א** **עורם**; but **Θ****Α****Σ** (*non dimicavit cum eis*) read the singular.
- (20) **א** in the usual editions **ענתה**; see BÄR 108.
- (23) In the first half-verse the text is doubtful. See BERTH. for difficulties in the meaning. In addition, **Θ****Σ** do not render **החלוץ**, and perhaps read instead an 45 **אשר**, which can hardly be spared before **באו**.
- (32) **א** **K^cthib** **יששבר**; see on 7,1.
- (33) For **ולערר** cf. BERTHEAU. — Some Heb. MSS **לָעָר**; **Θ** **βοηθησαι**.
- (38) **א** **עקרי**; some MSS **ערי**, **Θ** **παρτασόμενοι**. 50
- 13 (6) **א** **שם**; see ÖTTLI, *Chron.* 48.49. He proposes to add **עלי**. But it is simpler to alter on the basis of **Θ** **οὐ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ**, **Σ** *ubi invocatum est nomen ejus*.

- 15 (22) Instead of וּבְנֵיהֶוּ of א, א3 would pronounce 'בני, with ב, 31, 12f. See on v. 27. א3 בְּמִשָּׁא יִשָּׁר בְּמִשָּׁא. See discussion and suggestions in detail in BERTH. and ÖTTLI *ad loc.* א has here, as in v. 27, ἄρχων τῶν ψδῶν. It read, accordingly, in both passages אִשָּׁר הַמִּשָּׁא, or, perhaps, (see KENNIC.) 'יִשָּׁר בְּמִשָּׁא.
- (24) א Kēthib מַחְצֵרִים; Qrē מַחְצֵרִים here and ב, 5, 12; 7, 6; 13, 14; 29, 28 as Hif'il of חָצַר (see BÄR 116); ב, 5, 13, מַחְצֵרִים, Piel of the same verb. The Kēthib is the correctly formed part. Hif. of a *verbum denominativum* חָצַר, derived from חֲצֹצְרָה *trumpet*. However, as we do not know the etymology of חֲצֹצְרָה, we cannot say that a verb חָצַר as suggested by the Qrē is wrong; חָצַר (חָצַר) may be a modification of חֲצֹצְרָה, and ultimately derived from a verb חָצַר; cf. GES.-KAUTZSCH²⁵ p. 152.
- (27) א3 הַשָּׂר הַמִּשָּׁא, quite ungrammatical. The first ה may, at need, be explained by dittography.
א3t וּבְנֵיהֶוּ, א3t λεχονίας=יְנִיָּה; or rather יְנֵוּיָּה, a scribal error for וּבְנֵיהֶוּ, see on v. 22.
- 16 (5) א3 וְעִיָּאל; cf. note on 15, 18.20. It is certainly the same name which there follows Zachariah. It is noteworthy, moreover, that א3 has preserved ΟΖίας in this verse also, only in the wrong place.
- (13) א3 אִי; א3t παίδες αὐτοῦ, which agrees better with the parallelism (see BÄTHGEN on ψ 105, 6).
- (15) א3 וְזָרָו; א3t μνημονεύομεν, equally unsuitable; it has grown out of μνημονεύουσιν Α.
- (19) א3 בְּקִיּוֹתָם; א3t ψ 105 and א3 have the third person, which is decidedly more correct.
- (30) א3 תָּבוֹן; cf. FIELD, *Hexapl.* on ψ 105, 10. Important MSS of א3 have here also καὶ γὰρ κατῶρθωσε; cf. HOLMES.
- (38) א3 אֶחָיִקָם. If the text of this word be original, a second name must have dropped out before it; so BERTH. following 26, 1ff. It is simpler to read ואחיו, with א3.
א3t יִרְיָהוּן; in some MSS, but wrongly (see BÄR 110). יִרְיָהוּן. In ψ 77, 1 the Qrē reads יִרְיָהוּ. Elsewhere יִרְיָהוּ is the rule. It is the same process as in הַיְרִיִּים—הַיְרִיִּים—הַיְרִיִּים; see on 14, 1. א3t Δειθωμ.
- (41) On הַיְרִיִּים see above *ad* 1, 2.
- (42) א3t הַיְרִיִּים וְיִרְיָהוּן, manifestly repeated by oversight from v. 41; see א3.
- 17 (5) א3 אֶל־אֵהָל וּמִשְׁכָּן, a manifest corruption of the text of 2 Sam. 7. Traces of the true reading are still preserved in א3 אֶל־אֵהָל=מִתְּהַלֵּךְ and in א3t ἐν σκηνῇ καὶ ἐν καλύμματι, *in tentorio*. A somewhat different view is expressed by KLOSTERM. on 2 Sam. 7, 6.
- (10) א3t וְהִבְנֵעֲתִי, whence א3t have the perfect; but the context requires a future.
א3t וְבִיתִי, which can only be translated with difficulty. The ו is obviously derived from the reading וְבֵיתִי וְגוֹ, still preserved in א3 (καὶ αὐξήσω σε καὶ . . .) from which, however, it should by no means be inferred that this reading is correct (KLOST.).
- (17) א3t וְגִיאִיתִי כְּתוּרֵי הָאֲדָמִים הַמְּעֵלָה. This text is certainly corrupt. I have no satisfactory alteration to suggest. The best attempts are by WELLI. on 2 Sam. 7, 19 and ÖTTLI, *Chron.* 55.
- (18) א3t לְקָבוֹד אֶת־עַבְדְּךָ. Alter to agree with 2 Sam.; see BERTHEAU.
- (19) The words אֶת־קִלְיָהֶן לְחַרֵּץ are rather superfluous, and do not appear in א3; but on account of 2 Sam. they cannot well be struck out.
- (21) א3t גִּי אָהָר לְשֵׁם לֵךְ עָשָׂה אֲשֶׁר פָּרִית מַצְרַיִם גִּיִּים. The alterations follow GEIGER's suggestion (*Urschrift* 288), and are analogous to those adopted by almost universal consent in 2 Sam. 7. Cf. the critical note on 2 Sam. 7 in KAUTZSCH'S AT; also WELLI., DRIVER, and BUDDE on 2 Sam. 7.

- 13 (7) אַל in the current texts בַּעֲנֵלָה; see BÄR and G.
 (9) אַל. The word is missing in G^V; in 2 Sam. 6,6 אַל נִבְנוּ, G Nwdaß — entirely uncertain; cf. DRIVER on 2 Sam. 6,6.
- (14) אַל. A disturbing element; it can only apply to the cell or shrine of the Ark, of which G^J know nothing. Perhaps אַל בַּיִת עַי אַל originally stood here; in that case the words אַל עַם בַּיִת עַי אַל would be a later gloss, and the whole alteration would have been effected for dogmatic purposes: the Ark is supposed to have stood not *in* the heathen house but *near* it, and hence required a cell or tent, which, it is true, should be termed אַהֵל.
- 14 (1) אַל K^athib הַיָּרִים, Q^rdê הַיָּרִים. Which form is original? G has Χειραυ; Phœnician inscriptions have הַיָּרִין and הַיָּרִין (see SIEGFRIED-STADE 190.200); in Assyrian we find *Hirummu* (= הַיָּרִים 1 Kings 5, 24.32; 7, 40=Εἰρημοσ Jos. *Ap.* i, 17f.). הַיָּרִים (הַיָּרִין) seems to be original (cf. הַיָּרִין Ex. 17, 10 &c., and הַיָּרִין-יָרִין). The next stage may be represented by הַיָּרִים (cf. הַיָּרִין-יָרִין). But הַיָּרִים must become הַיָּרִים (see BARTH, *Nominalbildung*, p. xxix), and הַיָּרִים may be due to a combination of הַיָּרִים and הַיָּרִים. It is questionable, however, whether the Chronicler used the oldest form of the name.
- (2) אַל פִּלְכֹהוּ . . . נִשְׂאָה, has manifestly arisen from the parallel מַמְלַכְתּוֹ of 2 Sam. 5 by error in reading (see WELLH. *Sam.* 164.165). However, on account of the אַל לַמַּעֲלָה which stands between, it is quite possible that it was the Chronicler himself who committed the error in reading; and so, strictly speaking, the alteration, once effected, no longer comes into the sphere of textual criticism.
- (5.6) As to the two names omitted, אַלפֵּלֶט and נִגְנָה, see on 3,6.
- (8.13) אַל וַיִּקְשְׁטוּ, corrected on the basis of 2 Sam. 5; see WELLHAUSEN.
- (14) אַל הֶקֶב; see DRIVER on 2 Sam. 5, 23.
- 15 (16) אַל לְשִׁמְחָה אַל, has arisen through dittography.
- (17) On אַל אֵיתָן and הַיָּסֵן אַל, see above *ad* 1, 2.
 אַל קִישִׁיָּהוּ. In אַל 6, 29 the name reads קִישִׁי, apparently=קִישִׁי; here in G Κεισαῖος, 30 *i. e.* קִישִׁיָּהוּ, ὄρ rather קִישִׁיָּהוּ.
- (18) אַל בֶּן יַעֲזִיָּאל אַל; I *et Ben*, but G Ζαχαρ καὶ Οὐσηλ. In some Heb. MSS (see KENNIC.) בֶּן is wanting, in others the ו before יַעֲזִיָּאל. In any case, therefore, בֶּן should be stricken out, since apart from this, it has no connection in the text. But the corruption of the text seems to have extended further to the succeeding name. 35 V. 20 presents the same name without the prefixed ו, which, taken together with the Οὐσηλ of G, here and in v. 20, and *Oziel* in I v. 20, distinctly points to יַעֲזִיָּאל. Cf. in particular 24, 20. 21.
 אַל וַעֲזִיָּאֵל אַל. The very absence of ו before אַלִּיאֵב, (which, however, still appears in five MSS cited by KENNIC., likewise in G and אַל in v. 20), indicates disturbance of the text. The preceding name is totally obscure. G Ελισηλ, Ισηλ, Αβι, Avavias, and at v. 20 further Ωβι, Avavι; I *Ani*. If the consonants are original they might have been pronounced equally well עֲזִיָּאֵב, עֲזִיָּאֵב, or עֲזִיָּאֵב (one MS cited by KENNIC. reads עֲזִיָּאֵב).
 The names pointed מַעֲשִׂיָּהוּ and מַתְּהִיָּהוּ in אַל may also be pronounced according 45 to G^J with *a* instead of *e* and *i*.
- (19.20) Cf. in general the note on vv. 17.18.
- (21) אַל וַיַּעֲזִיָּאל וַעֲזִיָּאל; G^V Ισηλ καὶ Οὐσειας, quite as at the end of v. 18, where the addition καὶ Οὐ. is certainly to be struck out. Hence here also the clause is open to suspicion. The suspicion is corroborated (*a*) by the long addition of 50 the *Aldina* which concludes with the suspected words; and (*b*) particularly by G^L, for which, according to 16, 5, Ισηλ and Οὐσειας are one and the same person; Οὐ(ε)σηλ is called in this Version Ισηλ.

- 17 (24) אֱלֹהֵינוּ + אֱלֹהֵינוּ, referring to the divine name, can scarcely be original; *permaneatque*.
- 18 (3,5&c.) אֱלֹהֵינוּ, an ancient corruption of the true name, which from אֱלֹהֵינוּ has crept even into the Heb. text (see DRIVER on 2 Sam. 8). However, it is not impossible that this form goes back to the Chronicler. In that case we must explain it in the same way as אֱלֹהֵינוּ פִּלְגֵי אֱלֹהֵינוּ 5,6.26; אֱלֹהֵינוּ 2,28,20, and אֱלֹהֵינוּ 2,7; probably also אֱלֹהֵינוּ 18,5.6; אֱלֹהֵינוּ 2,28,23. It is true that the origin of the form אֱלֹהֵינוּ is somewhat doubtful as we find also in Syriac (ܐܠܘܗܝܢ) the insertion of a א instead of the doubling of the א; but in the case of אֱלֹהֵינוּ פִּלְגֵי אֱלֹהֵינוּ for אֱלֹהֵינוּ פִּלְגֵי אֱלֹהֵינוּ there can be no doubt that the form is merely an accidental corruption of a familiar name at the hands 10 of the Chronicler or of his Midrashic source. In אֱלֹהֵינוּ, on the other hand, we have an intentional alteration. The same may be true in the case of אֱלֹהֵינוּ for אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ 2,2,7; 9,10.11.
- (5.6) For אֱלֹהֵינוּ see the note on v. 3.
- (6) אֱלֹהֵינוּ ^ אֱלֹהֵינוּ; an insertion following אֱלֹהֵינוּ φρουρα and 2 Sam. 8; אֱלֹהֵינוּ also has it. 15
- (8) אֱלֹהֵינוּ, otherwise unknown as the name of a place; 2 Sam. 8 has *Berothai*; so also אֱלֹהֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ και εκ των εκλεκτων, which suggests to KLOST. אֱלֹהֵינוּ (cf. 7,40; 16,41). But how could אֱלֹהֵינוּ have come from that?
- (10) In אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ, as against אֱלֹהֵינוּ of 2 Sam., the more original form of the name seems to be preserved. Still, the form אֱלֹהֵינוּ itself is not raised above all doubt. 20 אֱלֹהֵינוּ writes Ιδουραμ, which points to a א, אֱלֹהֵינוּ or אֱלֹהֵינוּ. The parallel אֱלֹהֵינוּ would be much more readily explicable on this basis.
- (12) אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ. See as to this WELLM. and DRIV. on 2 Sam. 8,13. The introduction of *Abishai* in a context, where otherwise only David's deeds are spoken of, is surprising. אֱלֹהֵינוּ, which mentions Joab also (cf. ψ 60,2), shows that there 25 was a disposition to expand. The false reading אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ might easily have arisen out of אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ, the most probable reading in 2 Sam. A later hand then added אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ, and a still later, the אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ of אֱלֹהֵינוּ.
- (16) אֱלֹהֵינוּ here and in 2 Sam. 8 אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ, against all tradition elsewhere. Transpose with אֱלֹהֵינוּ in 2 Sam. 8. 30 אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ, which probably comes nearer to the true name than אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ in 2 Sam. 8. אֱלֹהֵינוּ here Ιησους=και Σου(α). Cf. the note on 2 Sam. 8,17 in KAUTZSCH, and see DRIVER on the same passage.
- 19 (1) אֱלֹהֵינוּ ^ אֱלֹהֵינוּ; but cf. אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ and 2 Sam. 10,1. Moreover the name would seem to 35 have been written formerly *defective*, as אֱלֹהֵינוּ renders אֱלֹהֵינוּ (2 Sam. אֱלֹהֵינוּ).
- (3) אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ; אֱלֹהֵינוּ εἰσαυτήσωσιν τὴν πόλιν τοῦ κατασκοπῆσαι τὴν γῆν; in אֱלֹהֵינוּ elements of Chron. and 2 Sam. 10,3 are mixed.
- (7) In אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ of אֱלֹהֵינוּ the vocalization is doubtful. אֱלֹהֵינוּ Μαδαβα. Cf. on 1,2.
- (8) אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ = *the whole army* (that is to say) *the Gibeonites*. But we expect in 40 this case: אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ; cf. אֱלֹהֵינוּ in 2 Sam. 10,7. Therefore it is better to read with אֱלֹהֵינוּ (τὴν στρατείαν τῶν δυνατῶν).
- (11.15) אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ, see on 11,20.
- (15) אֱלֹהֵינוּ ^ אֱלֹהֵינוּ; but see אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ and אֱלֹהֵינוּ (cf. KAUTZSCH).
- (16.19) אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ, see on 18,3. 45
- (17.19) אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ, 2 Sam. אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ, [partial assimilation of the *b* to the following *k*; cf. DELITZSCH-HAUPT, *Beiträge zur Assyriologie* 1,2].
- (17) אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ. Any attempt to translate these and the following words *literally* shows that there is something wrong. אֱלֹהֵינוּ (against Sixtina) therefore makes 50 the Syrians the subject in what follows, which is incorrect, since David is the attacker. Read אֱלֹהֵינוּ (cf. אֱלֹהֵינוּ v. 16), with 2 Sam., instead of the first אֱלֹהֵינוּ, and strike out the two words following. They are wanting in PARSONS' Nos. 19.71, as well as in the Greek text of the Complutensian Polyglot.

- 26 (7) אלובר אהיו אל. Prefix in both cases a ו, following ט and Heb. MSS (cited by KENNICOTT).
- (12) אל מחלקות, grammatically harsh.
- (14) אל וזבירו; insert ל with ט.
- (16) אל לשפים ולהסה; the first word has obviously arisen out of the preceding האספס, and should be struck out. 5
- (20) אל אחיה; cf. ט; likewise BERTHEAU and ÖTTLI.
- (24) אל וישבאל; see note on 23, 16.
- (25,26) אל ושלמות, in v. 25 Q^rê שלמות. ט has here and v. 29 Σαλωμωθ; but v. 29 and 23,9 are in favor of שלמות. 10
- (26) אל לשרי האלמים. BERTHEAU's explanation is difficult. Read ושרי, following ז and 29,6 (ÖTTLI).
- (29) As to *Chenaniah*, see note on 15,22.27.
- (31) The pronunciation of אל וריה is here doubtful (see note on 23,19). ט has an o-vowel in the first syllable (λωριας, Ωριας, Ουριας; thence in ט^v Τουδειας). 15
- 27 (2) אל ושרקע. ט^v Σοβαλ, ט^A Ισβααμ. See the remark on 11,11.
- (4) אל השני דווי; to be corrected on the basis of 11,12 and 2 Sam. 23,9.
- אל ומהלקתו, to be corrected as in v. 6. Still the whole passage (from ומהלקתו to הנניד) may be a gloss due to dittography (cf. the strange name מקלות).
- (6) אל ומהלקתו. Read ויעל מחלקתו, following ט ἐπι . . .
- (8) אל הוירח. We should expect here, as in the parallels, a *nomen gentile*. Otherwise וירח must be read.
- (10) אל הקלני; ט ὁ ἐκ Φαλλους; cf. 2 Sam. 23,26.
- (11) אל סבכי; see on 20,4. 25
- (12) אל K^ethib לבנימיני, contrary to the usual spelling when the word has the article, viz. בן הימיני. The writer treats בנימיני as *one* word. The Masorah does not approve of this spelling, and prefers, contrary to sense, to write לבן ימיני (Q^rê), as though לבן were a *status absolutus*.
- (18) אל אליהו, ט Ελιαβ. This is the name of David's brother elsewhere: 8,2,13; 30 1 Sam. 16,6; 17,13 &c.
- אל K^ethib ויששבר; see on 7,1.
- (19) אל וצוריאל; ט Εσπειηλ, which corresponds better with the meaning of the word (= צורי אל); צורי is an Aramaic pronunciation (cf. ערריאל), as to which the only remarkable thing is that here ט, contrary to his usual practice, prefers the Hebrew 35 vocalization.
- (20) אל וצויהו; ט Οζείου, with which agree a number of Heb. MSS which read וצויהו (see KENNIC.); the present spelling is to be explained by וצויהו, KENNIC. 155.
- (21) The vowels of אל ודו are doubtful; ט uniformly Ιαδδαι, ז *Iaddo*.
- אל וזבירו; ט Ζαβδείου, an error in reading (זבירו).
- (24) אל וקספר, a manifest outgrowth of the preceding word; cf. the frequent expression ספר דברי הימים (e. g. 2 Kings 12,20; 13,8.12 &c.) and ט ἐν βιβλίω.
- (25) אל וצמת, ט^v *Asmot*. See on 1,20.
- 28 (11) אל ואתרתיו; see ÖTTLI *ad locum*. 45
- (17) אל והמי והקי. The context requires the dative.
- 29 (11) אל וברצן לך יהוה. The difficulty is most readily solved by the assumption that לך was originally written twice at this point. 50

- 24 error caused by dictation (i for ש); cf. LAGARDE, *Onom.* 168,48 (ποιήσεις θεού). In Neh. 12,5 the name is given as מַעֲרִיָּה, with which מַעֲרִיָּה Neh. 12,17 and מַעֲרִיָּה Ezr. 10,34 may be compared (Θ Μασσας, Maadai, Moodia &c.). I regard this as merely the Aramaized form of מעייה.
- (19) אֵל קֶּחִיב פִּקְרָתָם אֵל, scarcely admissible beside אֵלָה. 5
- (23) אֵל, against the strict tradition of אֵל (see BÄR 113), but correct. אֵל וּבְנֵי יִרְיָהוּ אִמְרִיהוּ אֵל, corrected in accordance with 23,19. אֵל יְהוּאֵל אֵל, Θ ΟΖειηλ as in 23,20.
- (24) אֵל K^chib שְׁמוֹר, Q^ré יִיר— Θ Σαμηρ.
- (26.27) אֵל בְּנֵי יַעֲקֹהוּ בְנוֹ: בְּנֵי מַרְרִי לַיעֹוֹהוּ בְנוֹ וְשֵׁהֶם אֵל. Cf. as to this BERTH. and ÖTTLI; neither attempt gives a satisfactory solution; least of all BERTHEAU's, which leaves the principal difficulty untouched. ΘI give little aid; still the *quoque* in I is noteworthy. IZ make a proper name, *Benno*, of בְּנֵי. As to יַעֲקֹהוּ, cf. Θ ΟΖεια.
- 25 (1.4 &c.) As to הַיִּמִּן of אֵל, cf. Θ Αιμαν, and see above *ad* 1,2. 15
- אֵל K^chib הַנְּבִיאִים=נְבִיאִים Q^ré הַנְּבִיאִים=נְבִיאִים.
- (2) אֵל in the usual editions וְאַשְׁרָאֵלָה, better (see BÄR 113) וְאַשְׁרָי; cf. v. 14 יִשְׁרָאֵלָה. See further on that name the note on 4,16.
- (3) אֵל וְצָרִי אֵל, ΘA Σουρι, I Zori. אֵל וּישְׁעִיהוּ חֲשִׁבִיהוּ אֵל. The missing ו is evidence in itself of damage to the text. Still more the number *s.r.* — Θ has preserved Σεμει, by which the number is completed. The addition is confirmed by v. 17. אֵל בְּכִנּוּר הַנְּבִיאִים is not Hebrew.
- (4) אֵל שְׁבוּאֵל אֵל, Θ Σουβαηλ, as in v. 20. EWALD had already recognized (*Lehrb. hebr. Spr.*⁸ 680) that in v. 4^b something else besides names was originally present; the basis of the text seems to be:
אֵל אֵהָה	הַנְּבִיאִים הַנְּבִיאִים (a)
יִשְׁבֵּב בְּקֶשֶׁה	נְדַלְתִּי וּלְמַמְתִּי עוֹר (b)
	(c)
- I can make nothing of the last three words; cf. further KAUTZSCH, ZAT 1886, 260, 30 and ÖTTLI *ad loc.* We seem to have to do with a prayer, which, because here out of place, was read as a continuation of the list of names. If so, the misunderstanding was shared even by ΘI; S, as is noteworthy, breaks off with Hananiah. But a more probable solution is given by the theory that we have here not an accidental misunderstanding, but that the author, or some reviser, put the last nine names together in such a way that some lines of verse could be made from them. For it is quite as inconceivable that such should find their way as a gloss into just this context, with which they have not the remotest connection, as that a later reviser seriously took these lines to be a series of proper names. See also the note on the Translation.
- (5) אֵל קָרְוֵי. Read by addition of the ו following: קָרְוֵי.
- (9) אֵל לְיוֹרְקָה. Symmetry, as well as the total of 288, requires the addition; cf. Θ.
- (9 ff.) אֵל סְבוּר, נְדַלְיָה &c. The construction requires ל before the proper names; which, however, is placed erroneously before the numbers in vv. 20ff. On v. 18 (עֲשֵׂתִי עֲשֵׂר, not: 'עֲשֵׂתִי הֵעִ' or 'עֲשֵׂתִי עֵ' see 27,14. 45
- (14) On יִשְׁרָאֵלָה see the notes on v. 2 and especially on 4,16.
- (18) אֵל יַעֲרָאֵל. As a number of MSS of Θ have here also ΟΖηηλ, the reading of 16,5; 23,20; 24,23 would seem to be correct.
- 25 (1) אֵל אֶבְיָה. ΘV Αβια Σαφαρ, an obvious corruption of Αβιασαφ 6,8.22; 9,19; Ex. 6,24. According to 9,19 the name here, too, must have sounded אֶבְיָאֶבְיָה or אֶבְיָאֶבְיָה. On account of the surviving א, the latter form is to be adopted.
- (5) אֵל K^chib יִשְׁשִׁבֵר, Q^ré יִשְׁבֵר. See on 7,1.

- 1 Nevertheless it is most unlikely that א represents the true text of the Chronicler. וסח' הם' מקיז מקיז' במ' as proposed above, would certainly be an improvement. It is not impossible that the Chronicler found a corruption of the original text in the Book of Kings, in which מַצְרַיִם was substituted for מִצְרַיִם in Northern Syria. He then further modified the text to suit the reading מִצְרַיִם. But since 5
 6 as well as the other Versions does not afford much help for our passage, while 6 in 1 K. 10 and other witnesses confirm the fact that קִיָּא or קִיָּה was still looked upon as a name of a country at a relatively late period, it is most likely that the Chronicler originally adopted the true reading, and that the corruption of the text in both Chron. and Kings, is secondary. 10
- (17) ויציאו אל; see KAMPIL. on 1 Kings 10,29.
- 2 (2 &c.) א, הורם, but see Heb. MSS cited by KENNICOTT. הירם, likewise in 4, 11^a; in 4, 11^b קִיָּתִיב הירם, קִיָּרֵ הורם. Hiram also in 633A and Kings. See the note on 8, 14, 1. 15
- (7) For אֶלְנוּמִים, see the note on 8, 18, 3.
- (9) מִנּוֹת א, 1 Kings 5, 25 מִנְבֵּלָה = מִנְבֵּלָה; hence 6 εἰς βρωματα, 3 in cibaria. So, too, 8A.
- (12) לְחוּרָם אָבִי א, 6 Χειραμ τὸν πατέρα μου (*My father Hiram = Hiram, my master, or my counselor; cf. Gen. 45, 8*). But the fact that this honorary addition is 20 entirely omitted in 4, 11, and modified in an absurd manner in 4, 16, proves that such honorary additions were not usual. *Huram-abi* must be a proper name like *Abimelech, Benjamin* &c. — For *Huram* see on v. 2.
- 3 (1) In examining the text of ec. 3 ff., we must bear in mind what has been stated at 25 the end of the note on 2, 1, 16. The description of the building of the Temple is, of course, taken from 1 K. 6 ff. Now it is well known that the textual criticism of those sections in the Book of Kings presents exceptional difficulties; there can be no doubt that the text is full of both accidental corruptions and intentional alterations. But our task is not to determine what was the original text 30 in the Book of Kings, but solely, what did the Chronicler write, either adopting the wording of his sources or modifying the original text. The question whether the document which the Chronicler used for his work really contained throughout the authentic text of the original historian, is no doubt most important and highly interesting; but it does not belong to the domain of the textual 35 criticism of the Book of Chronicles. Nor will it be possible to give a clear and positive answer in every case. But apart from various general considerations, the history of the text of the Book of Kings makes it most likely that the text of the Book of Kings, which served the Chronicler as a basis for his work, resembled the present א text of Kings much more closely than it resembled the original 40 autograph of the historical documents.
- אשר נראה לרורי אביו אשר הכין במקום א. The construction of these words is simply impossible, as appears from the commentaries. 6 has the simplest solution, with which 3 in part agrees.
- (2) א + א, obviously the result of dittography. It does not appear in 63 (see 45 KENNICOTT).
- (4) א absolutely meaningless: והאולם אשר על פני הארץ על פני רהב הבית אמ' עש'. On the basis of 6 and 1 Kings 6, 3 ÖTTL restores the text to a form similar to that we have adopted. Another solution is given by BERTHEAU and KAUTZSCH. מִנְבֵּלָה וְעֵשְׂרִים א, impossible. Read in accordance with 6A: אמת עש' (perhaps, con- 50 trary to usage, מִנְבֵּלָה stood here, whence מִנְבֵּלָה).
- (16) בְּרִבְבִּיר א gives no sense. Read with BERTH. בְּרִבְבִּיר. The word signifies a *necklace*, here the *lower border of the capital*.

Book 2.

1 (13) לְבָנָה אִל, contrary to the sense; וְזִמְתָּהּ.

(16) אִל מִצְעָרִים וּמְקוֹא סַחְרֵי הַמֶּלֶךְ מְקוֹא אִל. The rendering of וְ is here certainly incorrect. It is more likely that וְ may be right in 1 Kings 10, where it suggests *Tekoa*.⁵ But this would only serve to generate new difficulties. It is at least possible for מְקוֹא to mean a *gathering*, hence a *band*, a *troop of horse*. It would, therefore, seem sufficient either to strike out the first מ' thus KAMPH. in KAUTZSCH on 1 Kings 10,28), or to transpose it, and translate: *the king's traders getting every time a troop of horses for money* ('וּסַחְרֵי הַמֶּלֶךְ מְקוֹא מְקוֹא י' בַּמ'). (Another theory may be found in FRÄNKEL, *Jahrb. f. prot. Theol.* 1879 *ad loc.*)

It is true that this does not remove all difficulties. מְקוֹא=מְקוֹה means elsewhere *gathering* (e. g. of water, Gen. 1,10). Granted that it may denote a number of horses, it could not be used here in that meaning without the addition of the genitive הַסוּסִים. Moreover, we must consider two facts:¹⁵

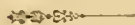
(i) The position which Egypt occupies here, is strange. Egyptian horses, chariots, and horsemen, to be sure, are often referred to in OT, yet there can be no doubt that horses were not imported into Egypt until a relatively late period, and most probably from Syria. The early period of Egypt knows nothing of the horse: it is not mentioned before the 17th or 18th dynasties (B. C. 1700—1500); and if the Egyptians bred horses for their own use from that time, it may be doubted whether they raised them on such an extensive scale as to be able to export them in large numbers. Egypt possesses no vast pasture-grounds, and the horse is an animal of the plains.

(ii) Under Θεκουε of וְ another local name is evidently concealed. The 25 Hexapla *ad* 1 K. 10,28 mentions a variant καὶ ἐκ Kwa. It is also referred to by Eusebius and St. Jerome in the *Onomastica* (Coa — Kωδ is, of course, the same — *quae est juxta Aegyptum*; see FIELD i,616). Accordingly זִמְתָּהּ translates in our passage *de Coa*.

Textual criticism confirms here a conjecture proposed by HUGO WINCKLER in 30 his *Alttestamentliche Untersuchungen* (Leipzig, 1892, p. 168 ff.; cf. also WINCKLER's *Altorient. Forschungen*, part i, Leipzig, 1893, p. 28). Philological and historical considerations lead him to think that מְצָרִים of אִל in 1 K. 10,28, as well as in our passage here, does not denote Egypt, but *Muṣr** in Northern Syria, south of the Taurus. Accordingly WINCKLER suggests that מְקוֹה in 1 K. 10,28 (= מְקוֹא in our 35 passage) is the name of a country, *viz.* Kuë (*i. e.* Cilicia), which would be in Hebrew, perhaps, קוּיָה or קוּיָה. Kuë is also mentioned along with Muṣr elsewhere. Now we know from Ezek. 27,14 that Syria received her horses not from Egypt but from Togarmah, *i. e.* from those very districts in Asia Minor and Armenia — an additional confirmation of WINCKLER's conjecture. Cf. also Herod. iii,90 40 and V. HEHN, *Kulturpflanzen und Haustiere*, 4th ed. (1883), p. 20.

Consequently we must read: מְקוֹא מְצָרִים וּמְקוֹא.

We must bear in mind, however, that there is a considerable interval between the date of the Books of Samuel and Kings and the compilation of the Chronicles. If we succeed in restoring the original text in Samuel and Kings, it does not 45 follow that this was also the reading of the Chronicler or the text of the document on which he based his work. It is quite possible that he depended on a corrupted text. He may also have altered the correct text, and his alteration may have entailed a corruption of the text in the original document. We must always allow for both possibilities.⁵⁰

* [The *i* in *Muṣri* is the ending of the Assyrian genitive depending on the preceding construct state *māt* 'country'; cf. *مَدِينَةُ الْقُرَاتِ*.]

- 9 (4) אַל וְעִלְיֹהָ = *and his upper chamber*, unsuitable. 1 Kings 10,5 has עִלְיֹהָ, and אַל is the plural of the same.
- (7) אַל אֲנִשְׁיָהּ; see KLOST. on 1 Kings 10,8.
- (10) אַל הָוֹרֵם; see note on 2,2.
- (11) For אֲלֹנוּמִים see the note on 8,18,3.
- (14) אַל מְאַנְשֵׁי הַתְּרִים. It is almost universally admitted that the text is incorrect; for הַתְּרִים means *the spies*, not *those who journey by caravan* (against ÖFFL). אὐδρῶν (1 Kings 10.φῶρων) τῶν ὑποτεταγμένων seems to be guesswork. At any rate this view also proves that the sense is an increase, not a reduction (KLOST.), of the royal revenues. The simplest basis for emendation of the text is afforded 10 by א, where תְּרִים *cities* is read instead of הָוֹרֵם. The very wavering of אַל between Kings & Chron. proves that אַנְשֵׁי is not original; it appears to be a misreading of אֲשֶׁר (cf. further BERTH. and FRÄNKEL, *Jahrb. prot. Theol.* 1879, *ad loc.*).
- (18) אַל מִצְהָרִים וְנִבְּשׁוּ. The words can be explained satisfactorily only from the 15 (emended) parallel 1 Kings 10,19. As to the latter, cf. א and GEIGER, *Urschr.* 343 (against KAMPH. in KAUTZSCH). As there the *calf* has been transformed into *roundness* (עָגוּל), so here the *lamb* (כִּבְשֶׂה) has, by misreading, become a *footstool* (כִּבְשֶׂה).
- (19) אַל + שָׁם; to be struck out in accordance with א.
- (20) אַל הַבְּסֶף לֹא; but see א 1 Kings 10,21 and KLOST. on the same passage.
- (21) אַל הָוֹרֵם; see note on 2,2.
- 28, אַל מִמְצָרִים; see on 1,16.
- (29) אַל קֶחְלִיב יַעֲדֵי, Qʿrē יַעֲדֵי. The latter is either a miswriting of יַעֲדֵי (or יַעֲדֵי 12,15; 13,22 (אֲדוּ Adū, *Adlo*), or its equivalent. The former supposition is more probable, as 25 is proved by א, which carries the error a step further. There יַעֲדֵי has become יַעֲדֵי (Iωηλ = Iωηδ).

- 10 (2) אַל בֵּית מִתְּלָמָה; but see א and א in 1 Kings 12,2.
- (5) אַל לִכְוֹ; but see 1 Kings 12,5 and א.
- (7) אַל הַיּוֹם, inserted in accordance with א and 1 Kings 12,7, because the contrast of *to-day* and *forever* makes the utterance much more emphatic.
- 14 אַל in the best MSS (see BÄR 118 f.) לֹא מִדְּבַר אֲבִיבֵי אֵת. But it must be an old scribal 35 error, and the reading of our usual editions is fully justified by the context, as well as by 1 Kings 12. See KAUTZSCH.
- (16) אַל + אִישׁ, against א, (dittogram from אִישׁ).
- אַל הָרָגָם; אֲדוּ Adwveipam, cf. 1 Kings 4,6; 5,28.
- 11 (6.7) אַל בֵּית־חָצֵר and בֵּית־חָצֵר; א Βασιλευμ and Βασιθουρα. See on 8,1,2.
- אַל עֵצִים; א Αἰταμ. See on 8,1,2.
- (18) אַל קֶחְלִיב בֶּן; Qʿrē, א, correctly, בֶּת.
- אַל אֲבִיהֵל; א + ו.
- (20) אַל שְׁלֵמִית; א Σαλημισθ.
- 21 אַל שְׁשִׁים; א ἑξήκοντα. So, too, Josephus, *Arch.* viii, 10,1.
- 22,23 At the end of v. 22 and at the beginning of v. 23 the text is scarcely quite sound. In v. 22 KAUTZSCH reads בֵּית־חָצֵר; but the next sentence, too, presents some difficulties.
- (23) אַל לִכְלֵעֵי; א + ו.
- 12 (2,5 & c.) אַל שְׁשִׁים; א Σουσακειμ. K^cthib in 1 Kings 14,25 שְׁשִׁים.
- (15) אַל יַעֲדֵי; see on 9,29.

- 4 (3) אֱלֹהִים, and afterwards הַקֶּקֶר, should be corrected in accordance with 1 Kings 7,24.
 (5) אֱלֹהִים. The words שֶׁלֶשֶׁת and מֵהוּיָק are glosses.
 (11) אֱלֹהִים and (K^{ct}hib 11^b הַיָּרֵם. It is the same man as in v. 16 and 2,12.
 (13) אֱלֹהִים; emend, with ὈΡΓΙΛΙ, שֶׁנִּי. 5
 (14) אֱלֹהִים twice עָשָׂה; emend, following 1 Kings 7,43.
 (16) אֱלֹהִים; emend, following 1 Kings 7,45; cf. FIELD, *Hexapla*.
 אֱלֹהִים, the misunderstanding of a later scribe, who [with ὈΡΓ] regarded אֱבִי as an honorary addition to the name הַיָּרֵם; cf. 2,12.
 (19) אֱלֹהִים; emend in accordance with 1 Kings 7,48; the enumeration itself follows 10 directly.
 (22) אֱלֹהִים; emend, following 1 Kings 7,50: 'וַפָּתַח הַבַּיִת לְדַלְתֵי'.
 אֱלֹהִים; read, with KAMPH. on 1 Kings 7,50, וְדַלְתֵי.
- 5 (3) KAUTZSCH would add after בַּחֹדֶשׁ, following 1 Kings 8,2, בִּירַח אֲתֵנִים. But it is more 15 probable, that the Chronicler intentionally omitted the heathenish name of the month.
 (5) אֱלֹהִים; 1 Kings 8,4 and ὈΡΓΙΣ + ו.
 (9) אֱלֹהִים; hard to understand. Ὀ and 1 Kings: הַקֶּרֶשׁ (KLOSTERM. הַקֶּרֶשׁ; KAMPH. הַקֶּרֶשׁ). 20
 אֱלֹהִים, 1 Kings וַיְהִי וְיֵהוּ.
 (10) אֱלֹהִים; inserted in accordance with 1 Kings 8.
 (12) אֱלֹהִים; see on 8,1,2.
 (12,13) אֱלֹהִים; see on 8,15,24.
 (13) אֱלֹהִים. Ὁ νεφέλης δόξης Κυρίου, which is suitable; whereas בַּיִת after הַבַּיִת 25 is disturbing.
- 6 (22) אֱלֹהִים. Ὁ (here and likewise in 1 Kings) καὶ ἔλαθῃ καὶ ἀρώσηται. But see 30 KAMPH. on 1 Kings in KAUTZSCH's AT.
 (23) אֱלֹהִים; emend, following 1 Kings & Ὀ. 30
 (26) אֱלֹהִים; emend, following Ὀ (and in part 1 Kings).
 (27) אֱלֹהִים; as elsewhere.
 (28) אֱלֹהִים. Ὁ ἔχθρός κατέναντι τῶν πολλῶν αὐτῶν, a scribal error for κατά μίαν τ. πολ. (KLOSTER)= Ὀ on 1 Kings 8, which contains the true 35 reading.
 (38) אֱלֹהִים. Ὁ αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς. This alone agrees with the succeeding relative clause, which is wanting, it is true, in the genuine LXX, and hence may be a later gloss.
- 7 (6) אֱלֹהִים; see on 8,15,24. 40
 (17) אֱלֹהִים. In 1 Kings 9,4 the א is wanting, correctly as it would seem.
- 8 (1) אֱלֹהִים; read with KLOSTER. (ad 1 Kings 9,10) הַעֲשָׂרִים.
 (2,18) אֱלֹהִים; see note on 2,2 and 8,14,1.
 (5) אֱלֹהִים; See on 8,1,2. 45
 (8) אֱלֹהִים. In 1 Kings 9,21 and 8 מִן is rightly wanting; for it is not a part of the remaining descendants of these peoples which is meant, but the whole (against ὈΡΓΙΛΙ, 94).
 (9) אֱלֹהִים; against 1 Kings and ὈΡΓΙΣ.
 אֱלֹהִים; 1 Kings 9,22 and Ὀ more correctly וְשָׁרֵי וְשָׁרֵי.
 (15) אֱלֹהִים; more correctly the plural. 50
 (16) אֱלֹהִים; correctly מִיָּהִם.
 (17) אֱלֹהִים; 1 Kings Αἰλαθ; Ὡ Ailath. See on 8,1,2.

- 18 (29) אֱלֹהֵי הַקֶּהֱפֵשׁ וְבוֹא אֱלֹהֵי; 1 Kings 22 συνακαλύψομαι καὶ εἰσελεύσομαι; 3 here: *Mutabo... et vadam.*
- (31) אֱלֹהֵי הַיָּסֻבִּי; 1 Kings יָסֻבִּי, much less characteristic. 6 also has in Kings an additional ἐκύκλωσαν.
- (33) אֱלֹהֵי הַמַּחֲנֶה *camp* is unsuitable; 6 πολέμου, 3 *acie.* 5
- (34) אֱלֹהֵי הַמַּמְיָר; an unusual Hif'il; 1 Kings preferably Hof'al.
- 19 (8) אֱלֹהֵי הַיָּשׁוּבִי *they returned* cannot be intended, for the plural does not refer to Jehoshaphat and his men, but to the judges. 63 have יָשׁוּבִי *dwell* in mind (יָשָׁב); whence ÖTTLI conjectures יָשׁוּבִי *they dwell in Jerusalem.* This would suit very well if 10 we did not have *in Jerusalem* just before. The best course, therefore, will be to read יָשָׁב, with 8; by which means the clause becomes connected with the following verse. — KAUTZSCH, with 6, יָשָׁבִי יָרִי.
- 20 (1) אֱלֹהֵי הַמַּעֲמֹנִים, 6 Meivaiōn; see BERTHEAU; for מַעֲמֹנִים, cf. the note on 8,4,41. 15
- (2) אֱלֹהֵי הַמַּאֲרָם; see BERTH.; further, FRÄNKEL, *loc. cit.*, p. 48.
- (13) אֱלֹהֵי הַיָּנִיחַ + וְיָנִיחַ, and before that, וְיָנִיחַ; a reading which can scarcely be original. 8A, consistently, still further enlarge the number of those present. 6 would seem to be correct: τὰ παιδιά αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες.
- (14) אֱלֹהֵי הַיָּנִיחַ; 6 Οὐτεῖα seems to presuppose הַיָּנִיחַ (cf. 15, 18) or הַיָּנִיחַ. 20
- אֱלֹהֵי הַיָּנִיחַ; 6 Ελειηλ seems to indicate אֱלֹהֵי הַיָּנִיחַ.
- (25) אֱלֹהֵי הַיָּנִיחַ; 6 κτήνη = הַיָּנִיחַ (KAUTZSCH).
- אֱלֹהֵי הַיָּנִיחַ *corpse*. Many Heb. MSS (cited by KENNIC.) read בְּנֵי־מֵתִים; so, too, 3.
- (37) אֱלֹהֵי הַיָּנִיחַ, 6 Ωδεια, Δωδίου. 25
- 21 (2) אֱלֹהֵי הַיָּנִיחַ. It is scarcely possible, however, that two sons of Jehoshaphat bore the same name, *Azariah* and *Azariah*. This consideration was probably the occasion of the striking out in 6V of the first two names. That it was done with full consciousness, appears from the inserted ξξ.
- אֱלֹהֵי הַיָּנִיחַ; but see some Heb. MSS cited by KENNIC., further 68A and 3A. 30
- (7) אֱלֹהֵי הַיָּנִיחַ, derived by misunderstanding from לַפְּנֵי; cf. 1 Kings 11,36.
- (9) אֱלֹהֵי הַיָּנִיחַ, certainly incorrect, as the name of a place is to be expected; 2 Kings 8,21 reads הַיָּנִיחַ, the correctness of which, it is true, is also open to question.
- אֱלֹהֵי הַיָּנִיחַ; a scribal error (cf. אֱלֹהֵי הַיָּנִיחַ).
- (11) אֱלֹהֵי הַיָּנִיחַ; 63 בערי, which is more suitable according to usage elsewhere. 35
- 22 (2) אֱלֹהֵי הַיָּנִיחַ. See the Notes on the Translation.
- (5) אֱלֹהֵי הַיָּנִיחַ, 2 Kings 8,28 ארמים; 3 *Syri*; 8A thoughtlessly, but by derivation from the true reading: *Edomites*; 6 τοξόται.
- (6) אֱלֹהֵי הַיָּנִיחַ; 2 Kings הַיָּנִיחַ; 6 ἀπό τῶν πληγῶν; but in that case we must read 40 here and in 2 Kings, הַיָּנִיחַ.
- אֱלֹהֵי הַיָּנִיחַ, a scribal error.
- (9) אֱלֹהֵי הַיָּנִיחַ; read with 638A — *chu.*
- (10) אֱלֹהֵי הַיָּנִיחַ, scribal error for הַיָּנִיחַ (2 Kings and Versions).
- (10.11) אֱלֹהֵי הַיָּנִיחַ; 2 Kings הַיָּנִיחַ, so, too, 6V8A. The ה may have been derived from 45 the following בַּת.
- (12) אֱלֹהֵי הַיָּנִיחַ; 2 Kings אַתְּהָ; 6A μετ' αὐτῆς. So, too, 8A.
- 23 (1) אֱלֹהֵי הַיָּנִיחַ, 6 Μασσαίαν = מַעֲשִׂיהוּ, cf. 8,9,12; מַעֲשִׂי.
- אֱלֹהֵי הַיָּנִיחַ, 6 Zacharia (elsewhere Ζεχρει and Ζαχρει; cf. 8,8,19.23.27; 9,15; 26,25; 50,27,16) = הַיָּנִיחַ.
- (5) אֱלֹהֵי הַיָּנִיחַ, 3 *ad portam quae appellatur Fundamenti*, 6 ἐν τῇ πύλῃ τῇ μέσῃ = בֵּית הַיָּנִיחַ; 8 *coquorum* = Heb. סַבְּחִים (cf. 'שָׁר הַיָּנִיחַ' and 'רַב הַיָּנִיחַ' in

- 13 (2) אֱלֹהִים, an obvious scribal error for מַעֲבָדָה; cf. 6S, 1 Kings 15, 2.
 (4) אֱלֹהִים; 6 Σουρωσ. So far as the termination is concerned the relation between the two forms is evidently the same as in the case of קָפְרוֹן and קָפְרוֹן (v. 19), or שְׁמֵרוֹן and שְׁמֵרוֹן (Ezr. 4, 10, 17; cf. מַעֲבָדָה and Assyr. *Samerina*), or לִתֵּן and לִתֵּן (Δωθειν). The ending *-aim -ain* is an Aramaizing locative termination for 5 Heb. *-ām* (or *-ān*, which again interchanges with *-ām* or *-ān*). The names יְרוּשָׁלַיִם, מַעֲבָדָה, אֱפְרָתָה &c. belong to the same category. Cf. WELLSHAUSEN, *Jahrb. f. deutsche Theol.* xxi, 433 = *Compos. d. Hexat.* 45; STADE, ZAT 5, 170.
 Nor must the vocalization of the first part of אֱפְרָתָה be lost sight of. Here we may again compare שְׁמֵרוֹן and שְׁמֵרוֹן, Σαμαρεία. But in אֱפְרָתָה-Σουρωσ the relation between אֱלֹהִים and 6 is just the opposite. In view of שְׁמֵרוֹן-שְׁמֵרוֹן we may presume that 6 presupposes the vocalization אֱפְרָתָה*, and the Masoretic pointing אֱפְרָתָה stands perhaps for אֱפְרָתָה*. In that case STADE's hypothesis (ZAT 5, 171) that the *o*-vowel in the first syllable of שְׁמֵרוֹן is due to a very late influence of the Aramaic *ā* (later than the time of 6), would seem to be rather improbable. 15 In view of רִבְכָּי-Σοβοχαι (cf. 8, 20, 4) it is not impossible that there was a form אֱפְרָתָה, or אֱפְרָתָה, or אֱפְרָתָה; but this appears less probable.
- (14) מַהֲצַדִּירִים, cf. 8, 15, 24.
 (19) אֱלֹהִים בַּיְתֵּי-אֱלֹהִים, 6 Βαίθηλ. See on 8, 1, 2.
 אֱלֹהִים K^othib עֶפְרָתָה (Q^orè אֱפְרָתָה); 6 Εφρωσ, 3 Ephron, 8 حفس. See on v. 4. 20
- 14 (6) 6 translates here somewhat freely; but it is unnecessary to conform אֱלֹהִים to 6 as suggested by WINCKLER, *Alltest. Unters.* 187. Above all, the emendation proposed by WINCKLER for the end of the verse, מַאֲבִיבוֹ instead of וַיִּבְנוּ אֱלֹהִים, is not a happy one. If 6 translated literally, it would be hard to say what had become of the 25 word מַאֲבִיבוֹ. אֱלֹהִים is quite satisfactory. Moreover הצִּלִּיחַ is much more frequently intransitive than transitive.
- 15 (8) אֱלֹהִים; 6S (and apparently 3 also) more correctly בָּהֵרָה.
 (16) 6S 1 Kings 15 אֱלֹהִים. The word perhaps only crept into the text from Ex. 30 32, 20.
- 16 (4) אֱלֹהִים; 6 Αιων, 3 Ahion.
 אֱלֹהִים בְּלִי-בְנֵי-נָפִישׁ, 6 πάσας τὰς περιχώρους N. = בְּלִי-בְנֵי-נָפִישׁ (or perhaps בְּבָרוֹת? see TROMMIVUS' Concordance (1718) s. v. περιχώρος), with which cf. 1 Kings 35 15, 20. Perhaps נָפִישׁ followed; it is more probable, however, that בְּרִי was only added as a gloss, after the scribal error מַסְכֵּנִית had come into the text.
 (1.13) 6 read 38 and 39, instead of the numbers 36 and 41 (6V 30 would seem to be a scribal error). 40
- 17 (8) אֱלֹהִים K^othib שְׁמֵרוֹתָה, Q^orè שְׁמֵרוֹתָה, 3 Σαμειραμωθ. 40
- 18 (5) אֱלֹהִים; 6 with 1 Kings 22 האֱלֹהִים, which is supported by the context; here the question is put by Ahab alone (cf. v. 14).
 (9) אֱלֹהִים בְּנֵי-אֱלֹהִים; see KLOST. on 1 Kings 22, 10. S seems to point to בְּנֵי-אֱלֹהִים 45 (BERTHEAU).
 (12) אֱלֹהִים; 6, grammatically more correctly, ἐλάλησαν=דִּבְרוּ.
 (14) אֱלֹהִים. Here the plural is in place, with 1 Kings 22 against 6; the two kings ask in common.
 (18) אֱלֹהִים; read, with 6 and 1 Kings, לֹא בָּן.
 (19) אֱלֹהִים. The word seems to have arisen from a scribal error (see 1 Kings).
 (25) אֱלֹהִים; 6 Eupr = אֱפְרָתָה (6A and 1 Kings πρός [Σ]εφ[α]η[η]). See for this name STADE, ZAT 5, 173 f. 50

- 26 (21) א K^chib חפשה, Q^ré תשיחה. Ὁ αφουσωθ, which according to A=(έν οἴκω) τῆς ἐλευθερίας, according to Σ=ἐγκεκλεισμένος, according to Theodoret=κρυφαίως (τουτέστιν ἔνδον ἐν θαλάμῳ ὑπ' οὐδενός ὄρωμενος); cf. FIELD on 2 Kings 15, 5. א in *domo separata*; 2 Kings, in *domo libera scorsum*. א חסדא, חסדא, 2 Kings חסדא in *occulto*. א בית מנירותא. We may therefore, perhaps, read, with KLOST. on 2 Kings 15, 5, on the basis of the Ancient Versions, גביהה הקשיה. Otherwise STADE in ZAT, 1886, 156ff. 5
- 28 (1) אS have 25 years as the age of Ahaz. Apparently it has crept in here from 27, 1 and 29, 1. 10
- (3) א גני, 2 Kings 16, 3 and S גני. א גני, 2 Kings and Versions ויעבר. But see GEIGER, *Urschr.* 305. העביר באש is an old correction of the offensive phrase הבער באש, and the Chronicler has preserved the original form (cf. Esh-baal, א, 8, 33 &c.).
- (7) א מעשהו; Ὁ Μαασιαν, א *Maasiam*; cf. 26, 11. 15
- (12) א עוריהו; Ὁ Ουδεια (=ΟΖεια=יהיה?). א משלמות; Ὁ Μοσολαμωθ=משלמות. Cf., however, the notes on א, 20, 4 (Σοβοχαί) and on א, 2, 40. 41. א שלם; Ὁ Σελλημ=שלם; א *Sellum*. See on א, 2, 40. 41. א עמשיא, Ὁ Αμασειας=עמשי; cf. 29, 12. 20
- (16) א מלכי. Read מלך, in accordance with parallels and Versions.
- (19) א ישראל. The Versions render *Judah*.
- (20) For פלגאסר see the note on א, 18, 3.
- (22) א ובעת הצר לו=and at the time that he was hostile to him. Who? See preceding note. Ὁ ἀλλ' ἢ τῷ θλιβῆναι αὐτόν=לו לערה א י, connects the passage with the 25 preceding context which gives a clear and grammatically correct sentence. Moreover, the ensuing evil deeds are not, in point of fact, regarded in the least as a consequence of Ahaz' distress, but as a spontaneous outbreak of simple godlessness. Cf. WINCKLER, *Alttestam. Unters.* 167.
- (23) For דרמסר see the note on א, 18, 3. 30
- 29 (8) א K^chib ועה, Q^ré וקה. We find the same in Jer. 15, 4; 24, 9; 29, 18; 34, 17. The K^chib is intended for וקה, and the Q^ré וקה simply eases the pronunciation. The K^chib has וקה in Deut. 28, 25 and Ez. 23, 46. Another eased pronunciation of the same word is וקה Is. 28, 19. Ὁ εἰς ἑκστασιν. Cf. DILLMANN on Deut 28, 25; GIESEBRECHT on Jer. 15, 4. 35
- (12) א ויען; Ὁ και Ιωδαν=καὶ Ὠδαν; cf. 31, 15, Ὀδομ. As to vocalization, no inferences can here (with ε) be drawn. See on א, 5, 24.
- (13) א K^chib יעאל, Q^ré יעאל; Ὁ Eηνλ, Ὁ A ληνλ.
- (14) א K^chib יחאל, Q^ré יחאל, Ὁ ληνλ. 40
- א הימן; Ὁ Αιμαν. See on א, 1, 2.
- א ידוהן; Ὁ Εδειθωμ, א *Idithun*.
- (29) א K^chib מחצרים. See on א, 15, 24.
- 30 (6) א וקמיעו. א ו, which decidedly eases the construction. 45
- (18) א K^chib ויששבר; see on א, 7, 1.
- (18.19) The verse-division in the present text is absurd. א connect בער and כל, by which the present division falls of itself. Similarly SA also.
- (21) א בקלי עו. The Versions are one and all in confusion, and give little aid. Read with BERTHEAU בקל-עו. 50
- (22) א ויאכלו אתהמועד=they ate the (offering of the) feast; but nowhere else does 'מ mean offering of the feast. Ὁ συνετέλεσαν has the true reading.
- (23) א שמחה; but see the MSS in KENNICOTT; so, too, א.

- 23 the sense of **רָצִים** *attendants, life-guards*. See 2 Kings 11,6,19, **שַׁעַר הַרְצִים**, and compare, on the other hand, Jer. 39,3, **שַׁעַר הַתִּקְוָה**. *Non liquet*.
- (11) **א** *testimony, law*. The context requires with **נָדַר** some kind of personal ornament (*cf.* **א**).
- (14) **א** *ויַעֲזָא; 2 Kings **וַיַּעֲזֹ**; **א** show the origin of the mistake, reading **א** instead of **ו** (**וַיַּעֲזָא**). 5*
- (16) **א** *בֵּין יְהוּה*; 2 Kings, much more fittingly, **בֵּין יְהוָה**.
- (18) **א** *הַלְוִים*. **א** *וַיַּעֲזָא; so also two MSS cited by KENNICOTT.*
- 24 (7) **א** *בְּנֵיהָ*; **א** *וַיַּעֲזָא, not absolutely necessary, but desirable.*
- (12) **א** *עוֹשֶׂה הַמַּלְאָכִים*; but *cf.* v. 13 **עָשָׂה מַלְאָכִים**; see further 2 Kings, **א**, as well as some MSS 10 in KENNICOTT.
- (23) **א** *בֵּין*; **א** *בֵּין*.
- (26) **א** *וַיַּעֲזָא*; 2 Kings 12,22 **וַיַּעֲזָא**. The present form, like that in Kings, seems to have been derived from the following **וַיַּעֲזָא**.
- א** *שִׁמְרֵיהָ*; 2 Kings **שִׁמְרֵיהָ**, a man's name there. See the note on 8,7,32 and STADE, 15 ZAT 5. 166.
- (27) **א** *K^{thib} וַיַּעֲזָא*; *Q^{rê} וַיַּעֲזָא*, which is well nigh unintelligible. The passage is supposed to mean (see KAUTZSCH): *As to his sons, let the oracle concerning him increase!* that is, Let Zechariah's curse (v.22) be fulfilled in every respect. But what would be the import of such a wish on the part of the Chronicler in this passage? 20 The Versions afford little help: **א** *summa pecunie* seems to follow the *K^{thib}*. The *K^{thib}* evidently represents the true reading, the *Q^{rê}* being merely a forced explanation of an ancient scribal error.
- 25 (3) **א** *בִּירְדוֹ*; 2 Kings 14 and **א** *בִּירְדוֹ*, a desirable, but not absolutely necessary, emen- 25 dation.
- (4) **א** *וַיַּעֲזָא*, which needlessly involves the construction, and is wanting in 2 Kings 14.
- (8) **א** *וַיַּעֲזָא* *בְּיָמֵי אֶחָז* = *for if thou comest (אָבָה?) do it, be strong for the war*. **א** *ὅτι ἐὰν ὑπολάβῃς κατασχῶσαι ἐν τούτοις*. *Cf.* the quotation in Lucifer Calaritanus, ed. GUIL. HARTEL (*Corp. Script. eccl. Lat.*, vol. xiv, Vienna, 1886, 30 p. 11: *quia si te existimaveris praevalere in istis* = **א** *בְּיָמֵי אֶחָז הַחֶשֶׁב לְחֹזֶק כּוֹחַ*). The word **א**, also, would seem to be a later addition, whose origin can still be traced in **א**, and which has found its way thence into **א**.
- (19) **א** *הַקְּבִיר*; the Hif'il does not suit well; 2 Kings **הַקְּבִיר** as an imper. Nif'al; **א** *ἢ βαρεῖα* = **א** *הַקְּבִיר*; **א** *in superbiā* = **א** *הַקְּבִיר*; **א** *لِجَبَل*. Hence we can only have to do 35 with a Nif'al form, whether an inf. with **ל**, or an imperative as in the parallel. **א** *ἰδοὺ ἐπάτασας*. But 2 Kings **ה** *הִנֵּה הַקְּבִיר*, therefore, may be a scribal error.
- (23) **א** *הַבְּנֵיהָ*, meaningless; 2 Kings **א** *הַבְּנֵיהָ*; so, too, **א**.
- (24) **א** *וַיַּעֲזָא*. A verb meaning *to take* is indispensable, and should therefore be in- 40 serted, following 2 Kings.
- (28) **א** *וַיַּעֲזָא*; *cf.* 2 Kings and the Versions.
- 26 (2) **א** *אֵילָת*; **א** *Αἰλαθ*, **א** *Ailath*; 2 Kings 14,22 **אֵילָת**; thus *-lath* as the last syllable seems established; as to *ē* or *ai*, see above on 8,1,2. 45
- (3) **א** *K^{thib} וַיַּעֲזָא*; *Q^{rê} וַיַּעֲזָא*, as in 2 Kings 15,2. The pronunciation, however, is not certain, as **א** has *λεχέλια*, **א** *Iechelia*.
- (5) **א** *הַבְּנֵיהָ*. Read with **א** and many Heb. MSS in KENNIC. **א** *בְּנֵיהָ*.
- (7) **א** *בְּנֵיהָ*; **א** *ἐπι τῆς πέτρας*, hardly because the city of *Petra* was thought of (BERTH.), but rather, as **א** with its *Turbal* proves, because **א** = *צור*, i. e. *rock*, 50 *mountain* is presupposed.
- (11) **א** *בְּנֵיהָ*; **א** *Μασσαίου*, **א** *Mausiac*. *Cf.* 8,9,12.
- א** *K^{thib} וַיַּעֲזָא*, *Q^{rê} וַיַּעֲזָא*; **א** *λεμλ*.

- 33 (8) **A** לְהִסִּיר; **G** σαλευσαι as in **A****G** in 2 Kings 21, 8.
A לאבוהיבם; 2 Kings and **G****J****S****A** have the suffix of the third person.
 (16) **A** in most MSS וַיִּבֶן. Still, quite a number of MSS (see **KENNIC.**) as well as **G****J** have ויבן, which agrees better.
 (19) **A** חוּזוּ; **G** τῶν δρώντων=חיים(ה); cf. also **سَيُخَلِّدُ** of **S**, in which the same seems to be implied. With reference to v. 18 **BUNDE, ZAT**, 1892, 38, conjectures חוּזוּ.
 (20) **A** בָּיתוֹ **A**. See **KLOSTERM.** on 2 Kings 21, 18, and read בֵּיתוֹ.
- 34 (5) **A** K^ethib מוֹבְהוּתִים, Q^re הֵם—.
 (6) **A** K^ethib בְּתֵימָה, Q^re בְּתֵימָה, both mere guesswork, to which the Versions 10 also resort. Read — בְּתֵימָה .
 (7) **A** לְהִסִּיר, either a quite abnormal infin., or we should rather emend לְהִסִּיר.
 (8) **A** מַעֲשֵׂיהוּ; **G** Μαασα, probably = Μαασαία; cf. **G**^A Μαασίαν. Cf. 26, 11.
 (9) K^ethib וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַיִם, Q^re וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַיִם. **G** agrees with the K^ethib, but the Q^re is preferable, because the inhabitants of Jerusalem are included in all Judah. 15
 (12) **A** וְעַבְדֵיהוּ; **G** Αβδεια, **J** Abdias = עַבְדֵיהוּ.
 (20) **A** עַבְדוֹן בְּיָמֵיכָה; 2 Kings 22, 12. 14 עַבְדוֹר בְּיָמֵיכָה, with which cf. **S** and Jer. 26, 22; 36, 12; **G** Αβδων υἱὸς Μιχαία.
 (22) **A** וְאִשְׁרַי מֶלֶךְ; **G** οἷς εἶπεν (+ אמר).
A שְׁלֵם; **G** Σελλημ = שְׁלֵם; so, too, 2 Kings; but **G**^A has there Σελλουμ, **J** Sellum. 20
 See on 8, 2, 40. 41.
A K^ethib תִּקְוָה, Q^re תִּקְוָה, **G**^A Θακουαθ; 2 Kings תִּקְוָה; **G** Θεκουαθ, Θεκκουε.
A תִּקְוָה, **G** Χελλης, Εσσερη, Ασερ; 2 Kings תִּקְוָה, **G** Αραας; doubtful.
 (25) **A** וְתִמְנֶה; 2 Kings 22, 17 וְתִמְנֶה. **G** there ἐκκαυθήσεται, here ἐξεκαύθη; cf. v. 21, where the substance is similar, and the alteration is appropriate; here, on the 25 contrary, it is disturbing, on account of the תִּמְנֶה. It would appear, therefore, to be an interpolation from v. 21.
- 35 (4) **A** Q^re וְהִכִּינוּ. **G****J** rightly adopt the K^ethib.
A בְּמִקְרָב . . . בְּמִקְרָב. The Versions have more correctly 2. 30
 (9) **A** K^ethib כּוֹנְנֵיהוּ; cf. 31, 12.
 (21) **A** מִלְחָמָתִי מִלְחָמָתִי כִּי אֶל־בֵּית מִלְחָמָתִי = but against the dynasty that is at war with me (i. e. my hereditary enemy). The translation might pass at need, but it is striking that the Versions ignore it. **G** translates quite freely; **J** sed contra alium pugno domum. In view of this the text preserved in 1 Esdras (**SWETE**, ii, 129 ff.) 1, 25 35 seems to have most in its favor: ἐπὶ γὰρ τοῦ Εὐφράτου ὁ πόλεμός μου ἐστίν.
 (22) **A** הִתְחַפֵּשׂ = he disguised himself, does not make sense. The Versions for the most part point to קִזְזוּחַ.
- 36 (3) **A** מִצָּרִים בִּירוֹ; see **ÖRTTLI ad locum.** 40
A וּכְכַר זָהָב; 2 Kings **G****S** ten talents.
 (9) **A** שְׁמוֹנֵה שָׁנִים; 2 Kings **G****S** eighteen years.
 (23) **A** יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. Ezr. 1, 3 and **G** in our passage here read יהוה for יהוה. As יהוה is mentioned before, אֱלֹהֵינוּ is here quite sufficient. The reading יהוה is therefore 45 preferable.

- 30 (27) אלה הלויים; Heb. MSS in KENNICOTT and 633 + 1.
- 31 (10) אלה ונהגתר. Ἡ καὶ κατέλιπομεν=נהגתר; this decidedly simplifies the construction of the sentence.
- 12.13) אלה הנגנהו. *Cafcum Chatef Kamez in codd. veteribusque cdd. Item v. 13, 35. 9. Keri literam Vav expungit* (יתר ו) — BÄR 125. Ἡ Χωμῆνίας is in favor of the K^cthib.
- (13) אלה עזרהו; Ἡ Ὀζείας; so also Heb. MSS in KENNIC. and 2A; 3 *Azarius*.
- (15) As to עזן, cf. note on 29, 12.
- (17) אלה בנימין. Two Heb. MSS in KENNIC. and all Versions, בנימין.
- (17) אלה וזאת; Ἡ οὐτος, no doubt correctly. 10
- 32 (5) אלה ועל עליהם mounted upon the towers, can scarcely be correct. Read with 3 עליה מ.
- (22) אלה ונגלהם and led them, harsh. Better with 33 להם ונגה, according to the well known phrase. 15
- (28) אלה וקרבים לקורותם and flocks for the teams, i. e. if קורותם can be taken as=קרבות (see OLSH. § 178). Yet we do not gain much by that; for the meaning, in that case, would be totally obscure. Cf. OLSH. *loc. cit.*, and read with 33 (cf. also 2A) וקרבות לקורותם.
- (31) אלה עליהם; we should expect אלו, but even then the construction would still be harsh. Ἡ ἀποσταλεῖσιν πρὸς αὐτόν is therefore decidedly preferable (KAUTZSCH). Read אלו עליהם.
- (32) אלה על ספרו. But 33 read על ספרו. We have, indeed, a second relation of that history in the Book of Isaiah, and this book bears the characteristic title הון הון ישעיהו בן אמין (Is. 1, 1). Cf. KAUTZSCH. 25
- 33 (4) אלה ובנה מנחות בבית יהוה . . . בירושלם וגו'. The text cannot possibly be correct. If we suppose the reference to be to altars of JHVH, the second half-verse proves that we have to do with altars situated either outside Jerusalem, or outside the Temple in other localities than that chosen by JHVH. In the latter case we should have had: *he built altars in Jerusalem, but not in the temple of JHVH, of which JHVH had said: There shall my name &c.*; in the former case it may be sufficient to insert a ולא before בבית. As v. 3 has already treated of the high places, the second supposition is preferable. Yet it is questionable if the reference really is to altars of JHVH. It seems to me that the altars of v. 3 are meant. In that case, it is sufficient to insert another ה after the ה of בנה.
- (6) העביר אלה. See on 28, 3.
- (7) אלה לעילום, an obvious scribal error for לעולם. [לעילום may be dissimilation for לעולם =עולם; cf. הָרָבֹן 1 Sam. 13, 21 and הָרָבֹן Eccl. 12, 11; Syriac *ܠܥܠܘܡܐ* and *ܠܥܠܡܐ*, *ܠܥܠܘܡܐ* and *ܠܥܠܡܐ*, NÖLDEKE, *Syr. Gramm.* § 128, B (cf. LAGARDE, *Mittheil.* i, 40 80). In the same way we have עירום=עירום=עירום; cf. also ראשון for ראשון, הובן for הובן, הוצון for הוצון; see BARTH, *Nominalbildung*, p. xxix. The ε in לעילום and עירום, instead of i as we have it in הוצון &c., is due to the influence of the initial y. For the interchange between *o* and *é*, see HAUPT, *The Assyrian E-vowel*, Baltimore, 1887, p. 22; *Beiträge zur Assyriologie*, i, 329 (ad p. 296). עִבְלָ Gen. 45 10, 28 is probably a scribal error for עִבְלָ 1 Chr. 1, 22. For *o* in Hebrew and *é* in Assyrian, compare also סָרְרֹן, Assyr. *Sarrukenu* שָׁר + בָּן, an artificial transformation of the original form *Sargānu*, and הַרְרֹת, plur. תַּרְרֹת, Assyr. *terru*, pl. *terrēti* (for *terāti*). The stem of *terru* is טַרַר, so that *terru*=Ethiopic ጥርጥር: For אִרְרָא (Syr. *ܐܪܪܐ*, Ethiop. ጥርጥር) and אִרְרָא, cf. Assyr. *irtu*=*muhurtu*, from 50 *ūuru*=*muhuru* 'to send,' part. *mu'iru*=*mumahiru*, cf. JENSEN, *Kosmologie*, p. 417; *Beitr. zur Assyriologie*, i, 98 below. — *Tertu* is also found in Assyrian with the meaning *oracle*; see *Beitr. z. Assyriologie*, iii, 271].

PRINTING BY W · DRUGULIN

POLYCHROMY BY J · G · FRITZSCHE

D. R. G. M. NO. 28784

PAPER FROM FERD · FLINSCH

Leipzig

[All rights reserved]

Parallel Texts to the Books of Chronicles.

<p>8, 1, 1-34 = Gen. 5; 10; 11, 10ff.; 25, 13ff.; 25, 1ff.</p> <p>8, 1, 35-54 = Gen. 36, 1 ff. 31 ff.</p> <p>8, 2, 1 ff. = Gen. 35, 22 ff.; 38, 1 ff.; 46, 12; 1 Kings 5, 11.</p> <p>8, 2, 9 ff. = Ruth 4, 19 ff.; 1 Sam. 16, 6 ff.</p> <p>8, 3 = 2 Sam. 3, 2 ff.; 5, 5, 14.</p> <p>8, 6, 39 ff. = Jos. 21, 10 ff.</p> <p>8, 7, 1. 6. 13. 30 = Gen. 46, 13; Num. 26, 23; Gen. 46, 21. 24. 17.</p> <p>8, 10, 1-12 = 1 Sam. 31.</p> <p>8, 11, 1-9 = 2 Sam. 5, 1 3. 6 10.</p> <p>8, 11, 10-41^a = 2 Sam. 23, 8 39^a.</p> <p>8, 13, 6-18 = 2 Sam. 6, 2 11.</p> <p>8, 14, 1-16 = 2 Sam. 5, 11-25.</p> <p>8, 15, 25-29 = 2 Sam. 6, 12 16.</p> <p>8, 16, 1-3 = 2 Sam. 6, 17-19.</p> <p>8, 16, 8-22 = ψ 105, 1 15.</p> <p>8, 17-19 = 2 Sam. 7; 8; 10.</p> <p>8, 20 = 2 Sam. 12, 1. 26-31; 21, 18-22.</p> <p>8, 21 = 2 Sam. 24.</p> <p>8, 27, 2 15 = 2 Sam. 23, 8 ff.</p> <p>ב, 1, 6. 7-13 = 1 Kings 3, 4. 5-15.</p> <p>ב, 1, 14-17 = 1 Kings 10, 26-29.</p> <p>ב, 2-4 = 1 Kings 5-7.</p> <p>ב, 5, 1-7, 10 = 1 Kings 8.</p> <p>ב, 7, 11-22 = 1 Kings 9, 1 9.</p> <p>ב, 8, 1-13. 18 f. = 1 Kings 9, 10. 17-28.</p> <p>ב, 9, 1 28. 29-31 = 1 Kings 10, 1 27; 12, 42 f.</p>	<p>ב, 10, 1 11, 4 = 1 Kings 12, 1 19. 21 24.</p> <p>ב, 12 = 1 Kings 14 25-31.</p> <p>ב, 13, 1 f. 22 f. = 1 Kings 15, 1 f. 7 f.</p> <p>ב, 14, 1 f. = 1 Kings 15, 11 f.</p> <p>ב, 15, 16 16, 6. 11 13 = 1 Kings 15, 13-24. ב, 18 = 1 Kings 20.</p> <p>ב, 20, 31 21, 1 = 1 Kings 22, 41-51.</p> <p>ב, 21, 5 10 = 2 Kings 8, 17-22.</p> <p>ב, 22, 1^b 6 = 2 Kings 8, 26-29.</p> <p>ב, 22, 10 23, 21 = 2 Kings 11.</p> <p>ב, 24 = 2 Kings 12.</p> <p>ב, 25, 1 ff. 11. 17 ff. = 2 Kings 14, 2-14. 17 20.</p> <p>ב, 26, 1 4. 21 23 = 2 Kings 14, 21 f. 15, 2 f. 5-7.</p> <p>ב, 27, 1-28, 6 = 2 Kings 15, 33- 38. 16, 2 ff.</p> <p>ב, 28, 16-27 = 2 Kings 16, 7. 17 ff. 26 f.</p> <p>ב, 29, 1 f.; 31, 1; 32 = 2 Kings 18, 1 4; 18, 13 20, 20.</p> <p>ב, 33, 1-9. 21-25 = 2 Kings 21, 1-9, 19-24.</p> <p>ב, 34, 1 f. 8 12 = 2 Kings 22, 1 f. 3 7.</p> <p>ב, 34, 15 31; 35, 18-27 = 2 Kings 22, 8-23, 3; 23, 22 f. 29 ff.</p> <p>ב, 36, 1 ff. 9 f. 11 = 2 Kings 23, 30 ff.; 24, 1. 5 ff. 15 ff.</p> <p>ב, 36, 22 f. = Ezer. 1, 1 ff.</p>
---	--

Corrigenda.

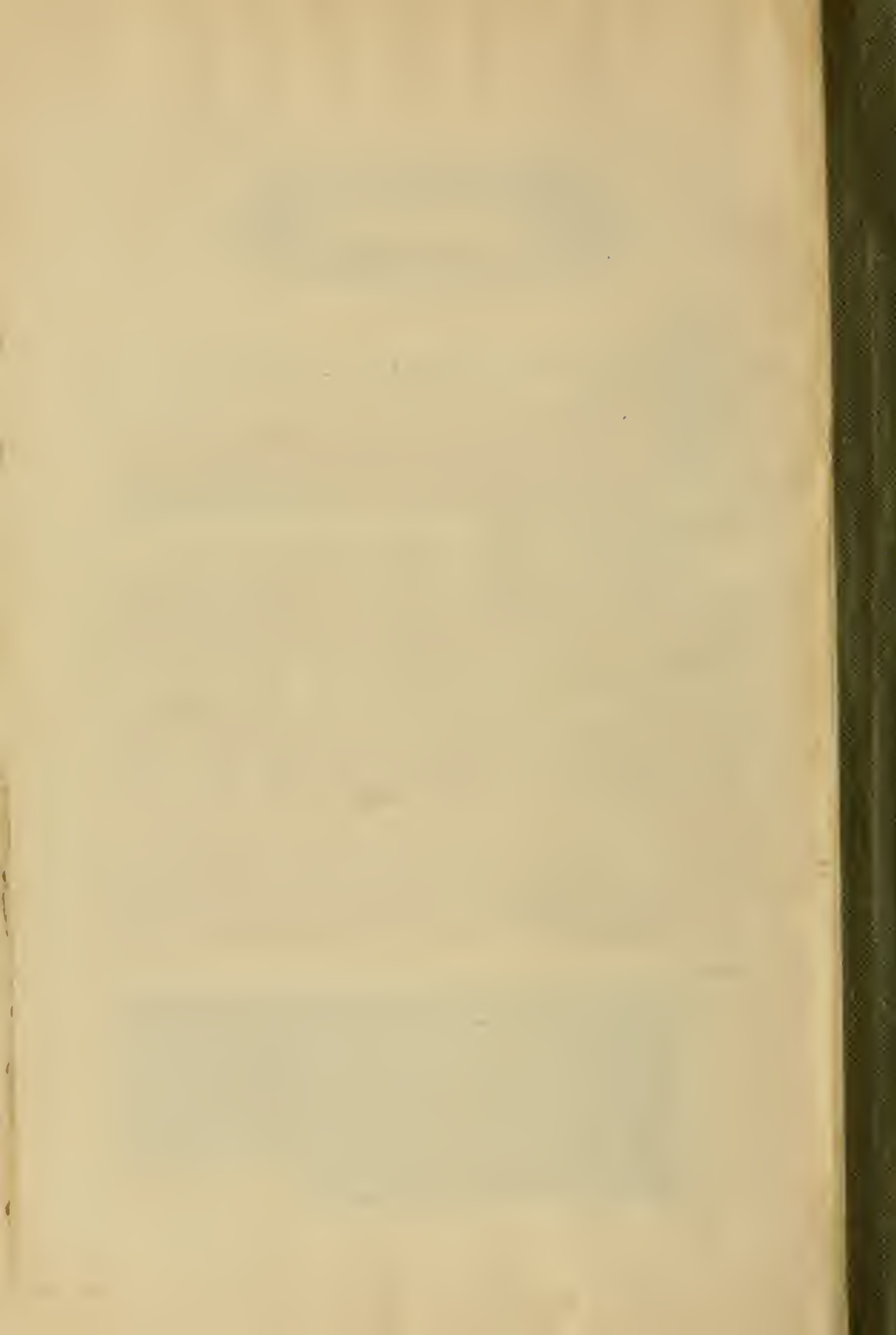
Page 26, line 10: the word בְּתִים should be overlined: בְּתִים.

Page 28, line 40: the words הַעֵם - הַמֶּלֶךְ - הַבֶּקֶר should be overlined: הַעֵם - הַמֶּלֶךְ - הַבֶּקֶר.

Page 28, line 41: the words הַעֵם - הָאֱלֹהִים should be overlined: הַעֵם - הָאֱלֹהִים.

Page 30, line 20: the word עֲלֵיהֶם should be overlined: עֲלֵיהֶם.

—112— Explanation of the Colors —113—

AS TO the colors, DARK RED (*e. g.* 8, 2, 25-33) indicates older sources of the Chronicler not extant in the canon of the OT; while LIGHT RED (*e. g.* 8, 1, 5-9) marks sections derived from passages preserved in our present OT 40 (especially Genesis, Samuel, and Kings). OVERLINING calls attention to modifications of the parallel document at the hands of the Chronicler or of the Midrashic source from which he compiled his work. In cases (*e. g.* 2, 6, 11) where the overlining is omitted although the text appears to be at variance with the parallel document, the latter must be emended to conform with Chronicles. DARK BLUE 45 (*e. g.* 8, 4, 21-23) distinguishes subsequent additions, and LIGHT BLUE (*e. g.* 8, 2, 18-24) is used for additions still later than the dark blue passages.

—114— List of Contributors —115—

Genesis: C. J. Ball (London).	Habakkuk: W. H. Ward (New York). 20
Exodus: Herbert E. Ryle (Cambridge).	Zephaniah: E. L. Curtis (New Haven).
Leviticus: S. R. Driver and H. A. White (Oxford).	Haggai: G. A. Cooke (Oxford).
Numbers: J. A. Paterson (Edinburgh).	Zechariah: W. R. Harper (Chicago).
5 Deuteronomy: Geo. A. Smith (Glasgow).	Malachi: C. G. Montefiore and I. Abrahams (London).
Joshua: W. H. Bennett (London).	Psalms: J. Wellhausen (Göttingen). 25
Judges: Geo. F. Moore (Andover).	Proverbs: A. Müller* and E. Kautzsch (Halle).
Samuel: K. Budde (Strassburg).	Job: C. Siegfried (Jena).
Kings: B. Stade (Giessen) and F. Schwally (Strassburg).	Song of Songs: Russell Martineau (London).
10 Isaiah: T. K. Cheyne (Oxford).	Ruth: C. A. Briggs (New York).
Jeremiah: C. H. Cornill (Königsberg).	Lamentations: M. Jastrow, Jr. (Philadelphia).†
Ezekiel: C. H. Toy (Cambridge, Mass.).	Ecclesiastes: Paul Haupt (Baltimore).
Hosea: A. Socin (Leipzig).	Esther: T. K. Abbott (Dublin).
Joel: Francis Brown (New York).	Daniel: A. Kamphausen (Bonn).
15 Amos: John Taylor (Winchcombe).	Ezra: } H. Guthe (Leipzig). 35
Obadiah: Andrew Harper (Melbourne).	Nehemiah: }
Jonah: Friedrich Delitzsch (Breslau).	Chronicles: R. Kittel (Breslau).
Micah: J. F. McCurdy (Toronto).	
Nahum: Alfred Jeremias (Leipzig).	

* Died September 12th 1892.

† Professor A. Kuenen who had agreed to do the book died December 10th 1891.

The sacred books of the Old Testament; a

Princeton Theological Seminary-Speer Library

1 1012 00007 1516